Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2024/1781

2024 6 28

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2024/1781

2024 m. birželio 13 d.

kuriuo nustatoma tvarių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo sistema, iš dalies keičiami Direktyva (ES) 2020/1828 bei Reglamentas (ES) 2023/1542 ir panaikinama Direktyva 2009/125/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([2]),

kadangi:

(1) 2019 m. gruodžio 11 d. Komisijos komunikate išdėstytas Europos žaliasis kursas yra Europos tvaraus augimo strategija ir juo siekiama pertvarkyti Sąjungą į teisingą ir klestinčią visuomenę, pasižyminčią modernia, konkurencinga, neutralaus poveikio klimatui ir žiedine ekonomika bei aplinka be toksinių medžiagų. Jame nustatytas plataus užmojo tikslas užtikrinti, kad iki 2050 m. Sąjunga taptų pirmuoju neutralaus poveikio klimatui žemynu. Jame pripažįstami investavimo į Sąjungos konkurencingą tvarumą kuriant teisingesnę, žalesnę ir labiau skaitmeninę Europą pranašumai. Šioje žaliojoje pertvarkoje labai svarbus vaidmuo tenka gaminiams. Pabrėžiant, kad dabartiniai gamybos procesai ir vartojimo modeliai tebėra pernelyg linijiniai ir priklausomi nuo naujų medžiagų, kurios išgaunamos, parduodamos ir perdirbamos į prekes, kurios galiausiai pašalinamos kaip atliekos ar išmetami teršalai, našumo, Europos žaliojo kurso komunikate akcentuojama, kad reikia skubiai pereiti prie žiedinės ekonomikos modelio ir kad dar reikia padaryti didelę pažangą. Jame taip pat nurodoma, kad energijos vartojimo efektyvumas yra energetikos sektoriaus priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo ir 2030 bei 2050 m. klimato srities tikslų įgyvendinimo prioritetas;

(2) siekdama paspartinti perėjimą prie žiedinės ekonomikos modelio, Komisija savo 2020 m. kovo 11 d. komunikate dėl naujo žiedinės ekonomikos veiksmų plano, kuriuo siekiama švaresnės ir konkurencingesnės Europos, (toliau – ŽEVP) parengė į ateitį orientuotą darbotvarkę, kurios tikslas – užtikrinti, kad reglamentavimo sistema būtų tinkama tvariai ateičiai. ŽEVP pabrėžiama, kad „[p]iliečiams žiedinė ekonomika suteiks kokybiškų, funkcionalių ir saugių gaminių, kurie bus veiksmingi ir įperkami, tinkami naudoti ilgiau ir pagaminti taip, kad galėtų būti naudojami pakartotinai, pataisomi ir kokybiškai perdirbami“. Kaip išdėstyta ŽEVP, šiuo metu nėra išsamaus reikalavimų rinkinio, kuriuo būtų užtikrinta, kad visi Sąjungos rinkai pateikiami gaminiai taptų vis tvaresni ir atitiktų žiediškumo kriterijus. Visų pirma gaminio projektavimas nepakankamai skatina tvarumą per visą gyvavimo ciklą. Todėl gaminiai dažnai keičiami, o tai reiškia, kad reikia daug energijos ir išteklių, kad būtų galima gaminti ir platinti naujus ir pašalinti senus gaminius. Ekonominės veiklos vykdytojams ir piliečiams vis dar pernelyg sunku tvariai rinktis gaminius, nes trūksta atitinkamos informacijos ir galimybių tai padaryti už prieinamą kainą. Dėl to prarandamos tvarumo didinimo ir vertės išlaikymo operacijų galimybės, antrinių medžiagų paklausa yra ribota ir yra kliūčių taikyti žiedinius verslo modelius;

([1]) OL C 443, 2022 11 22, p. 123.
([2]) 2024 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2024 m. gegužės 27 d. Tarybos sprendimas.

(3) visapusiškai veikianti tvarių gaminių vidaus rinka yra būtina žiedinės ekonomikos sukūrimo Sąjungoje sąlyga. Bendri Sąjungos lygmens ekologinio projektavimo reikalavimai sudarytų sąlygas kurti, diegti ir plėsti naujus žiedinės ekonomikos verslo modelius visoje vidaus rinkoje. Tokios priemonės taip pat sumažintų naštą įmonėms, o pramonei ir vartotojams suteiktų prieigą prie patikimų ir aiškių duomenų, ir tokiu būdu būtų sudarytos sąlygos priimti tvaresnius sprendimus;

(4) 2020 m. kovo 10 d. Komisijos komunikate dėl naujos Europos pramonės strategijos nustatytas visa apimantis Sąjungos užmojis skatinti dvejopą pertvarką siekiant poveikio klimatui neutralumo ir skaitmeninės lyderystės. Jis dera su Europos žaliuoju kursu, nes jame atkreipiamas dėmesys į pagrindinį vaidmenį, kurį toje srityje turi atlikti Europos pramonė, mažindama savo anglies dioksido pėdsaką ir žaliavų naudojimo pėdsaką ir įtvirtindama žiediškumą visoje ekonomikoje, ir pabrėžiama, kad reikia atsisakyti tradicinių modelių ir iš esmės pakeisti mūsų gaminių projektavimo, gamybos, naudojimo ir šalinimo būdus bei užtikrinti saugų žaliavų tiekimą. Perdirbimas ir antrinių žaliavų naudojimas padės sumažinti Sąjungos priklausomybę. 2021 m. gegužės 5 d. Komisijos komunikatu „Naujosios 2020 m. pramonės strategijos atnaujinimas. Bendrosios rinkos stiprinimas siekiant Europos ekonomikos atsigavimo“ sustiprinamos pagrindinės 2020 m. strategijos idėjos ir daugiausia dėmesio skiriama per COVID-19 krizę įgytai patirčiai, įskaitant poreikį didinti atsparumą;

(5) kadangi nėra Sąjungos teisės, jau atsirado skirtingų nacionalinių požiūrių į gaminių aplinkosauginio tvarumo gerinimą, pradedant informacijos reikalavimais, susijusiais su elektroninių prietaisų programinės įrangos suderinamumo trukme, ir baigiant įpareigojimais pranešti apie neparduotų ilgalaikio vartojimo prekių tvarkymą. Tai rodo, kad tolesnės nacionalinės pastangos pasiekti šio reglamento tikslus greičiausiai lemtų tolesnį vidaus rinkos susiskaidymą. Todėl, siekiant prisidėti prie vidaus rinkos veikimo ir kartu užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos lygį, reikia plataus užmojo reglamentavimo sistemos, pagal kurią būtų palaipsniui nustatomi gaminių ekologinio projektavimo reikalavimai. Tokia sistema bus sukurta šiuo reglamentu – ekologinio projektavimo metodas, iš pradžių nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/125/EB ([3]), bus pritaikytas kuo didesniam gaminių asortimentui;

(6) šiuo reglamentu bus remiami gamybos ir vartojimo modeliai, suderinti su bendrais Sąjungos tvarumo tikslais, įskaitant klimato, aplinkos, energetikos, išteklių naudojimo ir biologinės įvairovės tikslus, ir neviršijant planetos galimybių, nustatant teisinę sistemą, kuria bus prisidedama prie to, kad gaminiai atitiktų efektyviai išteklius naudojančios neutralaus poveikio klimatui žiedinės ekonomikos principus, mažėtų atliekų, o tvarumo lyderių pasiekimai palaipsniui taptų norma. Jame turėtų būti numatyta nustatyti naujus ekologinio projektavimo reikalavimus, kad būtų pagerintas gaminių patvarumas, patikimumas bei pataisomumas, pagerintos galimybės juos modernizuoti bei pakartotinai naudoti, pagerintas jų perdirbamumas ir pagerintos gaminių atnaujinimo ir techninės priežiūros galimybės, sprendžiamas gaminių sudėtyje esančių pavojingų cheminių medžiagų klausimas, didinamas gaminių energijos ir išteklių naudojimo efektyvumas, įskaitant galimybę pakartotinai naudoti strategines ir ypatingos svarbos žaliavas, mažinamas numatomas jų atliekų susidarymas ir didinamas perdirbtų medžiagų kiekis gaminiuose, kartu užtikrinant jų veiksmingumą ir saugą, sudarant sąlygas perdarymui ir aukštos kokybės perdirbimui, taip pat mažinant anglies dioksido ir aplinkosauginį pėdsakus;

(7) ekologinio projektavimo reikalavimais taip pat turėtų būti atsižvelgta į praktiką, susijusią su pirmalaikiu nusidėvėjimu. Tokia praktika daro bendrą neigiamą poveikį aplinkai, nes didėja atliekų kiekis ir energijos bei medžiagų naudojimas, kurį galima sumažinti taikant ekologinio projektavimo reikalavimus ir taip prisidėti prie tvaraus vartojimo;

(8) Europos Parlamentas savo 2020 m. lapkričio 25 d. rezoliucijoje „Tvaresnės bendros rinkos verslui ir vartotojams kūrimas“ ([4]) palankiai įvertino tai, kad skatinami patvarūs gaminiai, kuriuos lengviau taisyti, pakartotinai naudoti ir perdirbti. Savo 2021 m. vasario 10 d. rezoliucijoje dėl naujo žiedinės ekonomikos veiksmų plano ([5]) Europos Parlamentas pabrėžė, kad tvarūs, žiediniai, saugūs ir netoksiški produktai ir medžiagos turėtų tapti Sąjungos rinkos norma, o ne būti išimtis, ir turėtų būti vertinami kaip pagrindinis pasirinkimas, kuris yra patrauklus, įperkamas ir prieinamas visiems vartotojams. Europos Parlamentas taip pat paragino nustatyti privalomus Sąjungos tikslus, kad būtų gerokai sumažinti Sąjungos žaliavų naudojimo ir vartojimo pėdsakai. Jis laikėsi nuomonės, kad perėjimas prie žiedinės ekonomikos gali padėti išspręsti dabartines aplinkos problemas ir įveikti COVID-19 pandemijos sukeltą ekonomikos krizę. 2020 m. gruodžio 11 d. priimtose išvadose „Žiedinio ir žalio atsigavimo užtikrinimas“ Taryba taip pat palankiai įvertino Komisijos ketinimą pateikti pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų kaip

([3]) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą (OL L 285, 2009 10 31, p. 10).
([4]) OL C 425, 2021 10 20, p. 10.
([5]) OL C 465, 2021 11 17, p. 11.

visapusiškos ir integruotos tvarių gaminių politikos sistemos, kuria skatinamas poveikio klimatui neutralumas, efektyvus energijos ir išteklių naudojimas ir netoksiška žiedinė ekonomika, kuria saugoma visuomenės sveikata ir biologinė įvairovė, o vartotojams ir viešiesiems pirkėjams suteikiama galių ir užtikrinama jų apsauga, dalį;

(9) šiuo reglamentu padedama siekti Sąjungos klimato ir energetikos tikslų. Atsižvelgiant į 2015 m. gruodžio 12 d. pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją priimtame Paryžiaus susitarime ([6]) (toliau – Paryžiaus susitarimas), kurį Sąjunga patvirtino 2016 m. spalio 5 d. ([7]), nustatytus tikslus, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2021/1119 ([8]) nustatytas privalomas Sąjungos įsipareigojimas iki 2030 m. vidaus lygmeniu grynąjį išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį sumažinti bent 55 % ir teisės aktuose įtvirtintas tikslas iki 2050 m. pasiekti visos ekonomikos poveikio klimatui neutralumą. 2021 m. Komisija priėmė Pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinį, kad Sąjungos klimato ir energetikos politika būtų tinkama šiems tikslams pasiekti. Šiuo tikslu, laikantis principo „svarbiausia – energijos vartojimo efektyvumas“, įtvirtinto Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2018/2002 ([9]), energijos vartojimo efektyvumą reikia gerokai padidinti iki maždaug 36 % galutinės energijos suvartojimo iki 2030 m. Šiuo reglamentu nustatyti gaminiams taikytini reikalavimai atliks svarbų vaidmenį siekiant to tikslo, nes labai sumažėtų gaminių energijos suvartojimas. Tie energijos vartojimo efektyvumo reikalavimai taip pat sumažins vartotojų pažeidžiamumą dėl didėjančių energijos kainų. Kaip pripažįstama Paryžiaus susitarime, vartojimo ir gamybos tvarumo didinimas taip pat atliks svarbų vaidmenį sprendžiant klimato kaitos problemą;

(10) šiuo reglamentu taip pat bus padedama siekti platesnių Sąjungos aplinkos tikslų. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu (ES) 2022/591 ([10]) nustatyta 8-ąja aplinkosaugos veiksmų programa teisinėje sistemoje įtvirtintas Sąjungos tikslas neviršyti planetos išgalių ir nustatomos reikiamos sąlygos prioritetiniams tikslams, įskaitant perėjimą prie netoksiškos žiedinės ekonomikos, pasiekti. Europos žaliojo kurso komunikate Sąjunga taip pat raginama geriau stebėti oro, vandens, dirvožemio ir vartojimo gaminių taršą, apie ją pranešti, užkirsti jai kelią ir ištaisyti jos padarytą žalą. Tai reiškia, kad cheminės ir kitos medžiagos ir gaminiai turi būti saugūs ir tvarūs, tą numatant jų projektavimo etape, ir per visą jų gyvavimo ciklą, kad susidarytų netoksiški medžiagų ciklai, kaip nurodyta 2021 m. gegužės 12 d. Komisijos komunikate dėl ES veiksmų plano „Siekiant nulinės oro, vandens ir dirvožemio taršos“ ir 2020 m. spalio 14 d. Komisijos komunikate „Cheminių medžiagų strategija tvarumui užtikrinti. Aplinkos be toksinių medžiagų kūrimas“, kuriuose raginama įgyvendinti nulinės taršos užmojus gamybos ir vartojimo srityse. Be to, tiek Europos žaliojo kurso komunikate, tiek Žiedinės ekonomikos veiksmų plane pripažįstama, kad Sąjungos vidaus rinka suteikia kritinę masę, galinčią daryti įtaką pasauliniams gaminių tvarumo ir projektavimo standartams. Todėl šis reglamentas atliks svarbų vaidmenį siekiant kelių tikslų, nustatytų pagal Jungtinių Tautų darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. darnaus vystymosi tikslus tiek Sąjungoje, tiek už jos ribų, visų pirma, tikslus pagal 12-ąjį darnaus vystymosi tikslą („Atsakingas vartojimas ir gamyba“);

(11) Direktyva 2009/125/EB nustatoma su energija susijusių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo sistema. Tai, kartu su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1369 ([11]), gerokai sumažino Sąjungos gaminių pirminės energijos poreikį ir manoma, kad šis sutaupomas kiekis toliau didės. Į pagal Direktyvą 2009/125/EB priimtas įgyvendinimo priemones taip pat įtraukti reikalavimai, susiję su žiediškumo aspektais, pvz., patvarumo, pataisomumo ir perdirbamumo. Be to, tokių priemonių kaip ES ekologinis ženklas, nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 66/2010 ([12]), arba ES žaliųjų viešųjų pirkimų kriterijų, nustatytų 2008 m. liepos 16 d. Komisijos komunikatu dėl viešųjų pirkimų geresnei aplinkai užtikrinti, taikymo sritis yra platesnė, tačiau poveikis dėl savanoriškų metodų ribotumo yra mažesnis;

([6]) OL L 282, 2016 10 19, p. 4.
([7]) 2016 m. spalio 5 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1841 dėl Paryžiaus susitarimo, priimto pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją, sudarymo Europos Sąjungos vardu (OL L 282, 2016 10 19, p. 1).
([8]) 2021 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1119, kuriuo nustatoma poveikio klimatui neutralumo pasiekimo sistema ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 401/2009 ir (ES) 2018/1999 (Europos klimato teisės aktas) (OL L 243, 2021 7 9, p. 1).
([9]) 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2002, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo (OL L 328, 2018 12 21, p. 210).
([10]) 2022 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas (ES) 2022/591 dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2030 m. (OL L 114, 2022 4 12, p. 22).
([11]) 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES (OL L 198, 2017 7 28, p. 1).
([12]) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 66/2010 dėl ES ekologinio ženklo (OL L 27, 2010 1 30, p. 1).

(12) Direktyva 2009/125/EB iš esmės sėkmingai padėjo skatinti energijos vartojimo efektyvumą ir kai kuriuos su energija susijusių gaminių žiediškumo aspektus, o taikant joje nustatytą ekologinio projektavimo požiūrį galima palaipsniui spręsti visų gaminių tvarumo klausimą. Siekiant įgyvendinti Europos žaliojo kurso įsipareigojimus, šis požiūris turėtų būti taikomas ir kitoms gaminių grupėms ir turėtų būti sistemingai atsižvelgiama į pagrindinius aspektus, kuriais didinamas gaminių, kuriems taikomi privalomi reikalavimai, aplinkosauginis tvarumas. Užtikrinant, kad Sąjungos rinkai būtų pateikiami tik tuos reikalavimus atitinkantys gaminiai, šiuo reglamentu bus ne tik pagerintas laisvas tokių gaminių judėjimas vengiant nacionalinių skirtumų, bet ir sumažintas neigiamas gaminių, kuriems nustatyti tokie reikalavimai, poveikis aplinkai per jų gyvavimo ciklą;

(13) siekiant sukurti veiksmingą ir perspektyvią suderintą reglamentavimo sistemą, būtina leisti nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimus, skirtus visoms fizinėms prekėms, kurios pateikiamos rinkai arba pradedamos naudoti, įskaitant komponentus, pavyzdžiui, padangas ir tarpinius gaminius. Į taikymo sritį taip pat turi būti įtrauktas skaitmeninis turinys, kuris yra neatsiejama fizinio gaminio dalis. Tai turėtų sudaryti sąlygas Komisijai, teikiant pirmenybę ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymui, atsižvelgti į kuo platesnį gaminių asortimentą ir taip kuo labiau padidinti jų veiksmingumą. Prireikus, turėtų būti numatytos specialios išimtys, kai nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, visų pirma tais atvejais, kai ekologinio projektavimo reikalavimai nėra būtini siekiant prisidėti prie konkrečių gaminių aplinkosauginio tvarumo, arba, pavyzdžiui, specialaus naudojimo gaminiams ar specialios paskirties gaminiams, kurių nebūtų galima išpildyti, jei būtų laikomasi ekologinio projektavimo reikalavimų, labai mažais kiekiais gaminamiems gaminiams arba atsižvelgiant į gaminio rinkos specifiką ir dydį. Be to, šis reglamentas neturėtų būti taikomas gaminiams, dėl kurių jau yra aišku, kad ekologinio projektavimo reikalavimai nebūtų tinkami, arba tais atvejais, kai tokiems reikalavimams nustatyti numatytos kitos sistemos. Tai turėtų būti taikoma maistui ir pašarams, apibrėžtiems Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002 ([13]), vaistams, apibrėžtiems Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/83/EB ([14]), veterinariniams vaistams, apibrėžtiems Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2019/6 ([15]), gyviems augalams, gyvūnams ir mikroorganizmams, žmogaus kilmės produktams ir augalų bei gyvūnų produktams, tiesiogiai susijusiems su jų būsima reprodukcija, bei transporto priemonėms, nurodytoms Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 167/2013 ([16]) 2 straipsnio 1 dalyje, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 168/2013 ([17]) 2 straipsnio 1 dalyje bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/858 ([18]) 2 straipsnio 1 dalyje, kalbant apie tuos gaminių aspektus, kuriems reikalavimai nustatyti pagal toms transporto priemonėms taikytinus konkrečių sektorių Sąjungos teisėkūros procedūra priimtus aktus. Šioms transporto priemonėms taikoma keletas konkretiems gaminiams taikomų reikalavimų ir skirtingos suderintos tipo patvirtinimo sistemos pagal Sąjungos teisės aktus, pavyzdžiui, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2000/53/EB ([19]), 2005/64/EB ([20]) ir Reglamentą (ES) 2018/858. Papildomi suderinti reikalavimai transporto priemonėms turėtų būti taikomi tik tų aspektų, kurie šiuo metu nėra reglamentuojami, atveju, pavyzdžiui, aplinkosaugos reikalavimų padangoms atveju. Vis dėlto elektriniai dviračiai ir elektriniai paspirtukai neturėtų būti pašalinti iš šio reglamento taikymo srities;

(14) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2024/1275 dėl pastatų energinio naudingumo ([21]) reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų minimaliuosius energijos vartojimo efektyvumo reikalavimus pastatų dalims, kurios sudaro pastato atitvarų dalį, ir techninių pastato sistemų naujuose ar esamuose pastatuose bendro energinio naudingumo, jų tinkamo įrengimo ir tinkamų jų parametrų bei nustatymų parinkimo ir jų kontrolės sistemos reikalavimus. Tai, kad tam tikrais atvejais šie minimalieji energijos vartojimo efektyvumo reikalavimai gali riboti su energija susijusių

([13]) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

([14]) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67).

([15]) 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB (OL L 4, 2019 1 7, p. 43).

([16]) 2013 m. vasario 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 167/2013 dėl žemės ir miškų ūkio transporto priemonių patvirtinimo ir rinkos priežiūros (OL L 60, 2013 3 2, p. 1).

([17]) 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 168/2013 dėl dviračių ir triračių transporto priemonių bei keturračių patvirtinimo ir rinkos priežiūros (OL L 60, 2013 3 2, p. 52).

([18]) 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/858 dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, komponentų ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo ir rinkos priežiūros, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 715/2007 ir (EB) Nr. 595/2009 bei panaikinama Direktyva 2007/46/EB (OL L 151, 2018 6 14, p. 1).

([19]) 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL L 269, 2000 10 21, p. 34).

([20]) 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/64/EB dėl motorinių transporto priemonių tipų patvirtinimo, atsižvelgiant į galimybę jas pakartotinai naudoti, perdirbti ir atnaujinti, bei iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 70/156/EEB (OL L 310, 2005 11 25, p. 10).

([21]) 2024 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1275 dėl pastatų energinio naudingumo (OL L, 2024/1275, 2024 5 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj).

gaminių, kurie atitinka šio reglamento ir jo deleguotųjų aktų reikalavimus, įrengimą, suderinama su šio reglamento tikslais, jei dėl tokių reikalavimų nėra nepagrįstai sudaromos kliūtys rinkoje;

(15) siekiant pagerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą ir užtikrinti laisvą gaminių judėjimą vidaus rinkoje, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant ekologinio projektavimo reikalavimus. Tie ekologinio projektavimo reikalavimai iš esmės turėtų būti taikomi konkrečioms gaminių grupėms, pvz., buitinėms skalbyklėms arba buitinėms skalbyklėms-džiovyklėms. Siekiant kuo labiau padidinti ekologinio projektavimo reikalavimų veiksmingumą ir veiksmingai pagerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą, taip pat turėtų būti įmanoma nustatyti vieną ar daugiau horizontaliųjų ekologinio projektavimo reikalavimų didesnėms gaminių grupėms, pavyzdžiui, elektroniniams prietaisams ar tekstilei. Horizontalieji ekologinio projektavimo reikalavimai turėtų būti nustatyti tais atvejais, kai gaminių grupių techniniai panašumai leidžia pagerinti jų aplinkosauginį tvarumą remiantis tais pačiais reikalavimais. Svarbu, kad būtų parengti horizontalieji reikalavimai, visų pirma reikalavimai dėl patvarumo ir pataisomumo;

(16) į ekologinio projektavimo reikalavimus atitinkamai turėtų būti įtraukti veiksmingumo reikalavimai arba informacijos reikalavimai, arba tiek veiksmingumo reikalavimai, tiek informacijos reikalavimai. Tie reikalavimai turėtų būti taikomi siekiant pagerinti su aplinkos tvarumu susijusius gaminių aspektus, pavyzdžiui, patvarumą, galimybę pakartotinai naudoti, pataisomumą, energijos vartojimo efektyvumą, perdirbamumą ir anglies dioksido bei aplinkosauginį pėdsakus. Ekologinio projektavimo reikalavimai turėtų būti skaidrūs, objektyvūs bei proporcingi ir atitikti tarptautinės prekybos taisykles;

(17) naudotų gaminių sektorius atlieka svarbų vaidmenį skatinant tvarią gamybą ir tvarų vartojimą, be kita ko, kuriant naujus žiedinius verslo modelius, ir prisideda prie to, kad pailgėtų gaminio naudojimo trukmė ir jis netaptų atliekomis. Naudoti gaminiai, visų pirma atnaujinti arba pataisyti gaminiai, kurie buvo pagaminti Sąjungoje, nėra nauji gaminiai, todėl gali cirkuliuoti vidaus rinkoje ir neprivalo atitikti deleguotųjų aktų, kuriais nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, kurie įsigaliojo po jų pateikimo rinkai. Tačiau perdaryti gaminiai laikomi naujais gaminiais ir jiems taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai, jei jie patenka į deleguotojo akto taikymo sritį;

(18) Komisijai priėmus deleguotąjį aktą, kuriuo nustatomi tam tikrai gaminių grupei taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai, valstybėms narėms, siekiant užtikrinti vidaus rinkos veikimą, nebeturėtų būti leidžiama nustatyti nacionalinių veiksmingumo reikalavimų, grindžiamų gaminio parametrais, kuriems taikomi tokie tame deleguotajame akte nustatyti veiksmingumo reikalavimai, ir nacionalinių informacijos reikalavimų, grindžiamų gaminio parametrais, kuriems taikomi tokie tame deleguotajame akte nustatyti informacijos reikalavimai. Siekiant pagerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą ir užtikrinti jų laisvą judėjimą vidaus rinkoje, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai nustatyti, kad nėra būtini jokie su konkrečiu gaminio parametru susiję ekologinio projektavimo reikalavimai, t. y. veiksmingumo reikalavimai arba informacijos reikalavimai, jei su tuo konkrečiu gaminio parametru susijęs reikalavimas turėtų neigiamą poveikį ekologinio projektavimo reikalavimams, kuriuos svarstoma taikyti gaminių grupei;

(19) nustatydama ekologinio projektavimo reikalavimus Komisija turėtų atsižvelgti į atitinkamų gaminių pobūdį ir paskirtį, taip pat į atitinkamų rinkų charakteristikas. Pavyzdžiui, gynybos įranga turi būti pajėgi veikti konkrečiomis ir kartais itin nepalankiomis sąlygomis, ir į tai reikia atsižvelgti nustatant ekologinio projektavimo reikalavimus. Tam tikra informacija apie gynybos įrangą neturėtų būti atskleidžiama ir turėtų būti saugoma. Taigi ekologinio projektavimo reikalavimai neturėtų būti nustatomi gaminiams, kurių vienintelis tikslas – padėti užtikrinti gynybą arba nacionalinį saugumą. Svarbu, kad nustatant kitos karinės ar neskelbtinos įrangos ekologinio projektavimo reikalavimus būtų atsižvelgiama į saugumo poreikius ir gynybos rinkos ypatybes, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/81/EB ([22]). Kosmoso pramonė taip pat yra strategiškai svarbi Europai ir jos technologiniam nepriklausomumui. Kadangi kosmoso technologijos veikia ekstremaliomis sąlygomis, pagal bet kokius kosmoso srities gaminių ekologinio projektavimo reikalavimus tvarumo aspektai turėtų būti suderinti su atsparumu ir tikėtinu veiksmingumu. Be to, dėl medicinos priemonių, apibrėžtų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/745 ([23]) 2 straipsnio 1 punkte, ir *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, apibrėžtų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/746 ([24]) 2 straipsnio 2 punkte, Komisija turėtų atsižvelgti į poreikį nedaryti neigiamo poveikio pacientų ir naudotojų sveikatai ir saugai. Be to, Komisija, vertindama rinkos ypatybes ir

([22]) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo tam tikrų sutarčių, kurias sudaro perkančiosios organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo srityse, sudarymo tvarkos derinimo ir iš dalies keičianti direktyvas 2004/17/EB ir 2004/18/EB (OL L 216, 2009 8 20, p. 76).

([23]) 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/745 dėl medicinos priemonių, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2001/83/EB, Reglamentas (EB) Nr. 178/2002 ir Reglamentas (EB) Nr. 1223/2009, ir kuriuo panaikinamos Tarybos direktyvos 90/385/EEB ir 93/42/EEB (OL L 117, 2017 5 5, p. 1).

([24]) 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/746 dėl *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kuriuo panaikinama Direktyva 98/79/EB ir Komisijos sprendimas 2010/227/ES (OL L 117, 2017 5 5, p. 176).

rengdama ekologinio projektavimo reikalavimus, turėtų stengtis atsižvelgti į nacionalines ypatybes, pavyzdžiui, skirtingas klimato sąlygas valstybėse narėse ir valstybėse narėse taikomą praktiką bei technologijas, turinčias įrodytą teigiamą poveikį aplinkai;

(20) siekiant išvengti reglamentavimo naštos, turėtų būti užtikrintas šio reglamento ir reikalavimų, nustatytų kitoje Sąjungos teisėje, visų pirma su gaminiais, cheminėmis medžiagomis, pakuotėmis ir atliekomis susijusioje teisėje, arba pagal ją nustatytų reikalavimų nuoseklumas. Tačiau tai, kad pagal kitą Sąjungos teisę suteikiami įgaliojimai nustatyti reikalavimus, turinčius tokį patį ar panašų poveikį kaip ir šiame reglamente nustatyti reikalavimai, neturėtų apriboti į šį reglamentą įtrauktų įgaliojimų, nebent taip būtų nurodyta šiame reglamente;

(21) rengdama ekologinio projektavimo reikalavimus, Komisija turėtų atsižvelgti į keletą elementų: į Sąjungos prioritetus, atitinkamą Sąjungos ir nacionalinę teisę, atitinkamus tarptautinius susitarimus, taip pat savireguliavimo priemones ir atitinkamus standartus. Komisija taip pat turėtų atsižvelgti į klimato, aplinkos, energijos vartojimo efektyvumo, efektyvaus išteklių naudojimo ir saugumo, įskaitant netoksišką žiedinę ekonomiką, prioritetus ir kitus susijusius Sąjungos prioritetus ir tikslus. Svarbu atkreipti dėmesį į Sprendimu (ES) 2022/591 nustatytus 8-osios aplinkosaugos veiksmų programos tikslus, įskaitant tikslą, kad ne vėliau kaip 2050 m. žmonės gerai gyventų pagal mūsų planetos išgales gerovės ekonomikoje, į žalos nedarymo principą ir atliekų hierarchiją, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/98/EB ([25]), taip pat Sąjungos įsipareigojimus saugoti ir atkurti biologinę įvairovę, kaip nurodyta ir 2020 m. gegužės 20 d. Komisijos komunikate „2030 m. ES biologinės įvairovės strategija. Gamtos grąžinimas į savo gyvenimą“ bei Kunmingo ir Monrealio pasaulinėje biologinės įvairovės strategijoje, priimtoje 15-ojoje Jungtinių Tautų biologinės įvairovės konvencijos šalių konferencijoje (COP-15);

(22) turėtų būti atliekamas specialus deleguotųjų aktų, kuriais nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, poveikio vertinimas, kaip kad įgyvendinimo priemonių atveju buvo daroma pagal Direktyvą 2009/125/EB, ir dėl jų turėtų būti konsultuojamasi su suinteresuotaisiais subjektais, jie turėtų būti rengiami laikantis Komisijos geresnio reglamentavimo gairių ir turėtų apimti tarptautinio aspekto ir poveikio trečiosioms valstybėms vertinimą. Komisija savo poveikio vertinimą turėtų grįsti geriausiais turimais įrodymais ir tinkamai atsižvelgti į visus gaminio gyvavimo ciklo aspektus. Rengdama ekologinio projektavimo reikalavimus Komisija turėtų taikyti mokslinį metodą, taip pat turėtų atsižvelgti į atitinkamą techninę informaciją, kuri naudojama kaip pagrindas arba kuri parengiama, visų pirma, pagal Reglamentą (EB) Nr. 66/2010, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/75/ES ([26]), pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/852 ([27]) priimtus techninės analizės kriterijus ir ES žaliųjų viešųjų pirkimų kriterijus;

(23) siekdama atsižvelgti į gaminių įvairovę, Komisija turėtų pasirinkti ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo vertinimo metodus ir prireikus juos toliau plėtoti. Tokie metodai turėtų būti grindžiami gaminio pobūdžiu, jo svarbiausiais aspektais ir poveikiu per jo gyvavimo ciklą. Tai darydama Komisija turėtų atsižvelgti į savo patirtį vertinant reikalavimų nustatymą pagal Direktyvą 2009/125/EB ir nuolatines pastangas kurti ir tobulinti moksliškai pagrįstas vertinimo priemones, be kita ko, atnaujinti su energija susijusių gaminių ekologinio projektavimo metodiką ir Komisijos rekomendacijoje (ES) 2021/2279 ([28]) nustatytą gaminio aplinkosauginio pėdsako metodą, be kita ko, kiek tai susiję su laikinu anglies dioksido saugojimu, taip pat į tarptautinių ir Europos standartizacijos organizacijų rengiamus standartus, be kita ko, dėl su energija susijusių gaminių medžiagų naudojimo efektyvumo. Remdamasi tomis priemonėmis ir prireikus atlikdama specialius tyrimus, Komisija, vertindama gaminius pagal gyvavimo ciklo metodą ir siekdama parengti ekologinio projektavimo reikalavimus, turėtų toliau stiprinti žiediškumo aspektus, pavyzdžiui, patvarumą, pataisomumą, įskaitant pataisomumo vertinimo balus, perdirbamumą, galimybę pakartotinai naudoti, cheminių medžiagų, trukdančių pakartotinai naudoti ir perdirbti, nustatymą, ir prireikus rengti naujus metodus ar priemones. Informacija, susijusi su gyvavimo ciklo aplinkosaugos rodikliais, pavyzdžiui, anglies dioksido pėdsaku, turėtų būti vertinama atsižvelgiant į tarptautiniu mastu pripažintus, Sąjungos teisėje jau įgyvendintus metodus. Taip pat yra svarbu atsižvelgti į tarptautinių ir Europos standartizacijos organizacijų rekomenduojamus mokslinius metodus. Visų pirma, kalbant apie gamybos procesuose naudojamos energijos

([25]) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

([26]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).

([27]) 2020 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/852 dėl sistemos tvariam investavimui palengvinti sukūrimo, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/2088 (OL L 198, 2020 6 22, p. 13).

([28]) 2021 m. gruodžio 15 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2021/2279 dėl aplinkosauginio pėdsako metodų naudojimo produktų ir organizacijų gyvavimo ciklo aplinkosauginiam veiksmingumui matuoti ir apie jį informuoti (OL L 471, 2021 12 30, p. 1).

modeliavimą, ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas energijos rūšių derinio modeliavimui, nes taip darant taip pat būtų atsižvelgiama į tokius klausimus kaip elektros energijos pirkimo sutartys, kilmės garantijos ir nuosavos elektros energijos gamyba. Taip pat galėtų prireikti naujų metodų privalomiems viešųjų pirkimų kriterijams rengti ir draudimams sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius įvesti;

(24) veiksmingumo reikalavimai turėtų būti susiję su pasirinktu gaminio parametru, susijusiu su tiksliniu gaminio aspektu, dėl kurio nustatyta galimybė pagerinti aplinkosauginį tvarumą. Tokie reikalavimai galėtų apimti mažiausius arba didžiausius veiksmingumo lygius, susijusius su gaminio parametru, nekiekybinius reikalavimus, kuriais siekiama pagerinti su gaminio parametru susijusį veiksmingumą, arba reikalavimus, susijusius su gaminio funkciniu veiksmingumu, siekiant užtikrinti, kad pasirinkti veiksmingumo reikalavimai neturėtų neigiamo poveikio gaminio gebėjimui atlikti funkciją, dėl kurios jis buvo suprojektuotas ir pateiktas rinkai. Kalbant apie mažiausius arba didžiausius lygius, jie galėtų būti, pavyzdžiui, energijos suvartojimo naudojimo etape arba gaminio sudėtyje esančios konkrečios medžiagos kiekio riba, reikalavimas dėl minimalaus perdirbtos medžiagos kiekio arba konkrečios kategorijos poveikio aplinkai ar viso suminio atitinkamo poveikio aplinkai apribojimas. Nekiekybinio reikalavimo pavyzdys – konkretaus techninio sprendimo, kuris kenkia gaminio pataisomumui, draudimas. Veiksmingumo reikalavimai bus taikomi siekiant užtikrinti, kad mažiausio veiksmingumo gaminiai būtų pašalinti iš rinkos ir kad būtų laipsniškai pereita prie veiksmingiausių gaminių, kai tai būtina siekiant šio reglamento aplinkosauginio tvarumo tikslų. Veiksmingumo reikalavimai taip pat galėtų būti susiję su išteklių naudojimu, įskaitant reikalavimus, susijusius su atsinaujinančiųjų išteklių arba medžiagų, kurių sudėtyje yra tam tikras kiekis biologinės kilmės medžiagų, naudojimu gaminyje, ir spręsti nanoplastiko ir mikroplastiko patekimo į aplinką klausimus. Numatydama reikalavimų derinį, Komisija turėtų juos įvertinti kaip visumą ir nustatyti tokį reikalavimų derinį, kuris duotų didžiausią naudą aplinkosauginiam tvarumui;

(25) siekiant užtikrinti nuoseklumą, veiksmingumo reikalavimai turėtų papildyti Sąjungos teisės dėl atliekų įgyvendinimą. Nors pakuotės, kaip galutinio gaminio, pateikimo rinkai reikalavimai nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/62/EB ([29]), šiuo reglamentu ta direktyva galėtų būti papildyta nustatant gaminiams taikomus reikalavimus, kuriais daugiausia dėmesio skiriama konkrečių rinkai pateikiamų gaminių pakuotei. Kai aktualu, tokiais papildomais reikalavimais visų pirma turėtų būti prisidedama prie kuo didesnio naudojamų pakuočių kiekio mažinimo, taip prisidedant prie atliekų susidarymo Sąjungoje prevencijos;

(26) cheminė sauga yra pripažintas gaminio tvarumo elementas. Ji yra grindžiama cheminėms medžiagoms būdingu pavojumi sveikatai ar aplinkai kartu su konkrečia ar bendra ekspozicija ir yra reglamentuojama Sąjungos teise dėl cheminių medžiagų, pavyzdžiui, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentais (EB) Nr. 1935/2004 ([30]), (EB) Nr. 1907/2006 ([31]), (EB) Nr. 1272/2008 ([32]), (EB) Nr. 1223/2009 ([33]), (ES) 2017/745 ir (ES) 2019/1021 ([34]) bei Direktyva 2009/48/EB ([35]). Šiuo reglamentu neturėtų būti numatytas cheminių medžiagų naudojimo apribojimas remiantis, visų pirma, chemine sauga, kaip tai daroma pagal kitą Sąjungos teisę. Sąjungos teisėje dėl cheminių medžiagų jau numatytas cheminių medžiagų ar mišinių apribojimas, susijęs su sauga ar rizika, kai to reikia. Tačiau nustatant veiksmingumo reikalavimus atitinkamais atvejais taip pat turėtų būti mažinama didelė rizika žmonių sveikatai ar aplinkai. Informavimo reikalavimai, susiję su susirūpinimą keliančių medžiagų buvimu, taip pat padės mažinti cheminių medžiagų ekspoziciją, papildant kitoje Sąjungos teisėje numatytas rizikos valdymo priemones. Be to, šiuo reglamentu neturėtų būti leidžiama cheminių medžiagų naudojimo riboti dėl priežasčių, susijusių su maisto sauga. Tačiau pagal Sąjungos teisę dėl cheminių medžiagų ir maisto nedaroma poveikio tvarumui, kuris nėra susijęs

([29]) 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).

([30]) 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1935/2004 dėl žaliavų ir gaminių, skirtų liestis su maistu, ir panaikinantis Direktyvas 80/590/EEB ir 89/109/EEB (OL L 338, 2004 11 13, p. 4).

([31]) 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).

([32]) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantis direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008 12 31, p. 1).

([33]) 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių (OL L 342, 2009 12 22, p. 59).

([34]) 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1021 dėl patvariųjų organinių teršalų (OL L 169, 2019 6 25, p. 45).

([35]) 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/48/EB dėl žaislų saugos (OL L 170, 2009 6 30, p. 1).

su chemine sauga ar maisto sauga, ribojant tam tikrų cheminių medžiagų naudojimą. Siekiant panaikinti tokį apribojimą, šiuo reglamentu tam tikromis sąlygomis turėtų būti galima apriboti cheminių medžiagų, kurios neigiamai veikia gaminių tvarumą, naudojimą gaminiuose arba jų gamybos procesuose. Šiuo reglamentu prireikus turėtų būti papildomi, tačiau neturėtų būti dubliuojami ar pakeičiami cheminių medžiagų, kurioms taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/65/ES ([36]), naudojimo apribojimai, kuriais siekiama apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, įskaitant aplinkai nekenksmingą elektros ir elektroninės įrangos atliekų naudojimą ir šalinimą;

(27) nustatydama veiksmingumo reikalavimus Komisija turėtų galėti nustatyti reikalavimus, kuriais būtų užkertamas kelias įtraukti tam tikras chemines medžiagas į gaminio sudėtį. Tokių medžiagų identifikavimas turėtų būti Komisijos vertinimo, atliekamo prieš nustatant konkrečios gaminių grupės ekologinio projektavimo reikalavimus, dalis ir atlikdama šį vertinimą Komisija turėtų atsižvelgti, pavyzdžiui, į tai, ar dėl tam tikros medžiagos gaminio pakartotinis naudojimas ar perdirbimas netampa sudėtingesnis arba ar ji neigiamai nepaveikia perdirbtų medžiagų savybių, pavyzdžiui, dėl savo spalvos ar kvapo. Jei jau buvo nustatyta, kad tam tikra medžiaga yra vienos gaminių grupės žiediškumui trukdanti medžiaga, tai gali reikšti, kad ji trukdo ir kitų gaminių grupių žiediškumui. Cheminės medžiagos identifikavimui ir galimam apribojimui taip pat turėtų būti taikomas informacijos reikalavimas;

(28) siekiant pagerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą, informacijos reikalavimai turėtų būti susiję su pasirinktu gaminio parametru, susijusiu su gaminio aspektu, pavyzdžiui, gaminio aplinkosauginiu bei anglies pėdsaku ir patvarumu. Jais turėtų būti reikalaujama, kad gamintojas pateiktų informaciją apie gaminio veiksmingumą, susijusį su pasirinktu gaminio parametru, arba kitą informaciją, kuri gali turėti įtakos tam, kaip gaminį tvarko kitos nei gamintojas šalys, siekiant padidinti su tokiu parametru susijusį veiksmingumą. Tokie informacijos reikalavimai turėtų papildyti veiksmingumo reikalavimus, taikomus tam pačiam gaminio parametrui, arba būti nustatyti vietoj jų. Svarbu, kad Komisija tinkamai pagrįstų savo sprendimą nustatyti tik informacijos, o ne veiksmingumo reikalavimus. Kai deleguotajame akte nustatyti informacijos reikalavimai, jame turėtų būti nurodytas būdas, kaip užtikrinama, kad reikalaujama informacija būtų prieinama ir lengvai pasiekiama, pavyzdžiui, jos paskelbimas laisvai prieinamoje svetainėje, skaitmeniniame gaminio pase arba gaminio etiketėje. Esminė informacija, susijusi su galutinių naudotojų sveikata, sauga ir teisėmis, vartotojams visada turėtų būti teikiama fizinėmis priemonėmis ir prieinama per į gaminį įtrauktą duomenų laikmeną. Informacijos reikalavimai yra būtini, kad būtų galima pakeisti elgseną siekiant užtikrinti, kad būtų pasiekti šiame reglamente nustatyti aplinkosauginio tvarumo tikslai. Sprendimui dėl pirkimo priimti svarbi informacija vartotojui turėtų būti pateikiama prieš perkant gaminį. Kadangi pirkėjams ir valdžios institucijoms suteikiamos tinkamos priemonės palyginti gaminius pagal jų aplinkosauginį tvarumą, tikimasi, kad informacijos reikalavimai paskatins vartotojus ir valdžios institucijas rinktis tvaresnius sprendimus. Informacijos reikalavimai taip pat turėtų padėti valstybėms narėms pagerinti atitinkamų gaminių grupių, visų pirma turinčių didelį pakartotinio naudojimo ir atnaujinimo potencialą, kaip antai mobiliųjų telefonų, kurių surinkimo lygis valstybėse narėse neviršija 5 %, surinkimo lygius, pavyzdžiui, sudarant palankesnes sąlygas teikti informaciją apie grąžinimo sistemas taikant finansines paskatas ir užstato grąžinimo sistemas, duomenų privatumo garantijas, pristatymo punktų duomenų bazes bei individualizuotą gyvavimo ciklo pabaigos informaciją apie gaminio vertę, pateiktą skaitmeniniame gaminio pase, ir informaciją apie geriausią tinkamo šalinimo praktiką;

(29) kai deleguotuosiuose aktuose nustatyti informacijos reikalavimai, jais galėtų būti nustatytos veiksmingumo klasės, susijusios su vienu ar daugiau atitinkamų gaminio parametrų, kad būtų lengviau palyginti gaminius. Veiksmingumo klasės turėtų sudaryti sąlygas diferencijuoti gaminius pagal jų santykinį tvarumą ir jomis galėtų naudotis tiek vartotojai, tiek valdžios institucijos. Taigi jomis siekiama paskatinti rinką kurti tvaresnius gaminius;

(30) informacijos reikalavimai, susiję su pataisomumu ir patvarumu, yra labai svarbūs sudarant sąlygas vartotojams tvariai vartoti. Šiuo reglamentu turėtų būti sudarytos sąlygos nustatyti gaminiams pataisomumo arba patvarumo įverčius, kai manoma, kad tai tikslinga, siekiant užtikrinti naudą aplinkai ir aiškesnę informaciją vartotojams. Kad vartotojai galėtų veiksmingai įvertinti ir palyginti gaminius, svarbu, kad tokių pataisomumo ir patvarumo įverčių formatas, turinys ir pateikimas apimtų lengvai suprantamą kalbą ir piktogramas ir kad pataisomumo įvertis būtų grindžiamas suderinta metodika, nustatyta gaminiui ar gaminių grupei, sujungiant į vieną įvertį tokius parametrus kaip atsarginių dalių prieinamumas ir kaina, išardymo paprastumas ir priemonių prieinamumas;

([36]) 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo (OL L 174, 2011 7 1, p. 88).

(31) informacija apie susirūpinimą keliančias medžiagas gaminiuose yra pagrindinis elementas siekiant nustatyti ir skatinti tvarius gaminius. Gaminių cheminė sudėtis iš esmės lemia jų funkcijas ir poveikį, taip pat galimybę juos pakartotinai naudoti arba panaudoti, kai jie tampa atliekomis. 2020 m. spalio 14 d. Komisijos komunikate „Cheminių medžiagų strategija tvarumui užtikrinti. Aplinkos be toksinių medžiagų kūrimas“ raginama kuo labiau sumažinti susirūpinimą keliančių medžiagų kiekį gaminiuose ir užtikrinti informacijos apie cheminę sudėtį ir saugų naudojimą prieinamumą nustatant informacijos reikalavimus ir stebint susirūpinimą keliančių medžiagų buvimą per visą medžiagų ir gaminių gyvavimo ciklą. Reglamentu (EB) Nr. 1272/2008 ir kita esama cheminių medžiagų teise, pavyzdžiui, Reglamentu (EB) Nr. 1223/2009, jau užtikrinamas informavimas apie tam tikrų susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų – atskirų ar esančių mišinio sudėtyje – keliamą pavojų sveikatai ar aplinkai. Cheminių medžiagų ir mišinių naudotojams taip pat turėtų būti teikiama svarbi informacija. Be to, gaminių, išskyrus chemines medžiagas ar mišinius, naudotojai ir tokių gaminių atliekų tvarkytojai taip pat turėtų gauti atitinkamą informaciją, įskaitant informaciją, visų pirma susijusią su cheminių medžiagų keliamais pavojais sveikatai ar aplinkai. Todėl šiuo reglamentu turėtų būti nustatyti reikalavimai, susiję su informacijos apie tvarumą sekimu ir pateikimu, įskaitant susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų buvimą gaminiuose per visą jų gyvavimo ciklą, taip pat siekiant tokius gaminius nukenksminti ir panaudoti, kai jie tampa atliekomis. Tokia sistema turėtų būti siekiama palaipsniui apimti susirūpinimą keliančias medžiagas visuose gaminiuose, įtrauktuose į darbo planus, kuriuos turi priimti Komisija. Tokie reikalavimai, susiję su susirūpinimą keliančių medžiagų sekimu, turėtų būti įtraukti automatiškai, kai pagal šį reglamentą turi būti nustatytas informacijos reikalavimas, išskyrus atvejus, kai šis informacijos reikalavimas yra horizontaliųjų ekologinio projektavimo reikalavimų dalis. Siekiant atsižvelgti į kriterijus, kuriuos turi atitikti ekologinio projektavimo reikalavimai, ir visų pirma išvengti neproporcingos administracinės naštos ekonominės veiklos vykdytojams, Komisija turėtų turėti galimybę tam tikrais atvejais atitinkamai gaminių grupei nustatyti medžiagų koncentracijos gaminyje ar atitinkamose sudedamosiose dalyse, kurioms taikomas sekimo reikalavimas, ribines vertes, nustatyti diferencijuotus taikymo terminus ir tinkamai pagrįstais atvejais numatyti sekimo reikalavimo nukrypti leidžiančias nuostatas. Nustatydama reikalaujamos informacijos išsamumą ir ribines vertes, Komisija turėtų atsižvelgti į esamus informacijos reikalavimus ir ribines vertes pagal Sąjungos teisę, visų pirma pagal reglamentus (EB) Nr. 1907/2006 ir (EB) Nr. 1272/2008 bei kitus sektorinius gaminių teisės aktus. Techniniu įgyvendinamumu pagrįsta nukrypti leidžianti nuostata gali būti taikoma atvejais, kai medžiagos buvimo gaminiuose negalima patvirtinti dabartinėmis prieinamomis technologijomis;

(32) šiame reglamente nustatyti informacijos reikalavimai turėtų apimti reikalavimą pateikti skaitmeninį gaminio pasą. Skaitmeninis gaminio pasas yra svarbi priemonė, kuria užtikrinama, kad informacija būtų prieinama visos vertės grandinės dalyviams, o galimybė gauti skaitmeninį gaminio pasą turėtų gerokai padidinti ištisinį gaminio atsekamumą visoje jo vertės grandinėje. Be kita ko, skaitmeninis gaminio pasas turėtų padėti klientams priimti informacija pagrįstus sprendimus, nes pagerėtų jų prieiga prie jiems aktualios informacijos, ekonominės veiklos vykdytojams, t. y. gamintojams, įgaliotiesiems atstovams, importuotojams, platintojams, prekiautojams bei užsakymų vykdymo paslaugų teikėjams, ir kitiems vertės grandinės dalyviams, pvz., klientams, profesionaliems taisytojams, nepriklausomiems veiklos vykdytojams, atnaujintojams, perdirbėjams, rinkos priežiūros institucijoms ir muitinėms, pilietinės visuomenės organizacijoms, tyrėjams, profesinėms sąjungoms ir Komisija ar bet kuriai jų vardu veikiančiai organizacijai, būtų sudarytos sąlygos gauti, įrašyti ir atnaujinti atitinkamus duomenis, o kompetentingoms nacionalinėms institucijoms – atlikti savo pareigas nekeliant pavojaus konfidencialios verslo informacijos apsaugai. Tuo tikslu svarbu, kad skaitmeninis gaminio pasas būtų patogus naudoti ir kad jame pateikti duomenys būtų tikslūs, išsamūs ir atnaujinti. Skaitmeninis gaminio pasas prireikus turėtų papildyti neskaitmenines informacijos perdavimo formas, pavyzdžiui, informaciją gaminio vadove ar etiketėje. Be to, skaitmeninį gaminio pasą turėtų būti galima naudoti su atitinkama gaminių grupe susijusiai informacijai teikti pagal kitą Sąjungos teisę;

(33) siekiant atsižvelgti į gaminio ir jo rinkos pobūdį, informacija, kuri turi būti įtraukta į skaitmeninį gaminio pasą, turėtų būti atidžiai išnagrinėta kiekvienu konkrečiu atveju rengiant konkretiems gaminiams taikomas taisykles. Siekiant optimizuoti prieigą prie gautų duomenų, kartu apsaugant intelektinės nuosavybės teises, reikia sukurti ir įdiegti skaitmeninį gaminio pasą, kad būtų sudarytos sąlygos diferencijuotai susipažinti su skaitmeniniame gaminio pase pateikiamais duomenimis, atsižvelgiant į duomenų rūšį ir suinteresuotųjų subjektų tipus. Be to, siekiant išvengti įmonėms ir visuomenei tenkančių išlaidų, kurios būtų neproporcingos platesnei naudai, skaitmeninis gaminio pasas turėtų būti skirtas konkrečiam prekės, partijos ar gaminio modeliui, atsižvelgiant į, pavyzdžiui, vertės grandinės sudėtingumą, atitinkamų gaminių dydį, pobūdį ar poveikį. Poveikio vertinime, atliktame rengiant deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, turėtų būti išanalizuotos informacijos reikalavimų nustatymo išlaidos ir nauda, rengiant skaitmeninius gaminio pasus modelio, partijos ar vieneto lygmeniu. Terminu „modelis“ paprastai nurodoma gaminio versija, kurios visi vienetai pasižymi tomis pačiomis techninėmis charakteristikomis, kurioms turėtų būti taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai, ir turi tą patį modelio identifikatorių, terminu „partija“ paprastai nurodomas konkretaus modelio, sudaryto iš visų gaminių, pagamintų konkrečioje gamykloje konkrečiu laiko momentu, komplektas, o terminu „vienetas“ paprastai nurodomas vienas

atskiras modelio vienetas. Be to, poveikio vertinime tiek, kiek skaitmeniniame gaminio pase remiamasi standartais, už kuriuos reikia mokėti, turėtų būti apsvarstyta, ar toks rėmimasis yra tinkama priemonė ir kaip būtų galima išvengti neproporcingų išlaidų labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVĮ);

(34) atsižvelgiant į tai, kad kitoje Sąjungos teisėje nustatyta gaminiams keliamų informacijos reikalavimų ir sukurtos sistemos, skirtos užtikrinti, kad informacija būtų prieinama ekonominės veiklos vykdytojams ir klientams, Komisija turėtų apsvarstyti galimybę susieti informacijos reikalavimus pagal šį reglamentą su tais kitais reikalavimais, pavyzdžiui, su pareiga teikti saugos duomenų lapus dėl medžiagų ir mišinių pagal Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006. Kai įmanoma, Komisija taip pat turėtų susieti skaitmeninį gaminio pasą su esamomis Sąjungos duomenų bazėmis ir priemonėmis, pavyzdžiui, Europos energijos vartojimo efektyvumo etikete ženklinamų gaminių registru (EPREL) arba Informacijos apie gaminiuose arba sudėtiniuose objektuose (produktuose) susirūpinimą keliančias chemines medžiagas (SCIP) duomenų baze;

(35) siekiant be reikalo nevilkinti ekologinio projektavimo reikalavimų, kurie nėra nurodyti skaitmeniniame gaminio pase, nustatymo arba užtikrinti, kad skaitmeniniai gaminio pasai galėtų būti veiksmingai įdiegti, Komisijai turėtų būti leidžiama gaminių grupėms netaikyti skaitmeninio gaminio paso reikalavimų, jei nėra techninių specifikacijų, susijusių su esminiais skaitmeninio gaminio paso techninio projekto ir veikimo reikalavimais. Be to, siekiant, kad ekonominės veiklos vykdytojai išvengtų nereikalingos administracinės naštos, Komisijai turėtų būti leidžiama gaminių grupėms netaikyti skaitmeninio gaminio paso reikalavimų, jei į kitą Sąjungos teisę jau įtraukta skaitmeninio informacijos apie gaminį teikimo sistema, kuri vertės grandinės dalyviams suteikia galimybę susipažinti su atitinkama informacija apie gaminį ir palengvina kompetentingų nacionalinių institucijų atliekamą gaminio atitikties tikrinimą. Tos išimtys turėtų būti periodiškai peržiūrimos atsižvelgiant į tolesnį techninių specifikacijų prieinamumą;

(36) unikalus gaminių identifikavimas yra esminis elementas siekiant užtikrinti atsekamumą visoje tiekimo grandinėje. Todėl skaitmeninis gaminio pasas turėtų būti susietas su unikaliu gaminio identifikatoriumi. Be to, atitinkamais atvejais skaitmeninis gaminio pasas turėtų būti susietas su unikaliu veiklos vykdytojo identifikatoriumi ir unikaliu įrenginio identifikatoriumi, kurie leistų atsekti su tuo gaminiu susijusius subjektus ir gamybos įrenginius. Siekiant užtikrinti sąveikumą, duomenų saitas, unikalus veiklos vykdytojo identifikatorius ir unikalus objekto identifikatorius, kuriais užtikrinamas atsekamumas, turėtų būti paruošiami pagal tarptautiniu mastu pripažintus standartus. Pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiamas šis reglamentas, pakeičiant arba papildant standartus, pagal kuriuos, atsižvelgiant į technikos ar mokslo pažangą, gali būti paruošiami duomenų saitas, unikalus veiklos vykdytojo identifikatorius ir unikalus objekto identifikatorius. Tai turėtų užtikrinti, kad visi ekonominės veiklos vykdytojai galėtų registruoti ir perduoti skaitmeniniame gaminio pase esančius duomenis, taip pat užtikrinti unikalių identifikatorių suderinamumą su išoriniais komponentais, pavyzdžiui, skenavimo prietaisais. Be to, duomenis turi būti galima perduoti atvirame sąveikiame su pardavėju nesusaistytame keitimosi duomenimis tinkle;

(37) skaitmeninė informacija apie gaminį ir jo gyvavimo ciklą arba, kai taikoma, pasą turėtų būti lengvai prieinama nuskenuojant duomenų saitą, pvz., vandens ženklą arba greitojo atsako (toliau – QR) kodą. Jei įmanoma, duomenų saitas turėtų būti ant paties gaminio, siekiant užtikrinti, kad duomenys būtų prieinami per visą jo gyvavimo ciklą. Tačiau atsižvelgiant į atitinkamų gaminių pobūdį, dydį ar paskirtį turėtų būti taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos;

(38) siekiant užtikrinti prieigą prie skaitmeninio gaminio paso laikotarpiu, nurodytu deleguotuosiuose aktuose, įskaitant laikotarpį po nemokumo, likvidavimo arba veiklos nutraukimo Sąjungoje, ekonominės veiklos vykdytojas, pateikdamas gaminį rinkai, turi pateikti skaitmeninio gaminio paso atsarginę kopiją per skaitmeninio gaminio paso paslaugos teikėją, kuris yra nepriklausoma trečioji šalis;

(39) siekiant užtikrinti veiksmingą skaitmeninio gaminio paso įdiegimą, techninis projektas, duomenų reikalavimai ir veikimas turėtų atitikti esminių techninių reikalavimus, kuriais remiantis būtų galima nuosekliai diegti skaitmeninį gaminio pasą visuose sektoriuose. Siekiant užtikrinti veiksmingą tų esminių reikalavimų įgyvendinimą, turėtų būti nustatytos techninės specifikacijos, t. y. darnieji standartai, kurių nuorodų numeriai paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, arba, kaip atsarginis variantas, Komisijos įgyvendinimo aktais priimta bendra specifikacija. Techniniu projektu turėtų būti užtikrinta, kad skaitmeniniame gaminio pase duomenys būtų pateikiami saugiai, laikantis privatumo taisyklių. Yra būtina, kad skaitmeninis gaminio pasas būtų kuriamas palaikant atvirą dialogą su tarptautiniais partneriais, siekiant atsižvelgti į jų nuomonę rengiant technines specifikacijas ir užtikrinti, kad jie padėtų pašalinti prekybos ekologiškesniais, ilgesnio gyvavimo ciklo ir žiediniais gaminiais kliūtis ir sumažinti tvarių investicijų, rinkodaros, atitikties sąnaudas bei remti inovacijas. Siekiant sudaryti sąlygas veiksmingai įgyvendinti technines specifikacijas ir reikalavimus, yra būtina, kad su atsekamumu visoje vertės grandinėje susiję techninės

specifikacijos ir reikalavimai būtų rengiami, kiek įmanoma, remiantis bendru sutarimu grindžiamu požiūriu ir įvairių subjektų, be kita ko, standartizacijos įstaigų, pramonės asociacijų, startuolių, vartotojų organizacijų, ekspertų, nevyriausybinių organizacijų (NVO) ir tarptautinių partnerių, įskaitant besivystančias šalis, dalyvavimu, prisijungimu ir veiksmingu bendradarbiavimu;

(40) pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas aiškiai apibrėžiant įvairių subjektų, pavyzdžiui, išduodančiųjų agentūrų ir paslaugų teikėjų, kurie dalyvaus kuriant, tvirtinant, tvarkant bei saugant duomenis ir galbūt panaikinant svarbius skaitmeninio gaminio paso elementus, pavyzdžiui, unikalius identifikatorius ir duomenų laikmenas, vaidmenį ir atsakomybę. Šiuo tikslu Komisija gali atlikti poveikio vertinimą, kad išnagrinėtų tinkamumą sukurti skaitmeninio gaminio paso paslaugos teikėjams skirtą sertifikavimo sistemą;

(41) siekiant užtikrinti, kad skaitmeninis gaminio pasas būtų lankstus, dinamiškas bei orientuotas į rinką ir atitiktų verslo modelius, rinkas ir inovacijas, jis turėtų būti grindžiamas decentralizuota duomenų sistema ir turėtų būti sukurtas ir tvarkomas ekonominės veiklos vykdytojų. Tačiau vykdymo užtikrinimo ir stebėsenos tikslais yra būtina, kad kompetentingos nacionalinės institucijos ir Komisija turėtų tiesioginę prieigą prie visų įrašų apie unikalius identifikatorius, susijusius su rinkai pateiktais arba pradėtais naudoti gaminiais. Tuo tikslu Komisija turėtų sukurti ir tvarkyti skaitmeninių gaminio pasų skaitmeninį registrą tokiems duomenims saugoti (toliau – registras). Prireikus Komisija turėtų nurodyti kitus skaitmeniniame gaminio pase esančius duomenis, kurie turi būti saugoma registre, kai to reikia siekiant dar labiau palengvinti vykdymo užtikrinimą;

(42) Komisija turėtų sukurti ir tvarkyti naudotojams patogų ir viešai prieinamą interneto portalą, kuriame suinteresuotieji subjektai, pavyzdžiui, klientai, ekonominės veiklos vykdytojai ir kiti susiję subjektai, galėtų susipažinti su į skaitmeninius gaminio pasus įtrauktas duomenimis ir galėtų atlikti duomenų, įtrauktų į tuos pasus, paiešką ir tuos duomenis palyginti, pagal jų atitinkamas prieigos teises, nurodytas deleguotuosiuose aktuose, kuriais nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai. Interneto portale turėtų būti pateiktos nuorodos į duomenis, kuriuos ekonominės veiklos vykdytojas jau saugo savo decentralizuotame skaitmeniniame gaminio pase;

(43) bet koks asmens duomenų tvarkymas pagal šį reglamentą turi atitikti taikomas asmens duomenų apsaugos taisykles. Valstybių narių kompetentingos nacionalinės institucijos asmens duomenis turi tvarkyti laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 ([37]) ir ypatingą dėmesį skirdamos pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos principams. Komisija visus asmens duomenis, visų pirma saugomus registre, turi tvarkyti laikydamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725 ([38]). Klientų asmens duomenys neturėtų būti saugomi skaitmeniniame gaminio pase;

(44) veiksmingas Sąjungos rinkai pateiktiems gaminiams taikomų reikalavimų vykdymo užtikrinimas, nepriklausomai nuo to, ar jie pagaminti vidaus rinkoje, ar importuojami, yra labai svarbus siekiant šio reglamento tikslų. Todėl tais atvejais, kai Komisija yra sukūrusi registrą, muitinė turėtų turėti tiesioginę prieigą prie jo per ES muitinės vieno langelio aplinką, sukurtą Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2022/2399 ([39]). Muitinės turėtų bent patikrinti, kad gaminio unikalus registracijos identifikatorius, kuri reikalaujama pateikti muitinėms, ir atitinkamas prekės kodas atitiktų duomenis, kurie yra laikomi registre. Tai leistų muitinei patikrinti, ar importuojamiems gaminiams buvo suteiktas skaitmeninis gaminio pasas. Kai tinkama, Komisija savo įgyvendinimo akte dėl registro turėtų nustatyti būtinas ekonominės veiklos vykdytojų prievoles, kad registre saugomi duomenys būtų nuolat atnaujinami;

(45) skaitmeniniame gaminio pase pateiktais duomenimis siekiama padėti muitinėms pagerinti ir palengvinti rizikos valdymą ir sudaryti sąlygas pasienyje tikslingiau vykdyti tikrinimą. Todėl muitinės turėtų turėti galimybę gauti ir naudoti į skaitmeninį gaminio pasą ir susijusį registrą įtrauktus duomenis, kad galėtų vykdyti savo užduotis pagal

([37]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

([38]) 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

([39]) 2022 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2399, kuriuo sukuriama Europos Sąjungos muitinės vieno langelio aplinka ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013 (OL L 317, 2022 12 9, p. 1).

Sąjungos teisę, įskaitant rizikos valdymą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 952/2013 ([40]);

(46) siekiant paskatinti vartotojus rinktis tvarius gaminius, etiketėse, kai to reikalaujama pagal šį reglamentą priimtuose deleguotuosiuose aktuose, turėtų būti pateikiama aiški ir lengvai suprantama informacija, leidžianti veiksmingai palyginti gaminius, pavyzdžiui, nurodant veiksmingumo klases. Konkrečiai vartotojams fizinės etiketės gali būti papildomas informacijos šaltinis pardavimo vietoje. Jos turėtų suteikti vartotojams greitą vaizdinį pagrindą atskirti gaminius pagal jų veiksmingumą, susijusį su konkrečiu gaminio parametru arba gaminio parametrų rinkiniu. Prireikus jos taip pat turėtų suteikti galimybę gauti papildomos informacijos per konkrečias nuorodas, pavyzdžiui, svetainių adresus, dinaminius QR kodus, nuorodas į internetines etiketes arba bet kokias tinkamas į vartotoją orientuotas priemones. Komisija atitinkamame deleguotajame akte turėtų nustatyti veiksmingiausią tokių etikečių rodymo būdą, be kita ko, nuotolinės prekybos internetu atveju, atsižvelgdama į poveikį klientams ir ekonominės veiklos vykdytojams ir atitinkamų gaminių savybes. Komisija taip pat turėtų galėti reikalauti, kad etiketė būtų atspausdinta ant gaminio pakuotės;

(47) su energija susijusiems gaminiams kartu su šiuo reglamentu taikomas Reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo sistema. Energijos vartojimo efektyvumo etiketės yra sėkminga priemonė, kiek tai susiję su tinkamos informacijos apie su energija susijusius gaminius teikimu vartotojams. Pagal šį reglamentą nustatytos veiksmingumo klasės, kai tinkama, turėtų būti įtrauktos į energijos vartojimo efektyvumo etiketę kaip papildoma informacija, kaip numatyta Reglamento (ES) 2017/1369 16 straipsnyje. Tais atvejais, kai atitinkamos informacijos apie gaminio veiksmingumą, susijusį su gaminio parametru, negalima įtraukti kaip papildomos informacijos į energijos vartojimo efektyvumo etiketę, Komisija turėtų, jei tikslinga, galėti vietoje energijos vartojimo efektyvumo etiketės reikalauti nustatyti etiketę pagal šį reglamentą, į kurią būtų galima įtraukti atitinkamą energijos vartojimo efektyvumo etiketės informaciją;

(48) vartotojai turi būti apsaugoti nuo klaidinančios informacijos, kuri galėtų trukdyti jiems rinktis tvaresnius gaminius. Dėl šios priežasties turėtų būti draudžiama pateikti rinkai ar pradėti naudoti gaminius, jeigu ant jų yra arba prie jų pridedamos etiketės, kuriomis imituojamos šiame reglamente numatytos etiketės, gali klaidinti ar painioti klientus, arba jei prie jų pridedama kita informacija, galinti klaidinti ar painioti klientus šiame reglamente numatytų etikečių atžvilgiu. ES ekologinis ženklas ir kiti nacionaliniu ar regioniniu lygmeniu oficialiai pripažinti EN ISO 14024 I tipo ekologiniai ženklai neturi būti laikomi klaidinančiais, jei pagal tas ženklinimo sistemas parengti kriterijai yra bent tokie pat griežti kaip ekologinio projektavimo reikalavimai;

(49) siekdama kuo veiksmingiau įgyvendinti Europos žaliojo kurso tikslus ir pirmiausia spręsti didžiausią poveikį darančių gaminių klausimą, Komisija turėtų nustatyti prioritetinius gaminius, kurie bus reglamentuojami pagal šį reglamentą, ir jiems taikysimus reikalavimus. Remdamasi prioritetų nustatymo pagal Direktyvą 2009/125/EB procesu, Komisija turėtų priimti bent trejų metų darbo planą, kuriame būtų pateiktas gaminių grupių, dėl kurių ji planuoja priimti deleguotuosius aktus, ir gaminių aspektų, dėl kurių ji ketina priimti horizontaliai taikomus deleguotuosius aktus, sąrašas. Komisija, nustatydama prioritetus, turėtų remtis kriterijais, visų pirma susijusiais su galimu deleguotųjų aktų indėliu siekiant Sąjungos klimato, aplinkos ir energetikos tikslų ir jų potencialu pagerinti gaminių aspektus, atrinktus taip, kad visuomenė ir ekonominės veiklos vykdytojai nepatirtų neproporcingų išlaidų. Su valstybėmis narėmis ir suinteresuotaisiais subjektais taip pat turėtų būti konsultuojamasi Ekologinio projektavimo forume, kurį turi įsteigti Komisija. Dėl šio reglamento ir Reglamento (ES) 2017/1369 papildomumo su energija susijusių gaminių atžvilgiu šiame reglamente ir Reglamento (ES) 2017/1369 15 straipsnyje numatyto darbo plano terminai turėtų būti suderinti. Nustatydama prioritetus dėl tarpinių gaminių, Komisija taip pat turėtų atsižvelgti į pasekmes galutiniams gaminiams, pagamintiems iš tų tarpinių gaminių. Atsižvelgiant į jų svarbą siekiant Sąjungos energetikos tikslų, į darbo planą turėtų būti įtraukta atitinkama dalis veiksmų dėl su energija susijusių gaminių. Reglamento (ES) Nr. 167/2013 2 straipsnio 1 dalyje, Reglamento (ES) Nr. 168/2013 2 straipsnio 1 dalyje bei Reglamento (ES) 2018/858 2 straipsnio 1 dalyje nurodytoms transporto priemonėms jau taikomos išsamios nuostatos, įskaitant konkrečius aplinkosaugos reikalavimus, todėl nustatant ekologinio projektavimo reikalavimus joms neturėtų būti teikiama pirmenybė. Pirmajame darbo plane Komisija turėtų teikti pirmenybę geležies, plieno, aliuminio, tekstilės gaminiams, visų pirma drabužiams ir avalynei, baldams, įskaitant čiužinius, padangoms, plovikliams, dažams, tepalams, cheminėms medžiagoms, informacinių ir ryšių technologijų gaminiams ir kitiems elektronikos bei su energija susijusiems gaminiams, kuriems ekologinio projektavimo reikalavimai turi būti nustatyti pirmą kartą arba kurių atžvilgiu pagal Direktyvą 2009/125/EB priimtos esamos priemonės turi būti peržiūrėtos

([40]) 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

pagal šį reglamentą. Nusprendus pakeisti tą sąrašą Komisija turėtų tinkamai pagrįsti savo sprendimą;

(50) cemento pramonė, kaip vienas iš daugiausiai energijos ir žaliavų naudojančių bei anglies dioksido išskiriančių sektorių, šiuo metu išmeta apie 7 % viso pasaulio ir 4 % Sąjungos išmetamo CO_2 kiekio, todėl ji yra vienas iš svarbiausių sektorių, kuriame kuo greičiau turi būti laikomasi Paryžiaus susitarimo ir Sąjungos klimato tikslų. Nors statybos produktams, įskaitant cementą, turi būti taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos (toliau – statybos produktų reglamentas), jiems ir toliau taikomas šis reglamentas. Siekiant išvengti gaminiams keliamų reikalavimų, kurių skubiai reikia mūsų klimato ir aplinkos tikslams pasiekti, trūkumo, jei nėra tinkamų tų gaminių veiksmingumo ir informacijos reikalavimų pagal statybos produktų reglamentą, Komisija ne anksčiau kaip 2028 m. gruodžio 31 d. ir ne vėliau kaip 2030 m. sausio 1 d. turėtų priimti deleguotąjį aktą, kuriuo nustatomi cementui taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai;

(51) kalbant apie statybos produktus, šiame reglamente galutiniams gaminiams taikomi reikalavimai turėtų būti nustatyti tik tais atvejais, kai mažai tikėtina, kad pagal statybos produktų reglamentą nustatytos pareigos ir jo įgyvendinimas leis deramai pasiekti šiame reglamente nustatytus aplinkosauginio tvarumo tikslus. Be to, rengdama darbo planus, Komisija turėtų atsižvelgti į tai, kad, tęsiant dabartinę praktiką, statybos produktų reglamente su energija susijusiems gaminiams, kurie taip pat yra statybos produktai, taikomi šiame reglamente nustatyti tvarumo reikalavimai. Tai turėtų būti taikoma, pavyzdžiui, šildytuvams, katilams, šilumos siurbliams, vandens ir patalpų šildymo prietaisams, ventiliatoriams, vėsinimo ir vėdinimo sistemoms ir fotovoltiniams gaminiams, išskyrus pastatuose integruotas fotovoltines plokštes. Statybos produktų reglamentas prireikus gali būti taikomas tiems gaminiams papildomai, daugiausia dėl saugos aspektų, taip pat atsižvelgiant į kitą Sąjungos teisę dėl gaminių, pavyzdžiui, dėl dujinių prietaisų, žemos įtampos įrangos ir mašinų;

(52) siekdama užtikrinti, kad būtų vykdomos tinkamos konsultacijos su visomis suinteresuotosiomis šalimis, Komisija turėtų įsteigti Ekologinio projektavimo forumą, kurį sudarytų valstybių narių paskirti ekspertai ir kiti suinteresuotieji subjektai, pavyzdžiui, pramonės atstovai, įskaitant MVĮ ir amatų pramonę, socialines įmones, profesines sąjungas, prekybininkus, mažmenininkus, importuotojus, vartotojų ir aplinkos organizacijas, žiedinės ekonomikos veikloje dalyvaujančius subjektus, Europos standartizacijos organizacijas ir mokslininkus. Ekologinio projektavimo forume Komisija turėtų įsteigti valstybių narių ekspertų grupę, kuri turėtų prisidėti rengiant naujus ekologinio projektavimo reikalavimus, vertinant savireguliavimo priemones, valstybėms narėms keičiantis informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais, susijusiais su priemonėmis, kuriomis siekiama pagerinti atitiktį šiam reglamentui, pavyzdžiui, švietimo ir informavimo kampanijomis arba parama MVĮ, taip pat nustatant prioritetus;

(53) siekiant skatinti savireguliavimą kaip tinkamą reglamentavimo metodų alternatyvą, šiame reglamente, remiantis Direktyva 2009/125/EB, turėtų būti numatyta galimybė pramonės subjektams pateikti savireguliavimo priemones, kai gaminiai nėra įtraukti į darbo planą. Savireguliavimo priemonės turėtų būti suderintos su šio reglamento tikslais. Komisija turėtų įvertinti pramonės subjektų siūlomas savireguliavimo priemones, taip pat pasirašiusiųjų pateiktą informaciją ir įrodymus, atsižvelgdama į, *inter alia*, Sąjungos tarptautinės prekybos srities įsipareigojimus ir poreikį užtikrinti suderinamumą su Sąjungos teise. Taip pat tikslinga numatyti, pavyzdžiui, atsižvelgiant į atitinkamą atitinkamos gaminių grupės rinkos arba technologijų raidą, kad Komisija galėtų prašyti pateikti persvarstytą savireguliavimo priemonės versiją, kai manoma, kad tai būtina. Kai savireguliavimo priemonė įtraukiama į įgyvendinimo aktą, kuriame pateikiamas šiame reglamente išdėstytus kriterijus atitinkančių savireguliavimo priemonių sąrašas, ekonominės veiklos vykdytojai pagrįstai tikisi, kad Komisija, prieš pateikdama pasiūlymą dėl deleguotojo akto, kuriuo nustatomi šios konkrečios gaminių grupės ekologinio projektavimo reikalavimai, pirmiausia apsvarstys minėtos priemonės turinį. Tačiau Komisija turėtų turėti galimybę priimti ekologinio projektavimo reikalavimus, taikomus ir kai kuriems arba visiems gaminiams, kuriems taikoma pripažinta savireguliavimo priemonė, atsižvelgdama į su gaminiais susijusius aspektus, kuriems ta savireguliavimo priemonė netaikoma. Jei Komisija mano, kad savireguliavimo priemonė nebeatitinka šiame reglamente nustatytų kriterijų, ji turėtų pašalinti ją iš to įgyvendinimo akto. Todėl turėtų būti įmanoma nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimus gaminių grupėms, kurioms anksčiau buvo taikoma ta savireguliavimo priemonė;

(54) MVĮ galėtų būti labai naudinga, jei padidėtų tvarių gaminių paklausa, tačiau jos taip pat galėtų patirti išlaidų ir sunkumų, susijusių su kai kuriais reikalavimais. Rengdama ekologinio projektavimo reikalavimus, Komisija turėtų atsižvelgti į jų poveikį MVĮ, visų pirma labai mažoms įmonėms, vykdančioms veiklą atitinkamame gaminių sektoriuje. Valstybės narės ir Komisija savo atitinkamose atsakomybės srityse turėtų teikti tinkamą informaciją,

įskaitant gaires, rengti tikslinį ir specializuotą mokymą ir teikti konkrečią pagalbą ir paramą, įskaitant finansinę paramą, MVĮ, gaminančioms gaminius, kuriems nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai. Tokie veiksmai yra ypač svarbūs gaminių grupėms, kurių atveju svarbus MVĮ dalyvavimas. Komisija, kai tinkama, turėtų padėti apskaičiuoti produkto aplinkosauginį pėdsaką suteikdama skaitmeninių priemonių, pavyzdžiui, gyvavimo ciklo vertinimui apskaičiuoti, ir padėti įdiegti skaitmeninį gaminio pasą. Yra svarbu, kad Komisija teiktų finansinę paramą MVĮ atstovams, visų pirma labai mažų įmonių atstovams, kad jie galėtų veiksmingai dalyvauti Ekologinio projektavimo forume, ir kad Komisija teiktų MVĮ lengvai prieinamą informaciją apie esamą finansinę paramą ir programas. Valstybės narės turėtų imtis veiksmų, taikytinų valstybės pagalbos taisyklių atžvilgiu. Rengdamos ir įgyvendindamos tuos veiksmus, valstybės narės gali pasikliauti parama, teikiama MVĮ pagal Sąjungos programas ir iniciatyvas;

(55) tai, kad ekonominės veiklos vykdytojai sunaikina neparduotus vartojimo gaminius, pavyzdžiui, tekstilės gaminius ir avalynę, tampa plačiai plintančia aplinkos problema visoje Sąjungoje, visų pirma dėl spartaus pardavimo internetu augimo. Tai reiškia, kad prarandami vertingi ekonominiai ištekliai, nes prekės gaminamos, gabenamos ir vėliau sunaikinamos jų taip ir nepanaudojus pagal numatytą paskirtį. Todėl siekiant apsaugoti aplinką būtina, kad šiuo reglamentu būtų nustatyta sistema, kuria būtų užkirstas kelias sunaikinti neparduotus gaminius, visų pirma skirtus vartotojams, įskaitant gaminius, kurie nebuvo siūlomi pirkti, ar gaminius, kuriuos vartotojas grąžino siekdamas pasinaudoti savo teise atsisakyti sutarties, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/83/ES ([41]), arba per ilgesnį prekiautojo nustatytą atsisakymo laikotarpį. Šiame reglamente apibrėžta sunaikinimo sąvoka turėtų apimti tris paskutines atliekų hierarchijos veiklos rūšis, t. y. perdirbimą, kitą naudojimą ir šalinimą. Parengimas pakartotiniam naudojimui, įskaitant atnaujinimą ir perdarymą, neturėtų būti laikomas sunaikinimu. Sunaikinimo prevencija sumažins tų gaminių poveikį aplinkai, nes susidarys mažiau atliekų ir nebus skatinama perteklinė gamyba. Ekonominės veiklos vykdytojai turėtų imtis priemonių, kurios yra būtinos siekiant užkirsti kelią poreikiui sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius. Be to, atsižvelgiant į tai, kad kelios valstybės narės priėmė nacionalinius teisės aktus dėl neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimo ir taip iškraipoma rinka, ir siekiant užtikrinti, kad platintojams, mažmenininkams ir kitiems ekonominės veiklos vykdytojams visose valstybėse narėse būtų taikomos vienodos taisyklės ir paskatos, būtinos suderintos taisyklės dėl neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimo;

(56) siekiant atgrasyti nuo neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimo ir surinkti papildomų duomenų apie šios praktikos paplitimą, šiuo reglamentu ekonominės veiklos vykdytojams, išskyrus labai mažas ir mažąsias įmones, turėtų būti nustatyta skaidrumo pareiga reikalaujant, kad jie atskleistų informaciją apie per metus išmetamų neparduotų vartojimo gaminių skaičių ir svorį bent jau lengvai prieinamame savo interneto svetainės puslapyje. Kai taikytina, jie taip pat turėtų turėti galimybę įtraukti tą informaciją į savo vadovybės pranešimus pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/34/ES ([42]). Ši pareiga vidutinėms įmonėms turėtų būti pradėta taikyti nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos praėjus šešeriems metams. Ekonominės veiklos vykdytojas turėtų nurodyti gaminių tipą ar kategoriją, išmetimo priežastis ir jų pristatymą tolesnėms atliekų tvarkymo operacijoms, taip pat priemones, kurių imtasi ir kurios planuojamos neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimo prevencijos tikslais;

(57) bereikalingai didelės tekstilės gaminių, iš kurių apranga sudaro didžiausią Sąjungoje naudojamos tekstilės dalį, gamybos apimtys ir trumpas jų naudojimo etapas daro didelį poveikį aplinkai, kaip aprašyta 2022 m. kovo 30 d. Komisijos komunikate dėl ES tvarios ir žiedinės tekstilės ekonomikos strategijos. Kaip pranešama, pagaminti nauji, bet neparduoti tekstilės gaminiai, ypač drabužiai, yra vieni iš tų gaminių, kurie yra sunaikinami. Drabužiams turėtų būti suteikiama didesnė vertė ir jie turėtų būti dėvimi ilgiau bei jais turėtų būti rūpinamasi labiau nei tai daroma pagal šiandienos greitosios mados kultūrą. Žvelgiant iš žiedinės ekonomikos perspektyvos, toks vertingų išteklių švaistymas akivaizdžiai prieštarauja šio reglamento tikslams. Todėl pagrįsta uždrausti sunaikinti neparduotus vartojimo drabužius ir drabužių priedus, taip pat avalynę;

(58) siekiant atsižvelgti į kitų tipų neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimo poveikį aplinkai, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai iš dalies pakeisti šį reglamentą vartojimo gaminių, kuriuos ekonominės veiklos vykdytojams draudžiama sunaikinti, sąrašą papildant naujais gaminiais. Atsižvelgiant į didelį gaminių, kurie

([41]) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

([42]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

gali būti sunaikinti taip ir neparduoti ar nepanaudoti, asortimentą, būtina, kad Komisija įvertintų, kokiu mastu tokie gaminiai faktiškai sunaikinami, kai tikslinga, atsižvelgiant į ekonominės veiklos vykdytojų pateiktą informaciją. Siekiant užtikrinti, kad ši pareiga būtų proporcinga, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai papildyti šį reglamentą nustatant konkrečias nukrypti leidžiančias nuostatas, pagal kurias vis dar gali būti leidžiama sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius, pavyzdžiui, atsižvelgiant į sveikatos ir saugos problemas. Siekiant stebėti šio draudimo veiksmingumą ir atgrasyti nuo jo nuostatų apėjimo, turėtų būti reikalaujama, kad ekonominės veiklos vykdytojai atskleistų atsikratytų neparduotų vartojimo gaminių skaičių bei svorį ir tų gaminių atsikratymo priežastis bei taikytinas nukrypti leidžiančias nuostatas. Galiausiai, siekiant išvengti nereikalingos administracinės naštos labai mažoms ir mažosioms įmonėms, jos turėtų būti atleistos nuo šiame reglamente nustatyto draudimo sunaikinti tam tikrus gaminius. Tas draudimas vidutinėms įmonėms turėtų būti pradėtas taikyti nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos praėjus šešeriems metams. Tačiau tais atvejais, kai yra pagrįstų įrodymų, kad siekiant apeiti šį draudimą gali būti naudojamos labai mažos ir mažosios įmonės, Komisija turėtų turėti galimybę deleguotuosiuose aktuose reikalauti, kad draudimas sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius arba atskleisti informaciją būtų taikomas toms įmonėms tam tikrų gaminių atžvilgiu;

(59) valstybėms narėms neturėtų būti trukdoma nustatyti arba toliau taikyti nacionalinių priemonių dėl neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimo gaminiams, kuriems netaikomas draudimas pagal šį reglamentą, jei tokios priemonės atitinka Sąjungos teisę;

(60) remdamasi ekonominės veiklos vykdytojų atskleista informacija ir kitais turimais įrodymais, Komisija savo interneto svetainėje turėtų paskelbti konsoliduotą informaciją apie neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimą ir darbo plane turėtų nurodyti gaminius, kuriems turėtų būti taikomas draudimas sunaikinti. Reikėtų apsvarstyti galimybę į pirmąjį darbo planą įtraukti elektros ir elektroninę įrangą;

(61) ekonominės veiklos vykdytojai turėtų būti atsakingi už gaminių atitiktį ekologinio projektavimo reikalavimams, atsižvelgiant į jų atitinkamą vaidmenį tiekimo grandinėje, kad būtų užtikrintas laisvas tų gaminių judėjimas vidaus rinkoje ir pagerintas jų tvarumas. Tiekimo ir platinimo grandinėje veikiantys ekonominės veiklos vykdytojai turėtų imtis tinkamų priemonių užtikrinti, kad jie rinkai tiektų tik tuos gaminius, kurie atitinka šį reglamentą ir pagal jį priimtus deleguotuosius aktus;

(62) dėl to, kad gamintojai turi išsamių žinių apie projektavimo ir gamybos procesą, jie turėtų būti atsakingi už taikytinos atitikties vertinimo procedūros atlikimą arba turėtų pasirūpinti, kad tokia procedūra būtų atlikta jų vardu;

(63) siekiant apsaugoti vidaus rinkos veikimą, būtina užtikrinti, kad iš trečiųjų valstybių į Sąjungos rinką patenkantys gaminiai atitiktų šį reglamentą ir pagal jį priimtus deleguotuosius aktus, neatsižvelgiant į tai, ar jie importuojami kaip gaminiai, komponentai ar tarpiniai gaminiai. Visų pirma būtina užtikrinti, kad gamintojai būtų atlikę tinkamas tų gaminių atitikties vertinimo procedūras. Todėl importuotojų turėtų būti reikalaujama užtikrinti, kad rinkai pateikiami jų gaminiai atitiktų tuos reikalavimus, ir kad kompetentingoms nacionalinėms institucijoms turi būti sudarytos sąlygos patikrinti žymėjimą CE ženklu ir gamintojų parengtus dokumentus. Importuotojų taip pat turėtų būti reikalaujama, kad, kai taikoma, jie užtikrintų, kad tiems gaminiams būtų suteiktas skaitmeninis gaminio pasas;

(64) importuotojas, pateikdamas gaminį rinkai, turėtų ant jo nurodyti savo pavadinimą, registruotą prekybinį pavadinimą arba registruotą prekių ženklą, taip pat savo pašto adresą ir elektronines ryšio priemones, kuriais su juo galima susisiekti. Nukrypti leidžiančios nuostatos turėtų būti numatomos tais atvejais, kai to negalima padaryti dėl gaminio dydžio arba kai importuotojas, norėdamas nurodyti savo pavadinimą ir adresą ant gaminio, turėtų atidaryti jo pakuotę, arba kai gaminys yra per mažas, kad ant jo būtų galima nurodyti šią informaciją;

(65) kadangi platintojai tiekia gaminius rinkai po to, kai gaminius jai pateikia gamintojas ar importuotojas, jie turėtų deramai laikytis taikomų ekologinio projektavimo reikalavimų. Platintojai taip pat turėtų užtikrinti, kad jų atliekamas gaminių tvarkymas nedarytų neigiamo poveikio gaminių atitikčiai šiam reglamentui arba pagal jį priimtiems deleguotiesiems aktams;

(66) kadangi platintojai ir importuotojai yra glaudžiai susiję su prekyviete ir atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant gaminių atitiktį reikalavimams, jie turėtų būti įtraukti į kompetentingų nacionalinių institucijų atliekamas rinkos priežiūros užduotis ir jie turėtų būti pasirengę aktyviai dalyvauti, teikdami toms institucijoms visą reikalingą informaciją apie atitinkamą gaminį;

(67) jei prekiautojai siūlo gaminius pirkti, išsinuomoti ar įsigyti išsimokėtinai arba demonstruoja gaminius klientams ar montuotojams, būtina, kad prekiautojai užtikrintų, kad jų klientai, įskaitant potencialius klientus, galėtų veiksmingai susipažinti su informacija, kurios reikalaujama pagal šį reglamentą, taip pat nuotolinės prekybos atveju. Visų pirma šiuo reglamentu turėtų būti reikalaujama, kad prekiautojai užtikrintų, kad skaitmeninis gaminio pasas būtų prieinamas jų klientams, įskaitant potencialius klientus, ir kad etiketės būtų aiškiai rodomos laikantis taikytinų reikalavimų. Prekiautojai turėtų laikytis šio įpareigojimo kiekvieną kartą, kai gaminį parduoda, siūlo išsinuomoti arba įsigyti išsimokėtinai;

(68) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas rinktis tvaresnius gaminius, etiketės, kai jų reikalaujama, turėtų būti pateikiamos aiškiai matomu ir atpažįstamu būdu. Jas klientai, įskaitant potencialius klientus, turėtų atpažinti kaip priklausančias atitinkamam gaminiui, neprivalėdami etiketėse perskaityti prekės ženklo pavadinimo ir modelio numerio. Etiketės turėtų atkreipti klientų dėmesį į rodomus gaminius. Siekiant užtikrinti, kad etiketės būtų prieinamos klientams svarstant, ar pirkti, tiek prekiautojas, tiek atsakingas ekonominės veiklos vykdytojas turėtų rodyti etiketes reklamuodami gaminį, taip pat nuotolinės prekybos, įskaitant prekybą internetu, atvejais;

(69) importuotojai arba platintojai, kurie pateikia rinkai gaminį, kuriam taikomas pagal šį reglamentą priimtas deleguotasis aktas, naudodami savo pavadinimą ar prekių ženklą arba kurie, prieš pradedant gaminį naudoti, pakeičia tokį gaminį taip, kad galėtų pasikeisti jo atitiktis šiam reglamentui arba atitinkamam deleguotajam aktui, turėtų būti laikomas gamintoju ir turėtų prisiimti gamintojo pareigas;

(70) elektroninių prekyviečių paslaugų teikėjai atlieka labai svarbų vaidmenį tiekimo grandinėje, nes per jas ekonominės veiklos vykdytojai gali pasiekti daug klientų. Atsižvelgiant į elektroninių prekyviečių paslaugų teikėjų, kaip tarpininkų tarp ekonominės veiklos vykdytojų ir klientų parduodant gaminius, elektroninių prekyviečių paslaugų teikėjai turėtų prisiimti atsakomybę už ekologinio projektavimo reikalavimų neatitinkančių gaminių pardavimą ir bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB ([43]) nustatoma bendra elektroninės prekybos sistema ir tam tikros interneto platformų pareigos. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2022/2065 ([44]) reglamentuojama internetinių tarpininkavimo paslaugų teikėjų atsakomybė ir atskaitomybė dėl neteisėto turinio, įskaitant ekologinio projektavimo reikalavimų neatitinkančius gaminius. Remiantis šia bendra sistema, reikėtų nustatyti konkrečius reikalavimus, kad būtų veiksmingai sprendžiama reikalavimų neatitinkančių gaminių pardavimo internetu problema;

(71) labai svarbu, kad elektroninių prekyviečių paslaugų teikėjai glaudžiai bendradarbiautų su rinkos priežiūros institucijomis. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/1020 ([45]) 7 straipsnio 2 dalį, informacinės visuomenės paslaugų teikėjams nustatyta pareiga bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis dėl gaminių, kuriems taikomas tas reglamentas, įskaitant gaminius, kuriems pagal šį reglamentą nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai. Šiuo tikslu turėtų būti taikomos Reglamento (ES) 2022/2065 IV skyriuje nustatytos bendrosios pareigos, visų pirma Reglamento (ES) 2022/2065 31 straipsnyje nustatyta elektroninių prekyviečių paslaugų teikėjų pareiga, susijusi su numatytosios atitikties užtikrinimu. Reglamento (ES) 2022/2065 31 straipsnio 3 dalies tikslais elektroninių prekyviečių paslaugų teikėjai turėtų, *inter alia*, naudotis Reglamente (ES) 2019/1020 nurodytos informacinės ir komunikacijos sistemos viešojoje naudotojo sąsajoje esančia informacija. Elektroninių prekyviečių paslaugų teikėjai taip pat turėtų bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis siekiant kovoti su neteisėtu turiniu, susijusiu su reikalavimų neatitinkančiais gaminiais. Tokio bendradarbiavimo veiksmai turėtų apimti reguliarų ir struktūrizuotą keitimąsi informacija apie veiksmus, kurių ėmėsi elektroninių prekyviečių paslaugų teikėjai, įskaitant gaminių pasiūlymų pašalinimą. Elektroninių prekyviečių paslaugų teikėjai taip pat turėtų suteikti prieigą prie savo sąsajų, kad padėtų rinkos priežiūros institucijoms nustatyti internetu parduodamus reikalavimų neatitinkančius gaminius. Be to, gali būti, kad rinkos priežiūros institucijoms taip pat gali reikėti perimti duomenis iš elektroninių prekyviečių;

(72) Reglamento (ES) 2019/1020 14 straipsniu rinkos priežiūros institucijoms suteikiami įgaliojimai, kai nėra kitų veiksmingų priemonių, kuriomis būtų galima pašalinti rimtą pavojų, reikalauti iš elektroninės sąsajos pašalinti turinį, kuriame nurodyti reikalavimų neatitinkantys gaminiai. Tuo reglamentu rinkos priežiūros institucijoms suteikti įgaliojimai turėtų būti taikomi ir šio reglamento atveju. Tačiau, siekiant užtikrinti veiksmingą rinkos priežiūrą pagal

([43]) 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

([44]) 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2065 dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (Skaitmeninių paslaugų aktas) (OL L 277, 2022 10 27, p. 1).

([45]) 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1020 dėl rinkos priežiūros ir gaminių atitikties, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2004/42/EB ir reglamentai (EB) Nr. 765/2008 ir (ES) Nr. 305/2011 (OL L 169, 2019 6 25, p. 1).

šį reglamentą ir išvengti reikalavimų neatitinkančių gaminių Sąjungos rinkoje, tie įgaliojimai turėtų būti taikomi visais atvejais, kai tai būtina ir proporcinga, be kita ko, kai gaminiai kelia ne didelį pavojų. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi pagal Reglamento (ES) 2022/2065 9 straipsnį;

(73) gaminio atsekamumo visoje tiekimo grandinėje užtikrinimas palengvina rinkos priežiūros institucijų užduotį atsekti ekonominės veiklos vykdytojus, kurie pateikė arba tiekė rinkai reikalavimų neatitinkančius gaminius. Todėl iš ekonominės veiklos vykdytojų turėtų būti reikalaujama tam tikrą laikotarpį saugoti informaciją apie savo sandorius;

(74) siekiant paspartinti ir palengvinti rinkai pateiktų gaminių atitikties tikrinimą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas reikalavimu, kad ekonominės veiklos vykdytojai prireikus nacionalinėms kompetentingoms institucijoms ir Komisijai skaitmeniniu būdu pateiktų konkrečias techninių dokumentų dalis. Tai suteiktų nacionalinėms kompetentingoms institucijoms galimybę neprašant susipažinti su šia informacija, kartu toliau užtikrinant komercinių paslapčių ir intelektinės nuosavybės teisių apsaugą. Galimos tokios informacijos pateikimo skaitmeniniu būdu priemonės iš esmės turėtų apimti skaitmeninį gaminio pasą arba tokia informacija turėtų būti įtraukta į Reglamente (ES) 2017/1369 nurodytos gaminių duomenų bazės atitikties dalį ar paskelbta ekonominės veiklos vykdytojo interneto svetainėje. Tokia pareiga neturėtų panaikinti nacionalinių kompetentingų institucijų teisės paprašius susipažinti su kitomis techninių dokumentų dalimis;

(75) siekiant sudaryti sąlygas geriau įvertinti atitinkamų gaminių galimybę skverbtis į rinką, geriau pagrįsti tyrimus, kuriais remiamasi rengiant arba atnaujinant ekologinio projektavimo reikalavimus ir darbo planus, ir padėti nustatyti konkrečių gaminių grupių rinkos dalį, kad būtų paspartintas ekologinio projektavimo reikalavimų formulavimas arba peržiūra, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nuostatomis, pagal kurias reikalaujama rinkti tinkamus ir patikimus duomenis apie gaminių pardavimą, sudarant sąlygas Komisijai arba jos vardu rinkti tokius duomenis tiesiogiai iš gamintojų ar mažmenininkų. Priimdama stebėsenos ir ataskaitų teikimo taisykles, Komisija turėtų atsižvelgti į poreikį kuo labiau padidinti turimų duomenų apie skverbimąsi į rinką kiekį ir į poreikį kuo labiau sumažinti ekonominės veiklos vykdytojams, o ypač MVĮ, tenkančią administracinę naštą;

(76) siekiant patobulinti būsimus ekologinio projektavimo reikalavimus ir padidinti galutinių naudotojų pasitikėjimą nustatant ir koreguojant nuokrypius tarp suvartojamos energijos ir kitų veiksmingumo parametrų, kai jie matuojami bandymo sąlygomis ir faktiškai veikiant, Komisijai turėtų būti suteikta galimybė susipažinti su ne asmens duomenimis apie naudojamų gaminių faktiškai suvartojamą energiją ir, kai aktualu, su kitais veiksmingumo parametrais. Tuo tikslu Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį, kuriais šis reglamentas papildomas reikalavimu, kad atskiri gaminiai, panašiai kaip kelių transporto priemonės, registruotų savo suvartojamos energijos kiekį ir kitus atitinkamus veiksmingumo parametrus ir parodytų susijusius duomenis galutiniam naudotojui. Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl prie interneto prijungtų gaminių, kuriais šis reglamentas papildomas reikalavimu ekonominės veiklos vykdytojams nuotoliniu būdu rinkti tokius ne asmens duomenis apie naudojimą ir juos pateikti Komisijai, nes labai svarbu nustatyti, kiek gaminiai yra veiksmingi, ir informuoti visuomenę. Jei gaminių naudojimo veiksmingumas taip pat labai priklauso nuo klimato ar geografinių sąlygų, bendra klimato ar geografinė informacija taip pat turėtų būti renkama ir pateikiama taip, kad nebūtų galima nustatyti konkrečios atskirų prietaisų buvimo vietos. Turėtų būti gautas aiškus galutinių naudotojų sutikimas, kad būtų renkama informacija, kuria, jų nuomone, tikslinga dalytis. Neturėtų būti leidžiama rinkti informacijos apie prietaisų elgseną tokiomis aplinkybėmis, kai asmuo gali pagrįstai tikėtis, kad nevykdomas stebėjimas ar registravimas arba informacijos rinkimas, kai ta informacija suteiktų galimybę arba galėtų padėti nustatyti asmenų tapatybę arba daryti išvadą apie jų elgseną;

(77) siekiant padėti palengvinti atitikties ekologinio projektavimo reikalavimams tikrinimą, be kita ko, palengvinti atitikties vertinimą ir rinkos priežiūrą, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai reikalauti, kai tai tinkamai pagrįsta, kad tiekimo grandinės dalyviai nemokamai pateiktų informaciją apie savo prekes (pavyzdžiui, naudojamų medžiagų kiekį ir rūšį ar cheminę sudėtį) arba naudojamą gamybos procesą, arba informaciją apie savo paslaugų teikimo sąlygas. Be to, gamintojai turėtų turėti prieigą prie dokumentų, susijusių su tokia informacija, arba prie faktinių tiekimo grandinės dalyvių įrenginių, kad jie galėtų tiesiogiai patys susipažinti su reikiama informacija, jei tiekimo grandinės dalyviai prašomos informacijos per pagrįstą laikotarpį nepateikia. Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai suteikti notifikuotosioms įstaigoms ir nacionalinėms institucijoms galimybę patikrinti, ar informacija, susijusi su tiekimo grandinės dalyvių veikla, tiksli;

(78) siekiant užtikrinti veiksmingą ir suderintą šiuo reglamentu nustatytų ekologinio projektavimo reikalavimų taikymą, be kita ko, dėl tokių aspektų kaip energijos naudojimas ar efektyvumas, patvarumas ir patikimumas bei perdirbtų medžiagų kiekis, atitiktis tiems reikalavimams turėtų būti vertinama taikant patikimus, tikslius ir atkuriamus metodus, atsižvelgiant į visuotinai pripažintus pažangiausius metodus. Deleguotieji aktai, kuriais nustatomi gaminių ekologinio projektavimo reikalavimai, iš esmės turėtų apimti bandymų, matavimų ar skaičiavimų, reikalingų atitikčiai nustatyti arba patikrinti, specifikacijas. Be to, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas reikalavimu naudoti skaitmenines priemones, atitinkančias taikytinus apskaičiavimo reikalavimus, kad būtų užtikrintas suderintas jų taikymas;

(79) siekiant užtikrinti, kad ekologinio projektavimo reikalavimais būtų pasiektas numatytas poveikis, šiame reglamente turėtų būti nustatytos išsamios ir visa apimančios nuostatos, kurios yra taikytinos visiems gaminiams, kuriems taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai, ir kuriomis yra uždraudžiama tokius reikalavimus apeiti. Todėl turėtų būti draudžiama bet kokia praktika, dėl kurios atliekant atitikties bandymus arba per trumpą laikotarpį nuo gaminio naudojimo pradžios gaminio veiksmingumas nepagrįstai pasikeičia taip, kad deklaruojamas gaminio veiksmingumas neatitinka naudojamo gaminio faktinio veiksmingumo;

(80) kai tinkama, deleguotuosiuose aktuose, kuriais nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, gali būti daroma nuoroda į standartų naudojimą atitikčiai nustatyti arba patikrinti. Siekiant užtikrinti, kad nebūtų kliūčių prekybai vidaus rinkoje, tokie standartai turėtų būti suderinti Sąjungos lygmeniu. Priėmus nuorodą į tokius standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1025/2012 ([46]) ir paskelbus ją *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, tokius standartus atitinkantys gaminiai, kuriems pagal šį reglamentą buvo priimti ekologinio projektavimo reikalavimai, turėtų būti laikomi atitinkančiais tuos reikalavimus tiek, kiek jiems taikomi atitinkami darnieji standartai. Panašiai turėtų būti laikoma, kad darniuosius standartus atitinkantys bandymo, matavimo ar skaičiavimo metodai atitinka reikalavimus atitinkamuose deleguotuosiuose aktuose, kuriais nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, nustatytus bandymų, matavimo ir skaičiavimo metodus tiek, kiek jiems taikomi atitinkami darnieji standartai;

(81) dabartinė Sąjungos standartizacijos sistema, kuri yra grindžiama naujojo požiūrio principais, išdėstytais 1985 m. gegužės 7 d. Tarybos rezoliucijoje dėl naujojo požiūrio į techninį derinimą ir standartus ([47]) ir Reglamentu (ES) Nr. 1025/2012, yra numatytoji standartų, kuriuose numatoma atitikties atitinkamiems šiame reglamente nustatytiems atitinkamiems reikalavimams prezumpcija, rengimo sistema. Nesant atitinkamų nuorodų į darniuosius standartus, Komisija turėtų galėti priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatomos bendros specifikacijos, kaip išimtinis atsarginis sprendimas, sudarantis palankesnes sąlygas gamintojo atitikčiai ekologinio projektavimo reikalavimams, pavyzdžiui, jei standartizacijos procesas sustojo dėl to, kad trūksta bendro sutarimo tarp suinteresuotųjų subjektų, arba kai vėluojama parengti darnųjį standartą ir neįmanoma laikytis nustatyto termino. Toks vėlavimas galėtų būti, pavyzdžiui, kai nepasiekiama reikiama kokybė. Be to, šiuo sprendimu turėtų būti galima pasinaudoti tais atvejais, kai Komisija apribojo arba panaikino nuorodas į atitinkamus darniuosius standartus pagal Reglamentą (ES) Nr. 1025/2012. Dėl atitikties bendrosioms specifikacijoms taip pat turėtų būti daroma atitikties prielaida. Siekdama užtikrinti veiksmingumą, Komisija turėtų į bendrųjų specifikacijų, apimančių pagal šį reglamentą priimtus ekologinio projektavimo reikalavimus, nustatymo procesą įtraukti atitinkamus suinteresuotuosius subjektus;

(82) kad ekonominės veiklos vykdytojai galėtų įrodyti, o kompetentingos institucijos galėtų patikrinti, ar rinkai tiekiami gaminiai atitinka pagal šį reglamentą priimtus ekologinio projektavimo reikalavimus, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nuostatomis, kuriomis nustatomos atitikties vertinimo procedūros, kurios yra tinkamos ir proporcingos atitinkamo gaminio pobūdžiui bei reguliuojamiems gaminio parametrams. Siekiant užtikrinti suderinamumą su kita Sąjungos teise, atitikties vertinimo procedūros turėtų būti pasirenkamos iš gamybos vidaus kontrolės modulio, įtraukto į šį reglamentą, ir modulių, įtrauktų į Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 768/2008/EB ([48]), kurie gali būti nuo mažiausiai griežtų iki griežčiausių. Siekdama toliau užtikrinti, kad taikomas modulis būtų tinkamas ir proporcingas atitinkamo gaminio pobūdžiui ir reguliuojamiems gaminio parametrams, Komisija prireikus turėtų pasirinktą modulį atitinkamai pritaikyti;

([46]) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB (OL L 316, 2012 11 14, p. 12).

([47]) OL C 136, 1985 6 4, p. 1.

([48]) 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ir panaikinantis Tarybos sprendimą 93/465/EEB (OL L 218, 2008 8 13, p. 82).

(83) gamintojai turėtų parengti ES atitikties deklaraciją, kad suteiktų informacijos apie gaminių atitiktį šiam reglamentui. Iš gamintojų taip pat gali būti reikalaujama rengti ES atitikties deklaraciją ir pagal kitą Sąjungos teisę. Siekiant užtikrinti efektyvią prieigą prie informacijos rinkos priežiūros tikslais, turėtų būti parengta viena ES atitikties deklaracija visos Sąjungos teisės atžvilgiu. Siekiant sumažinti administracinę naštą ekonominės veiklos vykdytojams, turėtų būti įmanoma, kad ta viena ES atitikties deklaracija būtų byla, sudaryta iš atitinkamų atskirų ES atitikties deklaracijų;

(84) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 765/2008 ([49]) nustatytos atitikties vertinimo įstaigų akreditavimo taisyklės ir bendrieji ženklinimo CE ženklu principai bei jo ryšys su kitais ženklais. Tas reglamentas turėtų būti taikomas gaminiams, patenkantiems į šio reglamento taikymo sritį, siekiant užtikrinti, kad gaminiai, kuriems taikomas laisvo prekių judėjimo Sąjungoje principas, atitiktų reikalavimus, kuriais užtikrinama viešųjų interesų, kaip antai žmonių sveikatos, saugos ir aplinkos, aukšto lygio apsauga. Jei tam tikram gaminiui buvo priimti ekologinio projektavimo reikalavimai, CE ženklas turėtų nurodyti, ar gaminys atitinka šį reglamentą ir pagal jį priimtus ekologinio projektavimo reikalavimus tiek, kiek jie susiję su tuo gaminiu. Atsižvelgiant į tai, kad šiame reglamente numatyta nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimus dideliam gaminių asortimentui, deleguotuosiuose aktuose, kuriais nustatomi tie reikalavimai, turėtų būti išdėstytos atitikties ženklinimo taisyklės, susijusios su ekologinio projektavimo reikalavimais, siekiant užtikrinti suderinamumą su Sąjungos teisės reikalavimais, taikomais gaminiams, kuriems taikomas šis reglamentas, išvengti painiavos su kitais ženklais ir kuo labiau sumažinti ekonominės veiklos vykdytojams tenkančią administracinę naštą;

(85) pagal kai kuriuos Sprendime Nr. 768/2008/EB nustatytus atitikties vertinimo modulius reikalaujama, kad dalyvautų atitikties vertinimo įstaigos. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, valstybių narių valdžios institucijos turėtų Komisijai pateikti notifikavimo pranešimą apie tas įstaigas;

(86) siekiant užtikrinti nuoseklų atitikties vertinimo atlikimo kokybės lygį, reikia nustatyti reikalavimus notifikuojančiosioms institucijoms, dalyvaujančioms vertinant ir skelbiant notifikuotąsias įstaigas ir vykdant jų stebėseną. Visų pirma valstybės narės turėtų užtikrinti, kad notifikuojančioji institucija vykdydama savo veiklą būtų objektyvi ir nešališka. Be to, notifikuojančiosioms institucijoms turėtų būti privaloma saugoti jų gaunamos informacijos konfidencialumą, tačiau tam, kad būtų užtikrintas atitikties vertinimo nuoseklumas, jos turėtų galėti keistis informacija apie notifikuotąsias įstaigas su nacionalinėmis institucijomis, kitų valstybių narių notifikuojančiosiomis institucijomis ir Komisija. Kad būtų veiksmingai nustatyta ir stebima paraišką teikiančių įstaigų kompetencija ir nepriklausomumas, notifikuojančiosios institucijos, neatsižvelgdamos į patronuojančiųjų ar seserinių įmonių kredencialus, turėtų vertinti tik konkretų teisės subjektą, kuris kreipėsi dėl notifikavimo. Dėl tos pačios priežasties notifikuojančiosios institucijos turėtų įvertinti, ar paraišką teikiančios įstaigos atitinka visus susijusius reikalavimus, ir atlikti atitikties vertinimo užduotis, remdamosi darniaisiais standartais dėl reikalavimų ir užduočių, kuriuos apima tie standartai;

(87) atsižvelgiant į jų pagrindinį vaidmenį užtikrinant atitikties vertinimų, susijusių su ekologinio projektavimo reikalavimais, patikimumą, labai svarbu, kad notifikuojančiosios institucijos turėtų pakankamai kompetentingų darbuotojų ir turėtų pakankamą finansavimą, kad galėtų tinkamai atlikti savo užduotis;

(88) itin svarbu, kad visos notifikuotosios įstaigos atliktų savo funkcijas tuo pačiu lygiu, vienodomis konkurencijos sąlygomis ir savarankiškai. Todėl atitikties vertinimo įstaigoms, norinčioms įgyti notifikuotosios įstaigos statusą, kad jos galėtų vykdyti atitikties vertinimo veiklą, turėtų būti nustatyti tam tikri reikalavimai. Kad būtų išlaikyta notifikuotosios įstaigos kompetencija, tie reikalavimai turėtų būti taikomi toliau. Siekiant užtikrinti notifikuotosios įstaigos savarankiškumą, turėtų būti reikalaujama, kad notifikuotoji įstaiga ir jos darbuotojai išlaikytų nepriklausomumą nuo ekonominės veiklos vykdytojų gaminių, dėl kurių ji yra notifikuota, vertės grandinėje ir nuo kitų įmonių, įskaitant verslo asociacijas, patronuojančiąsias ir seserines įmones, patronuojamąsias įmones ir subrangovus;

(89) jei atitikties vertinimo įstaiga įrodo atitiktį darniuosiuose standartuose nustatytiems kriterijams, turėtų būti laikoma, kad ji atitinka šiame reglamente nustatytus atitinkamus reikalavimus;

(90) atitikties vertinimo įstaigos dalį su atitikties vertinimu susijusios savo veiklos dažnai paveda vykdyti subrangovams arba patronuojamajai įmonei. Siekiant užtikrinti, kad Sąjungos rinkai pateikti gaminiai atitiktų ekologinio projektavimo reikalavimus, atitikties vertinimo subrangovai ir patronuojamosios įmonės turėtų atitikti tuos pačius atitikties vertinimo užduočių atlikimo pagal šį reglamentą reikalavimus kaip notifikuotosios įstaigos. Siekdamos

([49]) 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

užtikrinti, kad taip ir būtų, atitinkamos notifikuotosios įstaigos nustato savo subrangovų arba patronuojamųjų įmonių kompetencijos, veiklos ir veiklos rezultatų nuolatinio stebėjimo procedūras, pavyzdžiui, taikydamos kvalifikacijų matricą;

(91) kad notifikuojančiosios institucijos galėtų veiksmingai nustatyti ir stebėti paraiškas teikiančių įstaigų kompetenciją ir nepriklausomumą, notifikuotosios įstaigos turėtų būti ir išlikti savarankiškos. Todėl tam tikrą veiklą ir sprendimų priėmimo procesus, susijusius tiek su gaminių atitikties vertinimu, tiek su kita notifikuotosios įstaigos vidaus veikla, turėtų vykdyti tik pati notifikuotoji įstaiga;

(92) kad būtų lengviau vykdyti paraiškas teikiančių įstaigų kompetencijos ir nepriklausomumo nustatymo ir stebėsenos procesą, paraiškas teikiančios įstaigos turėtų pateikti aprašymą (pavyzdžiui, kvalifikacijų matricos forma), kaip atitinkamas personalas ir to personalo statusas bei užduotys atitinka atitikties vertinimą ir užduotis, kurių atžvilgiu tos įstaigos ketina įgyti notifikuotosios įstaigos statusą, kad notifikuojančioji institucija galėtų veiksmingiau įvertinti aprūpinimo darbuotojais pakankamumą ir nuolatinį notifikuotųjų įstaigų savarankiškumą. Notifikuotosios įstaigos turėtų užtikrinti darbuotojų, atliekančių įvairias atitikties vertinimo užduotis, rotaciją;

(93) kadangi valstybėje narėje notifikuotųjų įstaigų teikiamos paslaugos gali būti dėl gaminių, tiekiamų rinkai visoje Sąjungoje, tikslinga suteikti kitoms valstybėms narėms ir Komisijai galimybę pareikšti prieštaravimą dėl notifikuotosios įstaigos;

(94) siekiant palengvinti ir paspartinti atitikties vertinimo procedūrą ir užtikrinti vienodas sąlygas ekonominės veiklos vykdytojams, labai svarbu, kad notifikuotosios įstaigos atitikties vertinimo procedūras taikytų nuosekliai ir nesukurdamos nereikalingos naštos ekonominės veiklos vykdytojams;

(95) prieš priimant galutinį sprendimą, ar galima išduoti gaminio atitikties sertifikatą, ekonominės veiklos vykdytojui, norinčiam pateikti tą gaminį rinkai, papildyti atitinkamus dokumentus turėtų būti leidžiama tik vieną kartą. Šis apribojimas būtinas siekiant užtikrinti, kad notifikuotosios įstaigos negalėtų padėti gamintojams atlikinėti pakeitimus, kol bus pasiekta atitiktis, nes tai reikštų, kad teikiama paslauga yra panaši į konsultavimo paslaugą ir praktiškai galėtų susilpninti notifikuotųjų įstaigų užduočių pobūdį, susijusį su viešuoju interesu. Atitinkamais atvejais notifikuotosios įstaigos taip pat turėtų turėti galimybę apriboti, sustabdyti arba panaikinti visus sertifikatus ar patvirtinimo sprendimus;

(96) kad būtų lengviau nustatyti ir išspręsti notifikuotųjų įstaigų, gamintojų ar gaminių neatitikties atvejus, notifikuotosios įstaigos turėtų iniciatyviai perduoti turimą atitinkamą informaciją notifikuojančiosioms institucijoms arba rinkos priežiūros institucijoms;

(97) labai svarbu užtikrinti, kad notifikuotosios įstaigos ir rinkos priežiūros institucijos, be kita ko, iš kitų valstybių narių, veiksmingai keistųsi informacija. Tuo tikslu notifikuojančiosios institucijos ir notifikuotosios įstaigos turėtų užtikrinti tolesnius veiksmus, susijusius su rinkos priežiūros institucijų prašymais pateikti informaciją;

(98) Komisija turėtų sudaryti sąlygas tinkamam notifikuotųjų įstaigų veiklos koordinavimui ir tarpusavio bendradarbiavimui. Siekiant užtikrinti suderintą ekologinio projektavimo reikalavimų taikymą, notifikuotosios įstaigos turėtų aptarti ir koordinuoti galimų skirtumų temas. Šiame procese jos turėtų atsižvelgti į visas Europos standartizacijos institucijų kompetentingų techninių komitetų parengtas gaires ir rekomendacijas;

(99) siekiant paskatinti vartotojus rinktis tvarius sprendimus, visų pirma tais atvejais, kai tvariausi gaminiai nėra pakankamai įperkami, galėtų būti numatyti tokie mechanizmai kaip ekologiniai čekiai ir ekologiniai mokesčiai. Kai valstybės narės nusprendžia pasinaudoti paskatomis, kad atlygintų už geriausių rezultatų gaminius, tos paskatos turėtų būti nukreiptos į dvi aukščiausias užpildytas veiksmingumo klases, kurios buvo nustatytos pagal šį reglamentą priimtais deleguotaisiais aktais, nebūtinai imant bendrai tuo atveju, kai veiksmingumo klasės nustatytos pagal daugiau nei vieną parametrą. Su energija susijusiems gaminiams, kuriems taikomas Reglamentas (ES) 2017/1369, arba padangoms, kurioms taikomi ženklinimo reikalavimai, susiję su degalų naudojimo efektyvumu ir kitais parametrais pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/740 ([50]), vietoj šiame reglamente nustatytų

([50]) 2020 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/740 dėl padangų ženklinimo pagal degalų naudojimo efektyvumą ir kitus parametrus, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1369 ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1222/2009 (OL L 177, 2020 6 5, p. 1).

kriterijų turėtų būti taikomi pagal tuos du teisės aktus nustatyti kriterijai. Tačiau valstybės narės neturėtų galėti uždrausti pateikti gaminį rinkai dėl jo veiksmingumo klasės. Valstybių narių paskatų nustatymas neturėtų daryti poveikio Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymui;

(100) viešieji pirkimai sudaro 14 % Sąjungos bendrojo vidaus produkto. Siekiant prisidėti prie tikslo užtikrinti poveikio klimatui neutralumą, gerinti energijos ir išteklių naudojimo efektyvumą ir pereiti prie žiedinės ekonomikos, kuri apsaugotų visuomenės sveikatą ir biologinę įvairovę, užtikrinant, kad būtų pakankama aplinkos atžvilgiu tvaresnių produktų paklausa, perkančiosios organizacijos ir subjektai turėtų, kai tinkama, suderinti savo viešuosius pirkimus su konkrečiais žaliųjų viešųjų pirkimų reikalavimais. Palyginti su savanorišku požiūriu, privalomais žaliųjų viešųjų pirkimų reikalavimais bus užtikrinta, kad būtų kuo labiau padidintas viešųjų išlaidų svertas siekiant paskatinti veiksmingesnių gaminių paklausą. Svarbu, kad valstybės narės teiktų pagalbą nacionalinėms perkančiosioms organizacijoms, kad jos galėtų kelti darbuotojų, atsakingų už žaliuosius viešuosius pirkimus, kvalifikaciją ir juos perkvalifikuoti. Tie žaliųjų viešųjų pirkimų reikalavimai turėtų būti minimalieji reikalavimai, t. y. perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai turėtų galėti nustatyti papildomus ir griežtesnius reikalavimus. Tie reikalavimai turėtų būti skaidrūs, objektyvūs ir nediskriminaciniai. Perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai turėtų vykdyti viešųjų pirkimų procedūrą laikydamiesi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvų 2014/24/ES ([51]) ir 2014/25/ES ([52]) ir taikytinų sektorių teisės aktų, taip pat Sąjungos tarptautinių įsipareigojimų, įskaitant Sutartį dėl viešųjų pirkimų ir kitus Sąjungai privalomus tarptautinius susitarimus. Šie reikalavimai nedaro poveikio perkančiųjų organizacijų ir perkančiųjų subjektų galimybei remtis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis ar išimtimis, susijusiomis su viešosiomis sutartimis, nustatytomis Sąjungos teisėje, visų pirma direktyvose 2014/24/ES ir 2014/25/ES. Konkrečioms gaminių grupėms nustatytų reikalavimų turėtų būti laikomasi ne tik tiesiogiai perkant tuos gaminius pagal prekių viešojo pirkimo sutartis, bet ir pagal darbų viešojo pirkimo sutartis ar paslaugų viešojo pirkimo sutartis, kai tie gaminiai bus naudojami veiklai, kuri yra tų sutarčių dalykas. Tie reikalavimai turėtų būti nustatyti atsižvelgiant į gaminių aspektus, aptariamus deleguotajame akte, kuriuo reglamentuojami atitinkami gaminiai. Kaip tų reikalavimų dalį Komisija galėtų nustatyti minimalias privalomas technines specifikacijas, pagal kurias būtų reikalaujama, kad gaminiai atitiktų geriausius įmanomus veiksmingumo lygius, kaip nustatyta atitinkamuose deleguotuosiuose aktuose, įskaitant, kai įmanoma, dvi aukščiausias veiksmingumo klases ar balus. Todėl, pavyzdžiui, perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai privalėtų reikalauti, kad konkurso dalyvių gaminiai atitiktų konkrečius anglies dioksido pėdsako reikalavimus. Laikantis viešųjų pirkimų sistemos, nustatant tas minimalias privalomas technines specifikacijas turėtų būti vengiama dirbtinai riboti konkurenciją ir turėtų būti vengiama sudaryti geresnes sąlygas konkrečiam ekonominės veiklos vykdytojui. Komisija taip pat galėtų nustatyti minimalius privalomus sutarties skyrimo kriterijus, įskaitant 15–30 % konkretaus lyginamojo svorio skyrimą tiems kriterijams, siekiant užtikrinti, kad jie galėtų daryti didelę įtaką renkantis gaminius, kurie yra aplinkos atžvilgiu tvariausi. Todėl, pavyzdžiui, perkančiosioms organizacijoms ir perkantiesiems subjektams būtų privaloma užtikrinti, kad perdirbtųjų medžiagų daliai atitinkamuose gaminiuose būtų skiriamas mažiausiai 20-30 % lyginamasis svoris. Taigi, perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai per konkrečią skyrimo procedūrą turėtų galimybę perdirbtųjų medžiagų daliai priskirti didesnį nei 30 %, bet ne mažesnį kaip 20 % lyginamąjį svorį. Pirmenybė turėtų būti teikiama sutarties skyrimo kriterijams, o ne techninėms specifikacijoms, kai esama neaiškumų dėl veiksmingiausių produktų prieinamumo ar kainos Sąjungos rinkoje. Komisija taip pat galėtų nustatyti sutarties vykdymo sąlygas ir tikslus, pagal kuriuos, pavyzdžiui, perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai turėtų skirti bent 50 % savo metinio tam tikrų gaminių pirkimo apimties tiems gaminiams, kuriuose esama daugiau kaip 70 % perdirbamųjų medžiagų. Dėl to valstybės narės vis dar galėtų nustatyti aukštesnius šių gaminių viešųjų pirkimų tikslus. Rengdama įgyvendinimo aktus ir visų pirma nagrinėdama ekonominį pagrįstumą perkančiosioms organizacijoms ir perkantiesiems subjektams, Komisija turėtų atsižvelgti į geriausius įmanomus rinkoje esančius ekologiškus gaminius ir sprendimus, reikalavimų poveikį konkurencijai ir į tai, kad skirtingos perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai skirtingose valstybėse narėse gali turėti skirtingus biudžeto pajėgumus ar kitus apribojimus, pavyzdžiui, klimato sąlygų ar tinklų infrastruktūros atžvilgiu;

(101) valstybėms narėms neturėtų būti užkertamas kelias nustatyti arba toliau taikyti nacionalines priemones dėl žaliųjų viešųjų pirkimų, kiek tai susiję su gaminių grupėmis, kurioms viešųjų pirkimų reikalavimai pagal šį reglamentą dar nebuvo nustatyti, arba neturėtų būti užkertamas kelias nustatyti griežtesnius nacionalinius reikalavimus dėl gaminių, patenkančių į įgyvendinimo aktų, kuriais nustatomi žaliųjų viešųjų pirkimų reikalavimai, taikymo sritį, jei tokios priemonės ir reikalavimai atitinka Sąjungos teisę;

([51]) 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

([52]) 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 243).

(102) veiksmingas ekologinio projektavimo reikalavimų vykdymo užtikrinimas yra labai svarbus siekiant užtikrinti vienodą konkurenciją Sąjungos rinkoje ir užtikrinti, kad būtų pasiekta numatoma šio reglamento nauda ir indėlis siekiant Sąjungos klimato, energetikos ir žiediškumo tikslų. Todėl Reglamentas (ES) 2019/1020, kuriuo nustatoma į Sąjungos rinką patenkančių gaminių rinkos priežiūros ir kontrolės horizontalioji sistema, turėtų būti taikomas gaminiams, kuriems pagal šį reglamentą nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai, jei šiame reglamente nėra konkrečių nuostatų, kuriomis būtų siekiama to paties tikslo, pobūdžio ar poveikio. Be to, siekiant sumažinti probleminį gaminių, kuriems taikomos pagal Direktyvą 2009/125/EB priimtos įgyvendinimo priemonės, neatitikties lygį bei veiksmingiau užkirsti kelią būsimų ekologinio projektavimo reikalavimų nesilaikymui ir atsižvelgiant į platesnę šio reglamento taikymo sritį ir didesnius užmojus, palyginti su Direktyva 2009/125/EB, į šį reglamentą turėtų būti įtrauktos konkrečios papildomos taisyklės, kurios papildytų Reglamentu (ES) 2019/1020 sukurtą sistemą. Tomis taisyklėmis turėtų būti siekiama toliau stiprinti valstybių narių pastangų planavimą, koordinavimą ir rėmimą ir turėtų būti numatytos papildomos priemonės Komisijai, siekiant padėti užtikrinti, kad rinkos priežiūros institucijos imtųsi pakankamų veiksmų, kad būtų išvengta ekologinio projektavimo reikalavimų nesilaikymo;

(103) be rinkos priežiūros institucijų, muitinėms taip pat tenka svarbus vaidmuo užtikrinant šio reglamento vykdymą importuojamų prekių atžvilgiu ir tuo tikslu jos gali remtis Tarybos reglamentu (EB) Nr. 515/97 ([53]);

(104) siekdamos užtikrinti, kad būtų deramu mastu atliekamos tinkamos su ekologinio projektavimo reikalavimais susijusios patikros, valstybės narės nacionalinėje rinkos priežiūros strategijoje, numatytoje Reglamento (ES) 2019/1020 13 straipsnyje, turėtų parengti specialų skyrių, kuriame būtų išvardyti gaminiai arba reikalavimai, kuriuos jos nustatė kaip rinkos priežiūros prioritetus pagal šį reglamentą, ir veiksmai, kurių planuojama imtis siekiant sumažinti arba pašalinti atitinkamų gaminių neatitiktį atitinkamiems ekologinio projektavimo reikalavimams;

(105) rinkos priežiūros prioritetai pagal šį reglamentą turėtų būti nustatyti remiantis objektyviais kriterijais, pavyzdžiui, pastebėtos neatitikties lygiu arba neatitikties poveikiu aplinkai. Su šiais prioritetais susijusi planuojama veikla turėtų būti proporcinga faktams, kuriais remiantis nustatomi prioritetai;

(106) remdamasi duomenimis, įvestais į informacinę ir ryšių sistemą, nurodytą Reglamente (ES) 2019/1020, Komisija turėtų parengti ataskaitą, kurioje būtų pateikta informacija apie atliktų patikrų pobūdį ir skaičių, apie nustatytą neatitikties lygį ir sankcijų, taikytų dėl ekologinio projektavimo reikalavimų nesilaikymo per ketverius praėjusius kalendorinius metus, pobūdį ir griežtumą. Ataskaitoje turėtų būti pateiktas valstybių narių veiklos palyginimas su planuojama veikla ir rinkos priežiūros institucijų orientaciniais lyginamaisiais rodikliais ir prioritetų sąrašu. Svarstydama galimybę priimti įgyvendinimo aktus pagal Reglamento (ES) 2019/1020 11 straipsnio 4 dalį, Komisija turėtų atsižvelgti į rezultatus ataskaitų, kurias ji parengė pagal šį reglamentą remdamasi informacija, kurią rinkos priežiūros institucijos įvedė į informacinę ir ryšių sistemą, nurodytą Reglamente (ES) 2019/1020, ir prireikus turėtų įtraukti gaminius ar gaminių grupes, kuriems taikomi pagal šį reglamentą priimti deleguotieji aktai ir kurių atžvilgiu nuolat nustatoma konkreti rizika arba sunkūs pažeidimai, kad būtų užtikrintas aukštas atitikties šiam reglamentui lygis;

(107) siekiant dar labiau sustiprinti rinkos priežiūros institucijų veiklos koordinavimą, pagal Reglamentą (ES) 2019/1020 įsteigta administracinio bendradarbiavimo grupė (ADCO), siekdama nustatyti gaminius ar reikalavimus, kurie pagal šį reglamentą laikomi rinkos priežiūros prioritetais, ir veiklą, kurią planuojama vykdyti siekiant sumažinti arba pašalinti neatitiktį šiam reglamentui, turėtų reguliariai rengti posėdžius ir nustatyti bendrus rinkos priežiūros prioritetus, į kuriuos reikia atsižvelgti valstybių narių nacionalinėse rinkos priežiūros strategijose, Sąjungos paramos teikimo prioritetus ir pagal šį reglamentą priimtus reikalavimus, kurie yra taikomi ar aiškinami skirtingai taip iškraipant rinką;

(108) siekdama remti valstybių narių pastangas užtikrinti, kad būtų imtasi pakankamų veiksmų, kad būtų išvengta ekologinio projektavimo reikalavimų nesilaikymo, Komisija, kai tinkama, turėtų pasinaudoti Reglamente (ES) 2019/1020 nustatytomis paramos priemonėmis. Komisija turėtų organizuoti ir, kai tinkama, finansuoti

([53]) 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą (OL L 82, 1997 3 22, p. 1).

bendrus rinkos priežiūros ir bandymų projektus bendro intereso srityse, bendras investicijas į rinkos priežiūros pajėgumus ir bendras rinkos priežiūros institucijų, muitinių, notifikuojančiųjų institucijų ir notifikuotųjų įstaigų darbuotojų mokymų programas. Be to, Komisija turėtų parengti gaires, kaip prireikus taikyti pagal šį reglamentą priimtus reikalavimus ir užtikrinti jų vykdymą, kad būtų užtikrintas suderintas jų taikymas;

(109) gaminiai turėtų būti pateikiami rinkai tik tuo atveju, jei jie nekelia pavojaus. Siekiant geriau suderinti ekologinio projektavimo reikalavimus su specifiniu jų pobūdžiu ir užtikrinti, kad rinkos priežiūros pastangos būtų nukreiptos į neatitiktį tokiems reikalavimams, šiame reglamente pavojų keliantis gaminys turėtų būti apibrėžiamas kaip gaminys, kuris dėl to, kad neatitinka ekologinio projektavimo reikalavimo, arba dėl to, kad atsakingas ekonominės veiklos vykdytojas nesilaiko ekologinio projektavimo reikalavimo, galėtų neigiamai paveikti aplinką ar kitus tuo reikalavimu saugomus viešuosius interesus. Tokia konkretesnė apibrėžtis turėtų būti vartojama taikant Reglamento (ES) 2019/1020 19 ir 20 straipsnius;

(110) turėtų būti nustatyta tvarka, pagal kurią suinteresuotosios šalys būtų informuojamos apie priemones, kurių ketinama imtis dėl pavojų keliančių gaminių. Ji taip pat turėtų teikti galimybę valstybių narių rinkos priežiūros institucijoms, bendradarbiaujant su atitinkamais ekonominės veiklos vykdytojais, ankstyvame etape imtis veiksmų dėl tokių gaminių. Tuo tikslu į Direktyvą 2009/125/EB šiuo metu įtraukta apsaugos sąlyga turėtų būti atnaujinta ir suderinta su apsaugos procedūromis, įtrauktomis į kitus Sąjungos derinamuosius teisės aktus ir Sprendimą Nr. 768/2008/EB;

(111) rinkos priežiūros institucijos turėtų turėti teisę reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai imtųsi taisomųjų veiksmų, remdamiesi išvadomis, kad gaminys neatitinka ekologinio projektavimo reikalavimų arba kad ekonominės veiklos vykdytojas pažeidė gaminių pateikimo ar tiekimo rinkai taisykles arba kitas jam skirtas taisykles;

(112) priimant deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos vyktų vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([54]) nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(113) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai: a) nustatyti skaitmeninių kredencialų išdavimo ir tikrinimo procedūras, kad ekonominės veiklos vykdytojai ir kiti atitinkami subjektai galėtų susipažinti su skaitmeniniame gaminio pase saugomais duomenimis pagal savo atitinkamas teises; b) nustatyti registro ir ES muitinės vieno langelio sertifikatų mainų sistemos sujungimo įgyvendinimo tvarką, įskaitant unikalaus registracijos identifikatoriaus perdavimą; c) nustatyti bendrus etikečių maketui taikomus reikalavimus; d) priimti ir atnaujinti savireguliavimo priemonių, pripažintų tinkamomis pagal šį reglamentą priimto deleguotojo akto alternatyvomis, sąrašą; e) nustatyti informacijos apie išmestus neparduotus vartojimo gaminius atskleidimo elementus bei formą; f) nustatyti, iš dalies pakeisti arba panaikinti bendras specifikacijas, apimančias ekologinio projektavimo reikalavimus, esminius reikalavimus, taikomus skaitmeniniams gaminio pasams, arba reikalavimus, skirtus bandymo, matavimo ar skaičiavimo metodams; g) nustatyti viešųjų sutarčių skyrimo minimaliuosius reikalavimus dėl gaminių, kuriems taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai, pirkimo arba darbų ar paslaugų pirkimo, kai tie gaminiai naudojami veiklai, kuri yra tų sutarčių dalykas, ir h) pagal Sąjungos apsaugos procedūrą nuspręsti, ar nacionalinė priemonė yra pagrįsta. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([55]);

(114) tam, kad padidėtų pasitikėjimas rinkai pateiktais gaminiais, visų pirma kalbant apie gaminių atitiktį ekologinio projektavimo reikalavimams, visuomenė turi būti tikra, kad reikalavimų neatitinkančius gaminius rinkai pateikiantiems ekonominės veiklos vykdytojams bus taikomos sankcijos. Todėl būtina, kad valstybės narės nustatytų sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir užtikrintų, kad tos taisyklės būtų įgyvendinamos.

([54]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.
([55]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

Numatytos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios ir turėtų apimti bent baudas ir riboto laikotarpio draudimą dalyvauti viešųjų pirkimų procedūrose. Nedarant poveikio valstybių narių procesinei autonomijai ir kompetentingų institucijų bei teisėjų diskrecijai atskirais atvejais skirti tinkamas sankcijas, turėtų būti nustatyti bendri neišsamūs kriterijai, pagal kuriuos būtų nustatomos už šio reglamento pažeidimus taikytinų sankcijų rūšys ir dydžiai, kad būtų lengviau nuosekliau taikyti sankcijas. Tie kriterijai turėtų apimti, *inter alia*, pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę, atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens finansinę padėtį, kuri nustatoma, pavyzdžiui, pagal bendrą apyvartą arba metines pajamas, ir iš pažeidimo gautą ekonominę naudą ir dėl jo padarytą žalą, jei tą naudą galima nustatyti;

(115) Komisija turėtų atlikti šio reglamento vertinimą. Remiantis Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros 22 dalimi, šis vertinimas turėtų būti grindžiamas penkiais kriterijais – veiksmingumu, efektyvumu, aktualumu, nuoseklumu ir pridėtine verte – ir turėtų būti naudojamas kaip pagrindas galimų papildomų priemonių poveikiui įvertinti. Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui šio reglamento įgyvendinimo ir jo poveikio gaminių aplinkosauginiam tvarumui ir vidaus rinkos veikimui ataskaitą. Prireikus kartu su šia ataskaita turėtų būti pateiktas pasiūlymas iš dalies pakeisti šį reglamentą;

(116) tikslinga, kad Komisija įvertintų galimą reikalavimų nustatymo naudą, be kita ko, susijusią su gaminių socialiniais aspektais. Atlikdama vertinimą, Komisija turėtų apsvarstyti, kokiu mastu tie reikalavimai galėtų papildyti Sąjungos teisę dėl neigiamo poveikio žmogaus ir socialinėms teisėms, atsirandančio dėl įmonių veiklos ir gaminių. Todėl Komisija per ketverius metus nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos turėtų atlikti įvertinimą, kokia galima socialinio tvarumo reikalavimų įtraukimo į šio reglamento aprėptį nauda. Komisija Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui turėtų pateikti įvertinimo ataskaitą. Kai tikslinga, kartu su šia ataskaita turėtų būti pateiktas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, siekiant iš dalies pakeisti šį reglamentą;

(117) siekiant palengvinti privačių asmenų atliekamą šio reglamento vykdymo užtikrinimą, vartotojai, patyrę žalą dėl gaminio neatitikties ekologinio projektavimo reikalavimams, turėtų turėti teisę reikalauti, kad tą žalą atlygintų gaminio gamintojas arba, jei gamintojas nėra įsisteigęs Sąjungoje, importuotojas ar gamintojo įgaliotasis atstovas arba, jei nė vienas iš šių ekonominės veiklos vykdytojų nėra įsisteigęs Sąjungoje, užsakymų vykdymo paslaugų teikėjas. Tokia teisė į žalos atlyginimą neturėtų daryti poveikio kitoms teisių gynimo priemonėms, kuriomis vartotojai gali naudotis pagal Sąjungos teisę, pavyzdžiui, teisių gynimo priemonėms prieš pardavėją, jei prekės, parduotos pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2019/771 ([56]), neatitinka reikalavimų. Be to, valstybėms narėms neturėtų būti trukdoma išlaikyti arba nustatyti vartotojų teisių į kitas teisių gynimo priemones pagal nacionalinę teisę, pavyzdžiui, teisę reikalauti sutaisyti arba pakeisti ekologinio projektavimo reikalavimų neatitinkančius gaminius;

(118) vartotojams turėtų būti suteikta teisė ginti savo teises, susijusias su gamintojams ir, kai taikytina, importuotojams, įgaliotiesiems atstovams ir užsakymų vykdymo paslaugų teikėjams pagal šį reglamentą nustatytomis pareigomis, pareiškiant atstovaujamuosius ieškinius pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2020/1828 ([57]). Tuo tikslu šiame reglamente turėtų būti nustatyta, kad Direktyva (ES) 2020/1828 taikoma atstovaujamiesiems ieškiniams dėl gamintojų ir, kai taikytina, dėl importuotojų, įgaliotųjų atstovų ir užsakymų vykdymo paslaugų teikėjų, kurie pagal tos direktyvos 3 straipsnio 2 punktą laikomi prekiautojais, padarytų šio reglamento pažeidimų, kurie kenkia arba galėtų pakenkti kolektyviniams vartotojų interesams. Todėl tos direktyvos I priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas. Valstybės narės turi užtikrinti, kad tas dalinis pakeitimas būtų atspindėtas jų perkėlimo į nacionalinę teisę priemonėse, patvirtintose pagal tą direktyvą, nors nacionalinių perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių patvirtinimas tuo atžvilgiu nėra tos direktyvos taikytinumo tiems atstovaujamiesiems ieškiniams sąlyga. Tos direktyvos taikytinumas atstovaujamiesiems ieškiniams, pareikštiems dėl gamintojų ir, kai taikytina, dėl importuotojų, įgaliotųjų atstovų ir užsakymų vykdymo paslaugų teikėjų padarytų šio reglamento nuostatų pažeidimų, kurie kenkia arba galėtų pakenkti kolektyviniams vartotojų interesams, turėtų prasidėti nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos;

([56]) 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL L 136, 2019 5 22, p. 28).

([57]) 2020 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2020/1828 dėl atstovaujamųjų ieškinių siekiant apsaugoti vartotojų kolektyvinius interesus, kuria panaikinama Direktyva 2009/22/EB (OL L 409, 2020 12 4, p. 1).

(119) būtina, kad ekologinio projektavimo reikalavimai būtų taikomi kuo didesniam gaminių asortimentui, o ne tik su energija susijusiems gaminiams, ir kad ekologinio projektavimo reikalavimų apibrėžtis būtų išplėsta, kad apimtų visus žiediškumo aspektus. Taip pat būtina suderinti šį reglamentą su nauja teisės aktų sistema, nustatyta Reglamentu (EB) Nr. 765/2008 ir Sprendimu Nr. 768/2008/EB, ir patobulinti su rinkos priežiūra susijusias nuostatas. Todėl Direktyva 2009/125/EB turėtų būti pakeista nauju tekstu. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą visiems ekonominės veiklos vykdytojams nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos ir vienodas sąlygas vidaus rinkoje veikiančioms įmonėms, nuostatos, kuriomis nustatomos skaidrumo pareigos, susijusios su neparduotų vartojimo gaminių išmetimu, reikalavimų apėjimu ir rinkos priežiūra, turėtų būti vienodai taikomos visiems veiklos vykdytojams visoje Sąjungoje. Todėl Direktyva 2009/125/EB turėtų būti pakeista reglamentu;

(120) 2022 m. gegužės 4 d. Komisijos komunikate išdėstytame 2022–2024 m. Ekologinio projektavimo ir energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo darbo plane nustatyti politiniai darbo su energija susijusių gaminių srityje prioritetai. Įsigaliojus šio reglamento nuostatoms, bus gerokai pasistūmėta į priekį atliekant parengiamąjį darbą, susijusį su fotovoltinių plokščių, patalpų ir kombinuotųjų šildytuvų, vandens šildytuvų, kietojo kuro vietinių patalpų šildytuvų, oro kondicionierių, įskaitant šilumos siurblius „oras–oras“ ir patogumo ventiliatorius, kietojo kuro katilų, oro šildymo ir vėsinimo gaminių ventiliacijos įrenginių, dulkių siurblių, maisto gamybos prietaisų, vandens siurblių, pramoninių ventiliatorių, cirkuliacijos įrenginių, išorinių maitinimo šaltinių, kompiuterių, serverių ir duomenų saugojimo gaminių, galios transformatorių, profesionalios šaldymo įrangos ir vaizdo atkūrimo įrangos ekologinių projektavimo reikalavimų galimybėmis pagal Direktyvą 2009/125/EB. Atliekant tą parengiamąjį darbą nustatyta daug sričių, kuriose galima taupyti energiją ir medžiagas, ir vyko išsamios konsultacijos su piliečiais ir suinteresuotaisiais subjektais. Iš naujo pradėjus šį parengiamąjį darbą pagal šį reglamentą būtų gerokai vėluojama priimti reikalavimus, susijusius su tų gaminių energijos ir medžiagų taupymu. Todėl, siekiant užtikrinti, kad parengiamasis darbas nebūtų prarastas, būtina nustatyti pereinamojo laikotarpio taisykles, pagal kurias būtų leidžiama iki 2026 m. gruodžio 31 d. priimti įgyvendinimo priemones dėl tų gaminių pagal Direktyvą 2009/125/EB. Be to, siekiant užtikrinti tinkamą pagal Direktyvos 2009/125/EB 15 straipsnį priimtų įgyvendinimo priemonių veikimą, būtini daliniai pakeitimai, kuriais sprendžiami būtini techniniai klausimai, prireikus turėtų būti priimti ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. pagal atitinkamas tos direktyvos nuostatas;

(121) siekiant užtikrinti su gaminiais, pateiktais rinkai arba pradėtais naudoti pagal įgyvendinimo priemones, priimtas pagal šio reglamento įsigaliojimo dieną taikytiną Direktyvos 2009/125/EB redakciją, susijusį teisinį tikrumą ir tęstinumą, tos priemonės turėtų galioti po tos datos ir tol, kol jos bus panaikintos pagal šį reglamentą priimtu deleguotuoju aktu. Dėl tų pačių priežasčių kai kurios Direktyvos 2009/125/EB nuostatos turėtų ir toliau visapusiškai veikti taikant šias įgyvendinimo priemones. Tai visų pirma pasakytina apie Direktyvos 2009/125/EB nuostatas, kuriomis į jos taikymo sritį neįtraukiamos krovinių arba asmenų transporto priemonės, nustatomos su įgyvendinimo priemonėmis susijusios apibrėžtys bei ekonominės veiklos vykdytojų pareigos, susijusios su rinkai pateiktais gaminiais, išsamiai nurodomos atitinkamos atitikties vertinimo procedūros ir EB atitikties deklaracija, nustatoma gaminių, kuriems suteiktas ES ekologinis ženklas, atitikties prielaida ir sudaromos sąlygos imtis būtinų veiksmų, susijusių su darniaisiais standartais. Atsižvelgiant į tai, kad svarbu užtikrinti laisvą prekių judėjimą, uždrausti praktiką neteisėtai keisti gaminių veiksmingumą, kad būtų pasiektas palankesnis rezultatas, ir užtikrinti tinkamą ekologinio projektavimo reikalavimų vykdymą, su energija susijusiems gaminiams, pateiktiems rinkai pagal Direktyvos 2009/125/EB įgyvendinimo priemones, turėtų būti taikomos atitinkamos šio reglamento nuostatos;

(122) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. padidinti gaminių aplinkosauginį tvarumą ir užtikrinti laisvą gaminių, kuriems nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, judėjimą vidaus rinkoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatoma ekologinio projektavimo reikalavimų, kuriuos turi atitikti gaminiai, kad juos būtų galima pateikti rinkai arba pradėti naudoti, nustatymo sistema, siekiant pagerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą, kad tvarūs gaminiai taptų norma, ir sumažinti jų bendrą anglies dioksido pėdsaką ir aplinkosauginį pėdsaką per jų gyvavimo ciklą, taip pat siekiant užtikrinti tvarių gaminių laisvą judėjimą vidaus rinkoje.

Šiuo reglamentu taip pat nustatomas skaitmeninis gaminio pasas, nustatomi privalomi žaliųjų viešųjų pirkimų reikalavimai ir sukuriama sistema, pagal kurią užkertamas kelias neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimui.

2. Šis reglamentas taikomas kiekvienai fizinei prekei, kuri pateikiama rinkai arba pradedama naudoti, įskaitant komponentus ir tarpinius gaminius. Tačiau jis netaikomas:

a) maistui, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje;

b) pašarui, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 4 punkte;

c) vaistams, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/83/EB 1 straipsnio 2 punkte;

d) veterinariniams vaistams, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2019/6 4 straipsnio 1 punkte;

e) gyviems augalams, gyvūnams ir mikroorganizmams;

f) žmogaus kilmės produktams;

g) augalų ir gyvūnų produktams, tiesiogiai susijusiems su jų būsima reprodukcija;

h) transporto priemonėms, nurodytoms Reglamento (ES) Nr. 167/2013 2 straipsnio 1 dalyje, Reglamento (ES) Nr. 168/2013 2 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento (ES) 2018/858 2 straipsnio 1 dalyje, kalbant apie tuos gaminių aspektus, kuriems reikalavimai nustatyti pagal toms transporto priemonėms taikytinus konkrečių sektorių Sąjungos teisėkūros procedūra priimtus aktus.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1) gaminys – pateikiama rinkai arba pradedama naudoti fizinė prekė;

2) komponentas – gaminys, skirtas įmontuoti į kitą gaminį;

3) tarpinis gaminys – gaminys, kurį reikia toliau gaminti ar transformuoti, pvz., maišyti, dengti ar surinkti, kad jis būtų tinkamas galutiniams naudotojams;

4) su energija susijęs gaminys – gaminys, kurį naudojant daromas poveikis energijos suvartojimui;

5) gaminių grupė – grupė, kurią sudaro panašios paskirties ir panašiai naudojami arba panašias funkcines savybes turintys ir vartotojų panašiai suvokiami gaminiai;

6) ekologinis projektavimas – aplinkosauginio tvarumo aspektų integravimas į gaminio savybes ir visoje gaminio vertės grandinėje vykstančius procesus;

7) ekologinio projektavimo reikalavimas – veiksmingumo reikalavimas arba informacijos reikalavimas, kuriuo siekiama gaminį, įskaitant visoje gaminio vertės grandinėje vykstančius procesus, padaryti tvaresnį aplinkos atžvilgiu;

8) veiksmingumo reikalavimas – gaminiui taikomas arba su juo susijęs kiekybinis arba ne kiekybinis reikalavimas pasiekti tam tikrą veiksmingumo lygį pagal I priede nurodytą gaminio parametrą;

9) informacijos reikalavimas – pareiga su gaminiu pateikti 7 straipsnio 2 dalyje nustatytą informaciją;

10) tiekimo grandinė – visa gaminio vertės grandinės pradinės grandies veikla ir procesai iki gaminiui pasiekiant klientą;

11) vertės grandinė – visą gaminio gyvavimo ciklą sudaranti veikla ir procesai, taip pat jo galimas perdarymas;

12) gyvavimo ciklas – nuoseklūs ir tarpusavyje susiję gaminio gyvavimo etapai, kuriuos sudaro žaliavų įsigijimas arba gavyba iš gamtinių išteklių, parengiamasis apdorojimas, gamyba, sandėliavimas, platinimas, įrengimas, naudojimas, techninė priežiūra, taisymas, modernizavimas, atnaujinimas, pakartotinis naudojimas ir gyvavimo ciklo pabaiga;

13) gyvavimo ciklo pabaiga – gyvavimo ciklo etapas, kuris prasideda, kai gaminys išmetamas, ir baigiasi, kai gaminio atliekos grąžinamos gamtai arba patenka į kito gaminio gyvavimo ciklą;

14) poveikis aplinkai – nepalankus arba palankus aplinkos pokytis, kurį visiškai arba iš dalies sukelia gaminys per savo gyvavimo ciklą;

15) veiksmingumo klasė – su vienu ar daugiau I priede nurodytų gaminio parametrų susijęs veiksmingumo lygių intervalas, nustatytas remiantis gaminiui ar gaminių grupei taikoma bendra metodika, suskirstytas tokiu būdu, kad būtų galima diferencijuoti gaminius;

16) perdarymas – veiksmai, per kuriuos pagaminamas naujas gaminys iš daiktų, kurie yra atliekos, gaminiai arba komponentai, ir per kuriuose atliekamas bent vienas pakeitimas, darantis esminį poveikį gaminio saugai, veiksmingumui, paskirčiai ar tipui;

17) modernizavimas – veiksmai, atliekami gaminio funkcinėms savybėms, veiksmingumui, pajėgumui, saugai ar estetinėms savybėms pagerinti;

18) atnaujinimas – veiksmai, atliekami gaminiui ar išmestam gaminiui parengti, išvalyti, išbandyti, pradėti naudoti ir, kai reikia, sutaisyti, siekiant atkurti jo veiksmingumą ar funkcines savybes pagal gaminio pateikimo rinkai metu numatytą paskirtį ir veiksmingumo intervalą, iš pradžių numatytus projektavimo etape;

19) techninė priežiūra – vienas ar daugiau veiksmų, atliekamų siekiant išlaikyti gaminį tokios būklės, kad jis galėtų būti naudojamas pagal numatytą paskirtį;

20) taisymas – vienas ar daugiau veiksmų, kuriais gaminys su trūkumais arba atliekos grąžinami į numatytą paskirtį atitinkančią būklę;

21) pirmalaikis nusidėvėjimas – suprojektuota gaminio savybė arba vėlesnis veiksmas ar neveikimas, dėl kurio gaminys praranda funkcines savybes arba veikia prasčiau, nei būtų veikęs be funkcinių savybių ar veiksmingumo pakeitimų esant įprastam nusidėvėjimui;

22) patvarumas – gaminio galimybė tam tikrą laiką išlaikyti funkcines savybes ir veiksmingumą nurodytomis naudojimo, techninės priežiūros ir taisymo sąlygomis;

23) patikimumas – tikimybė, kad gaminys tam tikromis sąlygomis tam tikrą laiką veiks taip, kaip reikia, be įvykio, dėl kurio pirminė ar antrinė gaminio funkcija nebeveiktų;

24) aplinkosauginis pėdsakas – gaminio poveikio aplinkai per visą gyvavimo ciklą kiekybinis įvertis pagal vieną poveikio aplinkai kategoriją arba sudėtinį poveikio kategorijų rinkinį, grindžiamas Rekomendacijoje (ES) 2021/2279 nustatytu produkto aplinkosauginio pėdsako metodu arba kitais tarptautinių organizacijų parengtais, bendradarbiaujant su įvairiais pramonės sektoriais plačiai išbandytais ir Komisijos patvirtintais ar įgyvendintais moksliniais metodais kitoje Sąjungos teisėje;

25) anglies dioksido pėdsakas – gaminio sistemoje išmetamų ir absorbuojamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekių suma, išreikšta CO_2 ekvivalentu ir grindžiama gyvavimo ciklo vertinimu pagal vieną – poveikio klimato kaitai – kategoriją;

26) žaliavų naudojimo pėdsakas – visas žaliavų, išgautų siekiant patenkinti galutinio vartojimo poreikius, kiekis;

27) susirūpinimą kelianti medžiaga – cheminė medžiaga, kuri:

a) atitinka Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 57 straipsnyje nustatytus kriterijus ir yra nustatyta pagal to reglamento 59 straipsnio 1 dalį;

b) Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 VI priedo 3 dalyje yra priskirta prie vienos iš šių pavojingumo klasių arba pavojingumo kategorijų:

i) 1 ir 2 kancerogeniškumo kategorijos;

ii) 1 ir 2 embrioninių ląstelių mutageniškumo kategorijos;

iii) 1 ir 2 toksinio poveikio reprodukcijai medžiagų kategorijos;

iv) 1 ir 2 žmonių sveikatą veikiančių endokrininę sistemą ardančių medžiagų kategorijos;

v) 1 ir 2 aplinką veikiančių endokrininę sistemą ardančių medžiagų kategorijos;

vi) patvarių, mobilių ir toksiškų arba labai patvarių, labai mobilių savybių medžiagų klasės;

vii) patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų arba labai patvarių, didelės bioakumuliacijos savybių medžiagų klasės;

viii) 1 kvėpavimo takų jautrinimo kategorijos;

ix) 1 odos jautrinimo kategorijos;

x) pavojingos vandens aplinkai – 1–4 kategorijos – lėtinis pavojus;

xi) pavojingumo ozono sluoksniui kategorijos;

xii) specifinio toksiškumo konkrečiam organui po kartotinės ekspozicijos 1 ir 2 kategorijų;

xiii) specifinio toksiškumo konkrečiam organui po vienkartinės ekspozicijos 1 ir 2 kategorijų;

c) yra reglamentuojama pagal Reglamentą (ES) 2019/1021 arba

d) neigiamai veikia gaminio, kuriame ji yra, medžiagų pakartotinį naudojimą ir perdirbimą;

28) skaitmeninis gaminio pasas – gaminio duomenų rinkinys, kuriame pateikiama informacija, nurodyta taikomame pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte, ir kuris pagal III skyrių yra prieinamas elektroninėmis priemonėmis per duomenų saitą;

29) duomenų saitas – brūkšninio kodo ženklas, dvimatis ženklas ar kita prietaisu nuskaitoma automatinio identifikavimo duomenų fiksavimo priemonė;

30) unikalus gaminio identifikatorius – unikali ženklų seka gaminiui identifikuoti, kuri taip pat leidžia pasinaudoti interneto nuoroda į skaitmeninį gaminio pasą;

31) unikalus veiklos vykdytojo identifikatorius – unikali ženklų seka gaminio vertės grandinės dalyviui identifikuoti;

32) skaitmeninio gaminio paso paslaugos teikėjas – nepriklausoma trečiąja šalimi esantis fizinis ar juridinis asmuo, kuris, gavęs ekonominės veiklos vykdytojo, kuris pateikia gaminį rinkai arba pradeda jį naudoti, įgaliojimą, tvarko to skaitmeninio gaminio paso duomenis, kad tokie duomenys būtų prieinami ekonominės veiklos vykdytojams ir kitiems atitinkamiems subjektams, turintiems prieigos prie tų duomenų teisę pagal šį reglamentą arba kitus Sąjungos teisės aktus;

33) unikalus objekto identifikatorius – unikali ženklų seka gaminio vertės grandinės vietoms ar pastatams identifikuoti arba seka, kurią naudoja gaminio vertės grandinės dalyviai;

34) sunaikinimas – tyčinis gaminio sugadinimas arba išmetimas kaip atliekų, išskyrus išmetimą vieninteliu tikslu – pristatyti išmetamą gaminį parengimo pakartotiniam naudojimui, įskaitant atnaujinimo arba perdarymo operacijas;

35) klientas – fizinis ar juridinis asmuo, perkantis, išsinuomojantis arba gaunantis gaminį naudoti savo reikmėms nepriklausomai nuo to, ar tie tikslai yra susiję su jo prekyba, verslu, amatu arba profesija;

36) vartojimo gaminys – gaminys, išskyrus komponentus ir tarpinius gaminius, visų pirma skirtas vartotojams;

37) neparduotas vartojimo gaminys – vartojimo gaminys, kuris nebuvo parduotas, įskaitant atsargų perteklių, perteklinį inventorių bei likučius, ir gaminiai, kuriuos vartotojas grąžino siekdamas pasinaudoti teise atsisakyti pagal Direktyvos 2011/83/ES 9 straipsnį arba, kai taikytina, per ilgesnį pardavėjo nustatytą atsisakymo laikotarpį;

38) savireguliavimo priemonė – savanoriškas susitarimas arba elgesio kodeksas, kurį ekonominės veiklos vykdytojai sudaro savo iniciatyva ir už kurio vykdymo užtikrinimą jie yra atsakingi;

39) tiekimas rinkai – gaminio, skirto platinti, vartoti ar naudoti Sąjungos rinkoje, tiekimas vykdant komercinę veiklą už atlygį arba be jo;

40) pateikimas rinkai – gaminio tiekimas Sąjungos rinkai pirmą kartą;

41) pradėjimas naudoti – pirmas gaminio panaudojimas Sąjungoje pagal numatytą paskirtį;

42) gamintojas – fizinis ar juridinis asmuo, kuris gamina gaminį arba kuris užsako suprojektuoti ar pagaminti gaminį ir jį parduoda savo vardu arba naudodamas savo prekių ženklą;

43) įgaliotasis atstovas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis ar juridinis asmuo, gavęs gamintojo rašytinį įgaliojimą veikti gamintojo vardu ir atlikti nurodytas užduotis, susijusias su gamintojo pareigomis pagal šį reglamentą;

44) importuotojas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis ar juridinis asmuo, kuris pateikia Sąjungos rinkai gaminį iš trečiosios valstybės;

45) platintojas – fizinis ar juridinis asmuo tiekimo grandinėje, kuris tiekia gaminį rinkai, išskyrus gamintoją arba importuotoją;

46) ekonominės veiklos vykdytojas – gamintojas, įgaliotasis atstovas, importuotojas arba platintojas, prekiautojas arba užsakymų vykdymo paslaugų teikėjas;

47) nepriklausomas veiklos vykdytojas – fizinis ar juridinis asmuo, kuris yra nepriklausomas nuo gamintojo ir tiesiogiai arba netiesiogiai užsiima gaminio atnaujinimu, taisymu, technine priežiūra arba paskirties keitimu, įskaitant atliekų tvarkymo subjektus, atnaujintojus, taisytojus, taisymo įrangos, įrankių ar atsarginių dalių gamintojus ir platintojus, techninės informacijos leidėjus, tikrinimo ir bandymo paslaugų teikėjus, taip pat įrangos montuotojų, gamintojų ir taisytojų mokymo paslaugų teikėjus;

48) profesionalus taisytojas – fizinis ar juridinis asmuo, teikiantis profesionalias gaminio taisymo ar techninės priežiūros paslaugas, neatsižvelgiant į tai, ar tas asmuo veikia gamintojo platinimo sistemoje, ar nepriklausomai;

49) techninė specifikacija – dokumentas, kuriame nustatomi techniniai reikalavimai, kuriuos turi atitikti gaminys, procesas arba paslauga;

50) CE ženklas – ženklas, kuriuo gamintojas nurodo, kad tam tikras gaminys atitinka taikomus reikalavimus, nustatytus Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose, kuriuose numatytas ženklinimas šiuo ženklu;

51) atitikties vertinimas – procesas, kurį atliekant nustatoma, ar įvykdyti ekologinio projektavimo reikalavimai, nustatyti atitinkamuose pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;

52) atitikties vertinimo įstaiga – įstaiga, vykdanti atitikties vertinimo veiklą, įskaitant kalibravimą, bandymus, sertifikavimą ir tikrinimą;

53) notifikuotoji įstaiga – atitikties vertinimo įstaiga, apie kurią pranešta pagal IX skyrių;

54) elektroninės prekyvietės paslaugos teikėjas – tarpininkavimo paslaugos teikėjas, naudojantis elektroninę sąsają, kuri suteikia galimybę klientams sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su ekonominės veiklos vykdytojais dėl gaminių, kuriuos apima pagal 4 straipsnį priimti deleguotieji aktai, pardavimo;

55) prekiautojas – platintojas arba bet kuris kitas fizinis ar juridinis asmuo, kuris, vykdydamas komercinę veiklą, įskaitant nuotolinę prekybą, siūlo gaminius pirkti, išsinuomoti ar įsigyti arba rodo juos galutiniams naudotojams; įskaitant visus fizinius ar juridinius asmenis, kurie, vykdydami komercinę veiklą, pradeda naudoti gaminį;

56) nuotolinė prekyba – siūlymas pirkti, išsinuomoti arba įsigyti išsimokėtinai gaminius internetu ar kitomis nuotolinės prekybos priemonėmis, kai potencialus klientas neturi fizinės prieigos prie gaminio;

57) pavojų keliantis gaminys – gaminys, kuris neatitinka šiame reglamente arba pagal jį nustatyto ekologinio projektavimo reikalavimo, išskyrus 71 straipsnio 1 dalyje išvardytus reikalavimus, ir todėl galėtų neigiamai paveikti aplinką ar kitus tuo reikalavimu saugomus viešuosius interesus;

58) didelį pavojų keliantis gaminys – gaminys, keliantis pavojų, dėl kurio, remiantis vertinimu, rinkos priežiūros institucijos dėl atitinkamos neatitikties laipsnio arba susijusios žalos turi imtis skubių veiksmų, įskaitant atvejus, kai neatitikties poveikis nėra tiesioginis.

Vartojamų terminų „MVĮ“, „mažosios įmonės“ ir „labai mažos įmonės“ apibrėžtys pateiktos atitinkamai Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB ([58]) I priedo 2 straipsnio 1, 2 ir 3 punktuose.

Vartojamų terminų „medžiaga“ ir „mišinys“ apibrėžtys pateiktos atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 3 straipsnio 1 ir 2 punktuose.

Vartojamų terminų „akreditavimas“ ir „nacionalinė akreditacijos įstaiga“ apibrėžtys pateiktos atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 765/2008 2 straipsnio 10 ir 11 punktuose.

Vartojami terminai „atliekos“, „pavojingosios atliekos“, „pakartotinis naudojimas“, „atliekų naudojimas“, „parengimas pakartotiniam naudojimui“ ir „perdirbimas“, kurių apibrėžtys pateiktos atitinkamai Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 1, 2, 13, 15, 16 ir 17 punktuose.

Terminas „darnusis standartas“ apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 2 straipsnio 1 punkto c papunktyje.

Vartojamas terminas „perkančiosios organizacijos“, kurio apibrėžtis pateikta Direktyvos 2014/24/ES 2 straipsnio 1 punkte, ir terminas „perkantieji subjektai“, kurio apibrėžtis pateikta Direktyvos 2014/25/ES 4 straipsnio 1 dalyje. „Viešosios sutartys“ reiškia sutartis, kurias apima direktyvos 2014/24/ES ir 2014/25/ES.

Vartojamas terminas „duomenų tvarkymas“, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1807 ([59]) 3 straipsnio 2 punkte.

Termino „vartotojas“ apibrėžtis pateikta Direktyvos (ES) 2019/771 2 straipsnio 2 punkte.

Vartojami terminai „rinkos priežiūra“, „rinkos priežiūros institucija“, „užsakymų vykdymo paslaugų teikėjas“, „elektroninė sąsaja“, „taisomasis veiksmas“, „galutinis naudotojas“, „atšaukimas“, „pašalinimas“, „muitinė“ ir „išleidimas į laisvą apyvartą“, kurių apibrėžtys atitinkamai pateiktos Reglamento (ES) 2019/1020 3 straipsnio 3, 4, 11, 15, 16, 21, 22, 23, 24 ir 25 punktuose.

([58]) 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

([59]) 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1807 dėl laisvo ne asmens duomenų judėjimo Europos Sąjungoje pagrindų (OL L 303, 2018 11 28, p. 59).

3 straipsnis

Laisvas judėjimas

1. Gaminiai pateikiami rinkai arba pradedami naudoti tik jei atitinka tiems gaminiams taikomus ekologinio projektavimo reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

2. Valstybės narės nedraudžia, neriboja ir netrukdo pateikti rinkai arba pradėti naudoti gaminius, kurie atitinka veiksmingumo reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, dėl neatitikties nacionaliniams veiksmingumo reikalavimams, susijusiems su I priede nurodytais gaminio parametrais, kuriems taikomi į tokius deleguotuosius aktus įtraukti veiksmingumo reikalavimai.

Valstybės narės nedraudžia, neriboja ir netrukdo pateikti rinkai arba pradėti naudoti gaminius, kurie atitinka informacijos reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, dėl neatitikties nacionaliniams informacijos reikalavimams, susijusiems su I priede nurodytais gaminio parametrais, kuriems taikomi į tokius deleguotuosius aktus įtraukti informacijos reikalavimai.

3. Nepaisant šio straipsnio 2 dalies, valstybėms narėms neužkertamas kelias nustatyti minimalius energijos vartojimo efektyvumo reikalavimus pagal Direktyvos (ES) 2024/1275 5 straipsnį ir sistemų reikalavimus pagal tos direktyvos 13 straipsnį.

4. Valstybės narės nedraudžia, neriboja ir netrukdo pateikti rinkai arba pradėti naudoti gaminius, dėl kurių pagal 4 straipsnio 2 dalį priimtame deleguotajame akte nustatyta, kad vieno ar kelių I priede nurodytų konkrečių gaminių parametrų atžvilgiu nei veiksmingumo arba informacijos reikalavimų, nei veiksmingumo ir informacijos reikalavimų nustatyti nereikia, motyvuodamos neatitiktimi su tokiais parametrais susijusiems nacionaliniams reikalavimams.

5. Valstybės narės netrukdo rodyti gaminių, kurie neatitinka pagal 4 straipsnį priimtų deleguotųjų aktų reikalavimų, prekybos mugėse, parodose ir panašiuose renginiuose, jeigu matomas ženklas aiškiai rodo, kad tokie gaminiai neatitinka tuose deleguotuosiuose aktuose nustatytų reikalavimų ir kad jie nėra skirti parduoti, kol nebus užtikrinta jų atitiktis.

II SKYRIUS

EKOLOGINIO PROJEKTAVIMO REIKALAVIMAI

4 straipsnis

Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus

1. Komisijai pagal 72 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nuostatomis, kuriomis nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai. Tie deleguotieji aktai apima bent 8 straipsnyje išvardytus elementus. Ekologinio projektavimo reikalavimai nustatomi pagal 5, 6 ir 7 straipsnius ir III skyrių.

2. 1 dalyje nurodyti įgaliojimai apima galimybę nustatyti, kad tam tikriems I priede nurodytiems gaminio parametrams nereikia nustatyti veiksmingumo arba informacijos reikalavimų arba nei veiksmingumo, nei informacijos reikalavimų, jei su tais specifiniais gaminio parametrais susiję reikalavimai turėtų neigiamą poveikį ekologinio projektavimo reikalavimams, kuriuos numatyta taikyti susijusiai gaminių grupei.

3. 1 dalyje nurodyti įgaliojimai neapima galimybės priimti deleguotąjį aktą, kuriuo nustatoma, kad kuriai nors gaminių grupei ekologinio projektavimo reikalavimų nereikia.

4. Pagal 1 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose Komisija ekonominės veiklos vykdytojams suteikia pakankamai laiko tuose deleguotuosiuose aktuose nustatytiems ekologinio projektavimo reikalavimams įvykdyti, visų pirma atsižvelgdama į MVĮ, visų pirma labai mažų įmonių, poreikius. Deleguotasis aktas pradedamas taikyti ne anksčiau kaip po 18 mėnesių nuo jo įsigaliojimo dienos, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, taikomus visam teisės aktui arba kai kuriems konkretiems reikalavimams, arba išskyrus atvejus, kai deleguotieji aktai iš dalies panaikinami arba iš dalies keičiami, kai gali būti nustatyta ankstesnė taikymo data.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais deleguotaisiais aktais Komisija papildo šį reglamentą nuostatomis, kuriose nurodomos taikytinos atitikties vertinimo procedūros iš šio reglamento IV priede nustatyto A modulio arba iš Sprendimo Nr. 768/2008/EB II priede nustatytų B–H1 modulių, prireikus pritaikant jas prie atitinkamų gaminių arba ekologinio projektavimo reikalavimų pagal šio reglamento 43 straipsnį.

Jeigu pagal kitus Sąjungos teisės aktus tam pačiam gaminiui turi būti taikomi skirtingi Sprendimo 768/2008/EB II priede nurodyti atitikties vertinimo moduliai, atitinkamam ekologinio projektavimo reikalavimui naudojamas 1 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose numatytas modulis.

Kai šis reglamentas prireikus taikomas gaminių grupei taip, kad papildytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos, (toliau – statybos gaminių reglamentas), pagal 1 dalį priimtame deleguotajame akte nustatoma atitikties vertinimo procedūra, įskaitant, kai tinkama, visas sistemas, numatytas pagal priemonę pagal statybos gaminių reglamentą, atsižvelgiant į gaminių grupės charakteristikas, atitinkamus ekologinio projektavimo reikalavimus ir ekonominės veiklos vykdytojų išlaidas.

6. Pagal 1 dalį priimti deleguotieji aktai, jei tai tikslinga atsižvelgiant į gaminių grupės ypatumus, gali apimti bet kurį iš šių papildomų reikalavimų:

a) kai tai būtina veiksmingai rinkos priežiūrai užtikrinti:

   i) kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai arba importuotojai saugotų techninius dokumentus ir ES atitikties deklaraciją kitokį nei atitinkamai 27 straipsnio 3 dalyje, 28 straipsnio 2 dalies a punkte arba 29 straipsnio 7 dalyje nurodytą 10 metų laikotarpį nuo tada, kai atitinkamas gaminys pateikiamas rinkai arba pradedamas naudoti, priklausomai nuo gaminio pobūdžio ar atitinkamų ekologinio projektavimo reikalavimų;

   ii) kad ekonominės veiklos vykdytojai, gavę prašymą, teiktų rinkos priežiūros institucijoms 36 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytą informaciją kitą laikotarpį nei toje pastraipoje nurodytą 10 metų laikotarpį po atitinkamo gaminio pateikimo;

   iii) kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai arba importuotojai pagal 36 straipsnio 3 dalį neprašomi Komisijai arba rinkos priežiūros institucijoms skaitmeniniu būdu pateiktų su atitinkamu gaminiu susijusias techninių dokumentų dalis;

   iv) kad tiekimo grandinės dalyviai vykdytų 38 straipsnyje išvardytas pareigas;

b) kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai arba importuotojai Komisijai pateiktų informaciją apie rinkai pateikiamo arba pradedamo naudoti gaminio, kuriam taikomi šio straipsnio 1 dalyje nurodyti deleguotieji aktai, kiekius pagal 37 straipsnio 1 dalį;

c) kai tai būtina siekiant užtikrinti energijos požiūriu efektyvų gaminių naudojimą arba parengti būsimus ekologinio projektavimo reikalavimus:

   i) kad naudojami gaminiai pagal 37 straipsnio 2 dalį galėtų išmatuoti savo suvartojamą energijos kiekį arba savo veiksmingumą pagal kitus I priede nurodytus aktualius gaminio parametrus;

   ii) kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai arba importuotojai rinktų i punkte nurodytus praktinio naudojimo ne asmens duomenis ir teiktų informaciją Komisijai pagal 37 straipsnio 4 dalį;

   iii) kad gaminio veiksmingumui, susijusiam su I priede nurodytu gaminio parametru, apskaičiuoti pagal 39 straipsnio 2 dalį būtų naudojamos skaitmeninės priemonės;

d) siekiant užtikrinti atitikties ekologinio projektavimo reikalavimams skaidrumą, gaminių, kurių nereikalaujama pažymėti CE ženklu prieš pateikiant rinkai arba prieš pradedant naudoti, atžvilgiu pagal 47 straipsnį nustatyti taisykles dėl ženklų, kuriais nurodoma atitiktis ekologinio projektavimo reikalavimams.

7. Pirmasis pagal šį straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja ne anksčiau kaip 2025 m. liepos 19 d.

5 straipsnis

Ekologinio projektavimo reikalavimai

1. Siekiant, kad būtų šalinamas poveikis aplinkai, ir remiantis I priede nurodytais gaminio parametrais, pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai turi būti tokie, kad jais būtų pagerinti šie gaminio aspektai (toliau – gaminio aspektai), kai tie gaminio aspektai yra svarbūs atitinkamai gaminių grupei:

a) patvarumas;

b) patikimumas;

c) galimybė pakartotinai naudoti;

d) galimybė modernizuoti;

e) pataisomumas;

f) galimybė atlikti gaminio techninę priežiūrą ir jį atnaujinti;

g) susirūpinimą keliančių medžiagų buvimas;

h) energijos suvartojimas ir energijos vartojimo efektyvumas;

i) vandens naudojimas ir vandens naudojimo efektyvumas;

j) išteklių naudojimas ir išteklių naudojimo efektyvumas;

k) perdirbtųjų medžiagų kiekis;

l) galimybė perdaryti;

m) perdirbamumas;

n) galimybė naudoti gaminio medžiagas;

o) poveikis aplinkai, įskaitant anglies dioksido pėdsaką ir aplinkosauginį pėdsaką;

p) numatomas atliekų susidarymas.

2. Ekologinio projektavimo reikalavimais, kai aktualu, remiantis I priede nurodytais gaminio parametrais užtikrinama, kad gaminiai nenusidėvėtų anksčiau laiko dėl tokių priežasčių kaip, be kita ko, gamintojų projektavimo pasirinkimai, komponentų, kurie yra gerokai mažiau tvirti nei kiti komponentai, naudojimas, apsunkintas pagrindinių komponentų išardymas, neprieinama informacija apie taisymą ar atsargines dalis, programinė įranga, kuri nebeveikia atnaujinus operacinę sistemą, arba nepateikiami programinės įrangos naujiniai.

3. Komisija reikiamu mastu atrenka arba sukuria priemones ir metodikas, skirtas ekologinio projektavimo reikalavimams nustatyti.

4. Ekologinio projektavimo reikalavimai turi būti nustatomi konkrečiai gaminių grupei. Jie gali būti diferencijuojami kiekvienam konkrečiam gaminiui, priklausančiam tai konkrečiai gaminių grupei.

5. Į gaminių grupes neįtraukiami gaminiai, kurių vienintelė paskirtis – padėti užtikrinti gynybą arba nacionalinį saugumą.

6. Komisija gali nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimus taip pat toms gaminių grupėms ar tiems gaminio aspektams, kurios (kurie) nebuvo įtrauktos (-i) į 18 straipsnyje nurodytą darbo planą.

7. Jei dvi ar daugiau gaminių grupių pasižymi vienu ar daugiau panašumų, leidžiančių veiksmingai pagerinti gaminio aspektą remiantis bendrais informacijos reikalavimais ar veiksmingumo reikalavimais, toms gaminių grupėms gali būti nustatyti horizontalieji ekologinio projektavimo reikalavimai (toliau – horizontalieji ekologinio projektavimo reikalavimai). Svarstydama, ar nustatyti horizontaliuosius ekologinio projektavimo reikalavimus, Komisija taip pat atsižvelgia į tai, kokią naudą, siekiant šio reglamento tikslų, duoda tie reikalavimai, visų pirma į gebėjimą tuo pačiu deleguotuoju aktu apimti platų

spektrą gaminių grupių. Komisija gali papildyti horizontaliuosius ekologinio projektavimo reikalavimus nustatydama ekologinio projektavimo reikalavimus konkrečiai gaminių grupei.

8. Ekologinio projektavimo reikalavimas gali būti taikomas gaminiams, kuriems taikoma savireguliavimo priemonė, įtraukta į įgyvendinimo akto, priimto pagal 21 straipsnio 3 dalį, sąrašą, jei ta savireguliavimo priemonė neapima gaminio aspektų, kuriems taikomas tas ekologinio projektavimo reikalavimas.

9. Ekologinio projektavimo reikalavimai apima, jei tai tikslinga siekiant pagerinti konkrečius gaminio aspektus, vieną arba abi toliau nurodytas reikalavimų grupes:

a) 6 straipsnyje nustatytus veiksmingumo reikalavimus;

b) 7 straipsnyje nustatytus informacijos reikalavimus.

10. Rengdama ekologinio projektavimo reikalavimus, Komisija užtikrina nuoseklumą su kita Sąjungos teise ir:

a) atsižvelgia į:

i) Sąjungos prioritetus, susijusius su klimatu, aplinka, energijos vartojimo efektyvumu, efektyviu išteklių naudojimu ir saugumu, įskaitant netoksišką žiedinę ekonomiką, ir kitus susijusius Sąjungos prioritetus ir tikslus;

ii) aktualius Sąjungos teisės aktus, įskaitant tai, kokiu mastu jais reglamentuojami aktualūs gaminio aspektai;

iii) atitinkamus tarptautinius susitarimus;

iv) savireguliavimo priemones;

v) aktualią nacionalinę aplinkos teisę;

vi) aktualius Europos ir tarptautinius standartus;

b) atlieka poveikio vertinimą, remdamasi geriausiais turimais patvirtinamaisiais duomenimis ir analizėmis, ir, prireikus, papildomais pagal Sąjungos finansavimo programas atliktais tyrimais ir gautais mokslinių tyrimų rezultatais. Nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimus, susijusius su tam tikrais gaminio aspektais, neturi būti nepagrįstai delsiama dėl neaiškumų, susijusių su galimybe nustatant ekologinio projektavimo reikalavimus pagerinti kitus to gaminio aspektus. Poveikio vertinime Komisija:

i) nurodo naudotą metodiką;

ii) užtikrina, kad būtų išanalizuoti visi gaminio aspektai ir kad gaminio aspektų analizės išsamumas būtų proporcingas jų svarbai atitinkamam produktui;

iii) užtikrina, kad būtų išanalizuota įvairių gaminio aspektų tarpusavio priklausomybė;

iv) nurodo numatomus pokyčius, susijusius su poveikiu aplinkai, įskaitant jų kiekybinę išraišką anglies dioksido pėdsaku ir aplinkosauginiu pėdsaku, kai tik įmanoma;

v) prireikus analizuoja atnaujinimo sektoriaus galimybę gauti žaliavų;

vi) analizuoja bet kokį svarbų poveikį žmonių sveikatai;

vii) svarsto, koks mažiausias gaminio ar gaminių grupės veiksmingumo lygis reikalingas Sąjungos prioritetams, kaip išvardyta a punkto i papunktyje, ateityje pasiekti;

c) atsižvelgia į aktualią techninę informaciją, kuria grindžiami Sąjungos teisės aktai ar priemonės, įskaitant Reglamentą (EB) Nr. 66/2010, Direktyvą 2010/75/ES, arba pagal juos parengtą aktualią techninę informaciją, pagal Reglamentą (ES) 2020/852 priimtus techninės analizės kriterijus ir ES žaliųjų viešųjų pirkimų kriterijus;

d) atsižvelgia į konfidencialios verslo informacijos apsaugą;

e) atsižvelgia į 19 straipsnyje nurodyto Ekologinio projektavimo forumo ir 20 straipsnyje nurodytos valstybių narių ekspertų grupės pareikštas nuomones.

11. Ekologinio projektavimo reikalavimai atitinka šiuos kriterijus:

a) neturi didelio neigiamo poveikio gaminio funkcionalumui naudotojo požiūriu;

b) neturi neigiamo poveikio žmonių sveikatai ir saugai;

c) neturi didelio neigiamo poveikio vartotojams, kiek tai susiję su atitinkamų gaminių įperkamumu, taip pat atsižvelgiant į galimybę įsigyti naudotų gaminių, jų patvarumą ir gyvavimo ciklo sąnaudas;

d) neturi neproporcingo neigiamo poveikio ekonominės veiklos vykdytojų ir kitų vertės grandinės dalyvių, įskaitant MVĮ, visų pirma labai mažas įmones, konkurencingumui;

e) jais gamintojai ar kiti vertės grandinės dalyviai neverčiami naudoti jokios nuosavybinės technologijos;

f) jais gamintojams ar kitiems vertės grandinės dalyviams, įskaitant MVĮ, visų pirma labai mažas įmones, neužkraunama neproporcinga administracinė našta.

12. Ekologinio projektavimo reikalavimai turi būti tokie, kad būtų įmanoma patikrinti atitiktį jiems. Komisija nustato tinkamus patikrinimo būdus, skirtus konkretiems ekologinio projektavimo reikalavimams, įskaitant gaminio tiesioginį patikrinimą arba pratikrinimą remiantis techniniais dokumentais.

13. Komisija paskelbia atitinkamus tyrimus ir analizes, įskaitant 10 dalies b punkte nurodytus poveikio vertinimus, kuriais naudotasi nustatant ekologinio projektavimo reikalavimus.

14. Kiekvienos gaminių grupės, kuriai taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai, atžvilgiu Komisija nustato, kai aktualu, kurios medžiagos patenka į 2 straipsnio 27 punkto d papunktyje nurodytą apibrėžtį, atsižvelgdama bent į tai, ar:

a) remiantis standartinėmis technologijomis, dėl medžiagų pakartotinio naudojimo ar perdirbimo procesas tampa sudėtingesnis, brangesnis, labiau veikia aplinką arba reikalauja daugiau energijos ar išteklių;

b) medžiagos menkina iš gaminio išgautos perdirbtos medžiagos ar iš tos perdirbtos medžiagos pagamintų gaminių technines savybes ar funkcijas, naudingumą ar vertę;

c) medžiagos neigiamai paveikia perdirbtos medžiagos estetines ar uodžiamąsias savybes.

6 straipsnis

Veiksmingumo reikalavimai

1. Gaminiai turi atitikti veiksmingumo reikalavimus, susijusius su gaminio aspektais, kaip nustatyta pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

2. Veiksmingumo reikalavimai grindžiami I priede nurodytais atitinkamais gaminio parametrais ir prireikus apima vieną arba abu toliau išvardytus dalykus:

a) didžiausią arba mažiausią konkretaus gaminio parametro ar tokių parametrų derinio lygius;

b) nekiekybinius reikalavimus, kuriais siekiama gerinti veiksmingumą pagal vieną ar daugiau tokių gaminio parametrų.

3. I priedo f punkte nurodytu gaminio parametru grindžiamais veiksmingumo reikalavimais neribojamas medžiagų buvimas gaminiuose dėl priežasčių, visų pirma susijusių su chemine sauga.

Tačiau nustatant veiksmingumo reikalavimus taip pat, jei tinkama, turi būti mažinama didelė rizika žmonių sveikatai ar aplinkai.

4. Nustatydama veiksmingumo reikalavimus, Komisija laikosi II priede nustatytos procedūros.

7 straipsnis

Informacijos reikalavimai

1. Gaminiai turi atitikti informacijos reikalavimus, susijusius su gaminio aspektais, kaip nustatyta pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

2. Informacijos reikalavimai:

a) apima bent III skyriuje nustatytus reikalavimus, susijusius su skaitmeniniu gaminio pasu, ir 5 dalyje nustatytus reikalavimus, susijusius su susirūpinimą keliančiomis medžiagomis;

b) prireikus taip pat reikalauja, kad prie gaminių būtų pridedama:

i) informacija apie gaminio veiksmingumą pagal vieną ar kelis I priede nurodytus gaminio parametrus, įskaitant pataisomumo įvertį, patvarumo įvertį, anglies dioksido pėdsaką arba aplinkosauginį pėdsaką;

ii) informacija klientams ir kitiems subjektams apie tai, kaip įrengti, naudoti, prižiūrėti ir taisyti gaminį, kad būtų kuo labiau sumažintas jo poveikis aplinkai ir užtikrintas optimalus patvarumas, kaip prireikus įdiegti trečiųjų šalių operacines sistemas, taip pat apie gaminio surinkimą atnaujinimui ar perdarymui ir apie tai, kaip grąžinti ar tvarkyti gaminį jo gyvavimo ciklo pabaigoje;

iii) informacija apdorojimo įmonėms apie išardymą, pakartotinį naudojimą, atnaujinimą, perdirbimą ar pašalinimą gyvavimo ciklo pabaigoje;

iv) kita informacija, kuri galėtų paveikti klientų tvarių produktų pasirinkimą ir tai, kaip gaminį tvarko kiti nei gamintojas subjektai, kad būtų lengviau jį tinkamai naudoti, atlikti vertės išlaikymo operacijas ir teisingai apdoroti jo gyvavimo ciklo pabaigoje;

c) turi būti aiškūs, lengvai suprantami ir pritaikyti konkrečioms atitinkamų gaminių grupių savybėms ir numatomiems informacijos gavėjams.

Informacijos reikalavimas gali būti nustatytas konkrečiam gaminio parametrui, neatsižvelgiant į tai, ar tam konkrečiam gaminio parametrui nustatytas veiksmingumo reikalavimas.

Jei deleguotajame akte nustatyti horizontalieji ekologinio projektavimo reikalavimai, šios dalies a punktas netaikomas.

3. I priedo f punkte nustatytu gaminio parametru grindžiami informacijos reikalavimai netaikomi medžiagų ar mišinių ženklinimui dėl priežasčių, visų pirma susijusių su jų keliamu pavojumi sveikatai ar aplinkai.

4. Nustatydama 2 dalies b punkto i papunktyje nurodytus informacijos reikalavimus, Komisija, jei tai tikslinga atsižvelgiant į gaminių grupės ypatumus, nustato veiksmingumo klases.

Komisija veiksmingumo klases gali grįsti atskirais parametrais arba apibendrintais balais. Tokios veiksmingumo klasės gali būti išreikštos absoliučiais dydžiais arba bet kokia kita forma, leidžiančia potencialiems klientams pasirinkti veiksmingiausius gaminius.

Tos veiksmingumo klasės atitinka reikšmingą veiksmingumo lygio pagerėjimą.

Kai veiksmingumo klasės grindžiamos parametrais, pagal kuriuos nustatomi veiksmingumo reikalavimai, žemiausia klasė atitinka minimalius veiksmingumo lygius, kurių reikalaujama tuo metu, kai pradedamos taikyti veiksmingumo klasės.

5. Jei 6 dalies b punkte nenustatyta kitaip, informacijos reikalavimais sudaromos sąlygos sekti susirūpinimą keliančias medžiagas per visą atitinkamų gaminių gyvavimo ciklą, nebent toks sekimas jau yra įmanomas pagal informacijos reikalavimus, nustatytus kitame deleguotajame akte, priimtame pagal 4 straipsnį ir taikomą atitinkamiems gaminiams, ir jie apima bent:

a) gaminyje esančių susirūpinimą keliančių medžiagų pavadinimus ar skaitmeninius kodus, nurodytus toliau:

i) pavadinimą pagal Tarptautinės teorinės ir taikomosios chemijos sąjungos (toliau – IUPAC) nomenklatūrą arba kitą tarptautinį pavadinimą, kai IUPAC pavadinimo nėra;

ii) kitus pavadinimus, įskaitant įprastą pavadinimą, prekinį pavadinimą, santrumpą;

iii) Europos bendrijos (EB) numerį, nurodytą Europos esamų komercinių cheminių medžiagų sąraše (EINECS), Europos registruotųjų cheminių medžiagų sąraše (ELINCS) arba polimerais nebelaikomų medžiagų (NLP) sąraše arba numerį, kurį suteikė Europos cheminių medžiagų agentūra (ECHA), jeigu toks yra ir tai yra tinkama;

iv) Cheminių medžiagų santrumpų tarnybos (CAS) pavadinimą ir numerį, jei yra;

b) susirūpinimą keliančių medžiagų buvimo gaminyje vietą;

c) susirūpinimą keliančių medžiagų koncentraciją, didžiausią koncentraciją ar koncentracijos intervalą gaminio, jo atitinkamų komponentų arba atsarginių dalių lygmeniu;

d) aktualius nurodymus, kaip saugiai naudoti gaminį;

e) informaciją, susijusią su gaminio išardymu, paruošimu pakartotiniam naudojimui, pakartotiniu naudojimu, perdirbimu ir tuo, kaip jį tvarkyti aplinkai saugiu būdu jo pasibaigus jo gyvavimo ciklui.

Komisija gali, kai tai tikslinga atitinkamos gaminių grupės atžvilgiu, nustatyti ribines vertes, nuo kurių turi būti taikomas informacijos reikalavimas dėl susirūpinimą keliančių medžiagų.

6. Nustatydama informacijos reikalavimus pagal 4 straipsnį priimamuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija, kai aktualu:

a) nustato tokių informacijos reikalavimų, nurodytų 5 dalies pirmoje pastraipoje, taikymo datas, prireikus diferencijuodama pagal susirūpinimą keliančias chemines medžiagas;

b) numato tinkamai pagrįstas išimtis tokių informacijos reikalavimų, nurodytų 5 dalies pirmoje pastraipoje, atžvilgiu, taikomas susirūpinimą keliančioms cheminėms medžiagoms arba informacijos elementams, remiantis susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų sekimo techninėmis galimybėmis arba svarba, analizės metodų joms aptikti ir kiekybiškai įvertinti buvimu, poreikiu apsaugoti konfidencialią verslo informaciją arba kitais tinkamai pagrįstais atvejais; susirūpinimą keliančioms medžiagoms, kaip tai suprantama 2 straipsnio 27 punkto a papunktyje, išimtis netaikoma, jeigu jų koncentracija gaminiuose, jų atitinkamuose komponentuose arba atsarginėse dalyse yra didesnė nei 0,1 % masės, ir

c) užtikrina nuoseklumą su esamais informacijos reikalavimais pagal Sąjungos teisę ir kuo labiau sumažina administracinę naštą, be kita ko, taikant tinkamus techninius sprendimus.

7. Informacijos reikalavimuose nurodoma, kokiu būdu turi būti pateikta reikalaujama informacija. Esant skaitmeniniam gaminio pasui, reikalaujama informacija pateikiame jame ir prireikus taip pat pateikiama viena ar keliomis toliau nurodytomis formomis:

a) ant paties gaminio;

b) ant gaminio pakuotės;

c) 16 straipsnyje nurodytoje etiketėje;

d) naudotojo vadove arba kituose prie gaminio pridedamuose dokumentuose;

e) laisvai prieinamoje interneto svetainėje arba taikomojoje programoje.

Informacija, kuria sudaroma galimybė sekti susirūpinimą keliančias medžiagas pagal 5 dalį, pateikiama ant gaminio arba prieinama per ant gaminio pateiktą duomenų saitą.

8. Informacija, pateiktina pagal informacijos reikalavimus, pateikiama klientams lengvai suprantama kalba, kurią nustato valstybė narė, kurios rinkoje gaminys bus tiekiamas rinkai arba kurioje gaminys bus pradedamas naudoti.

8 straipsnis

Deleguotųjų aktų turinys

Pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose turi būti nurodyti bent šie elementai:

a) gaminių grupės ar grupių, kurios patenka į taikymo sritį, apibrėžtis, įskaitant Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 ([60]) I priede pateiktą prekių kodų sąrašą ir gaminių aprašymus;

b) gaminių grupių, kurios patenka į taikymo sritį, ekologinio projektavimo reikalavimai;

c) kai aktualu, I priede nurodyti gaminio parametrai, kurių atžvilgiu pagal 4 straipsnį Komisija teigia, kad ekologinio projektavimo reikalavimai nėra būtini;

d) bandymo, matavimo ar skaičiavimo standartai arba metodai, kurie turi būti taikomi pagal 39 straipsnio 1 dalį;

e) kai aktualu, reikalavimai naudoti skaitmenines priemones pagal 39 straipsnio 2 dalį;

f) jei taikoma, pereinamojo laikotarpio metodai, darnieji standartai ar jų dalys, kurių nuorodos yra paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, arba naudotinos bendrosios specifikacijos;

g) informacijos, būtinos atitikčiai patikrinti, pateikimo forma, būdas ir tvarka;

h) atitikties vertinimo modulis, naudotinas pagal 4 straipsnio 5 dalį; jei taikytinas modulis skiriasi nuo IV priede nustatyto modulio, – veiksniai, dėl kurių pasirinktas tas modulis;

i) reikalavimai, susiję su informacija, kurią turi pateikti gamintojai, įskaitant informaciją apie techninių dokumentų elementus, būtinus gaminio atitikčiai ekologinio projektavimo reikalavimams patikrinti;

j) kai aktualu, visi papildomi informacijos reikalavimai pagal 36 ir 37 straipsnius;

k) pereinamojo laikotarpio, per kurį valstybės narės turi leisti pateikti rinkai arba pradėti naudoti gaminius, atitinkančius jų teritorijoje pagal 4 straipsnį priimto deleguotojo akto įsigaliojimo dieną galiojančias nacionalines priemones, trukmė;

l) pagal 4 straipsnį priimto deleguotojo akto peržiūros data, atsižvelgiant, be kita ko, į šiuos aspektus:

   i) gaminių grupės ir jos rinkos savybes;

   ii) poreikį pritaikyti reikalavimus, kad gaminiai būtų tvaresni;

   iii) Sąjungos politikos tikslus;

   iv) technikos pažangą ir

   v) metodų prieinamumą.

([60]) 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).

III SKYRIUS

SKAITMENINIS GAMINIO PASAS

9 straipsnis

Skaitmeninis gaminio pasas

1. Informacijos reikalavimais nustatoma, kad gaminius galima pateikti rinkai arba pradėti naudoti tik jei pagal taikomus deleguotuosius aktus, priimtus pagal 4 straipsnį ir 10 bei 11 straipsnius, yra parengtas skaitmeninis gaminio pasas. Skaitmeniniame gaminio pase pateikiami duomenys turi būti tikslūs, išsamūs ir atnaujinti.

2. Su skaitmeniniu gaminio pasu susijusiuose reikalavimuose, kurie nustatomi pagal 4 straipsnį priimamuose deleguotuosiuose aktuose, atsižvelgiant į gaminių grupes atitinkamai nurodoma:

a) į skaitmeninį gaminio pasą pagal III priedą įtrauktini duomenys;

b) vienas ar daugiau naudotinų duomenų saitų;

c) duomenų saito išdėstymo schema ir vieta;

d) ar skaitmeninis gaminio pasas turi būti nustatomas modelio, partijos ar vieneto lygmeniu, ir tokių lygmenų apibrėžtis;

e) būdas, kuriuo skaitmeninis gaminio pasas turi būti prieinamas klientams prieš jiems prisiimant įsipareigojimus pagal pirkimo–pardavimo, nuomos ar išperkamosios nuomos sutartį, be kita ko, nuotolinės prekybos atveju;

f) subjektai, kurie turi turėti prieigą prie skaitmeniniame gaminio pase pateikiamų duomenų, ir prie kokių duomenų jie turi turėtų prieigą;

g) subjektai, kurie turi sukurti skaitmeninį gaminio pasą arba atnaujinti skaitmeniniame gaminio pase esančius duomenis, ir kokius duomenis jie gali įvesti ar atnaujinti;

h) išsami duomenų įvedimo ar atnaujinimo tvarka;

i) laikotarpis, kurį galima gauti skaitmeninį gaminio pasą, atitinkantis bent numatomą konkretaus gaminio naudojimo trukmę.

3. 2 dalyje nurodytais reikalavimais:

a) užtikrinama, kad vertės grandinės dalyviai galėtų lengvai gauti jiems aktualią informaciją apie gaminį ir ją suprasti;

b) sudaromos palankesnės sąlygos nacionalinėms kompetentingoms institucijoms patikrinti, ar gaminys atitinka reikalavimus, ir

c) gerinamas gaminių atsekamumas vertės grandinėje.

4. Nustatydama su skaitmeniniu gaminio pasu susijusius reikalavimus, Komisija gali gaminių grupėms taikyti reikalavimo turėti skaitmeninį gaminio pasą išimtį, kai:

a) nėra skaitmeninio gaminio paso techninių specifikacijų, susijusių su 10 ir 11 straipsniuose nurodytais esminiais reikalavimais, arba

b) kiti Sąjungos teisės aktai apima skaitmeninio su ta gaminių grupe susijusios informacijos teikimo sistemą, kuri, Komisijos nuomone, pasiekia 3 dalies a ir b punktuose nurodytus tikslus.

10 straipsnis

Reikalavimai skaitmeniniam gaminio pasui

1. Skaitmeninis gaminio pasas atitinka šiuos esminius reikalavimus:

a) jis per duomenų saitą turi būti susietas su pastoviu unikaliu gaminio identifikatoriumi;

b) duomenų saitas turi būti fiziškai ant gaminio, jo pakuotės arba prie jo pridedamų dokumentų, kaip nustatyta taikomame pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte;

c) duomenų saitas ir unikalus gaminio identifikatorius turi atitikti vieną ar daugiau III priedo antroje pastraipoje nurodytų standartų arba lygiaverčių Europos ar tarptautinių standartų, kol *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* bus paskelbtos darniųjų standartų nuorodos;

d) visi į skaitmeninį gaminio pasą įtraukti duomenys turi būti grindžiami atviraisiais standartais, parengti sąveikiu formatu ir turi būti, kai tinkama, kompiuterio skaitomi, struktūruoti, juose turi būti galima vykdyti paiešką ir juos turi būti galima perduoti atvirame sąveikiame su pardavėju nesusaistytame keitimosi duomenimis tinkle pagal šiame straipsnyje ir 11 straipsnyje nustatytus esminius reikalavimus;

e) su klientais susiję asmens duomenys skaitmeniniame gaminio pase nesaugomi be aiškaus jų sutikimo pagal Reglamento (ES) 2016/679 6 straipsnį;

f) skaitmeniniame gaminio pase pateikiami duomenys turi būti susiję su gaminio modeliu, serija ar vienetu, kaip nustatyta pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte;

g) prieiga prie skaitmenine gaminio pase pateikiamų duomenų reguliuojama pagal šiame straipsnyje ir 11 straipsnyje nustatytus esminius reikalavimus ir pagal specialias prieigos teises gaminių grupės lygmeniu, kaip nurodyta taikomame pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte.

Komisijai pagal 72 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais, atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą, iš dalies keičiami III priedo pirmos pastraipos c punktas ir antra pastraipa, pakeičiant standartus arba įrašant kitus Europos ar tarptautinius standartus, kuriuos turi atitikti duomenų saitai, unikalūs veiklos vykdytojų identifikatoriai ir unikalūs objektų identifikatoriai, kad būtų laikomasi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Jei pagal kitą Sąjungos teisę į skaitmeninį gaminio pasą reikalaujama arba leidžiama įtraukti tam tikrus duomenis, tie duomenys gali būti įtraukti į skaitmeninį gaminio pasą pagal taikomą deleguotąjį aktą, priimtą pagal 4 straipsnį.

3. Gaminį rinkai pateikiantis ekonominės veiklos vykdytojas:

a) pateikia prekiautojams ir elektroninių prekyviečių paslaugų teikėjai skaitmeninę duomenų saito arba unikalaus gaminio identifikatoriaus kopiją, kai tinkama, kad jie galėtų padaryti duomenų saitą arba unikalų gaminio identifikatorių prieinamą potencialiems klientams, kai jie neturi fizinės prieigos prie gaminio;

b) nemokamai pateikia a punkte nurodytą skaitmeninę kopiją arba tinklalapio saitą nedelsdamas ir bet kuriuo atveju per penkias darbo dienas nuo prašymo tai padaryti gavimo dienos.

4. Ekonominės veiklos vykdytojas, pateikdamas gaminį rinkai, pateikia atsarginę skaitmeninio gaminio paso kopiją per skaitmeninio gaminio paso paslaugos teikėją.

11 straipsnis

Skaitmeninio gaminio paso techninis projektas ir veikimas

Skaitmeninio gaminio paso techninis projektas ir veikimas turi atitikti šiuos esminius reikalavimus:

a) techniniais, semantiniais ir organizaciniais ištisinio ryšio ir duomenų perdavimo aspektais skaitmeninis gaminio pasas turi būti visiškai sąveikus su kitais skaitmeniniais gaminio pasais, kurių reikalaujama pagal 4 straipsnį priimtais deleguotaisiais aktais;

b) klientai, gamintojai, importuotojai, platintojai, prekiautojai, profesionalūs taisytojai, nepriklausomi veiklos vykdytojai, atnaujintojai, perdarytojai, perdirbėjai, rinkos priežiūros institucijos ir muitinė, pilietinės visuomenės organizacijos, profesinės sąjungos ir kiti susiję subjektai turi turėti nemokamą ir lengvą prieigą prie skaitmeninio gaminio paso, grindžiamą atitinkamomis savo prieigos teisėmis, nustatytomis taikomame pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte;

c) skaitmeninį gaminio pasą saugo už jo sukūrimą atsakingas ekonominės veiklos vykdytojas arba skaitmeninio gaminio paso paslaugų teikėjai;

d) jei gaminiui, kuris jau turi skaitmeninį gaminio pasą, sukuriamas naujas skaitmeninis gaminio pasas, naujasis skaitmeninis gaminio pasas susiejamas su pirminiu skaitmeniniu gaminio pasu ar pasais;

e) skaitmeninis gaminio pasas turi būti prieinamas laikotarpį, nurodytą pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, be kita ko, po ekonominės veiklos vykdytojo, atsakingo už skaitmeninio gaminio paso sukūrimą, nemokumo, likvidavimo ar veiklos nutraukimo Sąjungoje;

f) teisės įvesti, keisti ar atnaujinti duomenis skaitmeniniame gaminio pase ribojamos remiantis prieigos teisėmis, nurodytomis pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;

g) užtikrinamas duomenų autentiškumo patvirtinimas, patikimumas ir vientisumas;

h) skaitmeniniai gaminio pasai projektuojami ir veikia taip, kad būtų užtikrintas aukštas saugumo ir privatumo lygis ir išvengta sukčiavimo.

Jeigu skaitmeninį gaminio pasą saugo pagal pirmos pastraipos c punktą arba kitaip tvarko skaitmeninio gaminio paso paslaugos teikėjai, tie skaitmeninio gaminio paso paslaugos teikėjai neparduoda, pakartotinai nenaudoja ir netvarko tokių duomenų ar jų dalies viršijant tai, kas būtina atitinkamoms saugojimo ar tvarkymo paslaugoms teikti, nebent dėl to būtų konkrečiai susitarta su gaminį rinkai pateikiančiu ar pradedančiu jį naudoti ekonominės veiklos vykdytoju.

Komisijai pagal 72 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis straipsnis būtų papildytas nuostatomis, kuriomis nustatomi reikalavimai, kurių turi laikytis skaitmeninio gaminio paso paslaugų teikėjai, kad galėtų tapti tokiais teikėjais, ir, kai tinkama, sertifikavimo schema, pagal kurią tikrinama, ar laikomasi tokių reikalavimų, ir kuriomis nustatomi reikalavimai, kurių tie paslaugų teikėjai turi laikytis teikdami skaitmeninio gaminio paso paslaugas.

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos procedūros, pagal kurias išduodami ir tikrinami ekonominės veiklos vykdytojų ir kitų susijusių subjektų, kurie turi prieigos prie duomenų skaitmeniniame gaminio pase teises, skaitmeniniai kredencialai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 73 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

12 straipsnis

Unikalūs identifikatoriai

1. III priedo pirmos pastraipos g ir h punktuose nurodyti unikalūs veiklos vykdytojų identifikatoriai ir III priedo pirmos pastraipos i punkte nurodyti unikalūs objektų identifikatoriai turi atitikti III priedo pirmos pastraipos c punkte ir antroje pastraipoje nurodytus standartus arba lygiaverčius Europos ar tarptautinius standartus, kol *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* bus paskelbtos darniųjų standartų nuorodos.

2. Jei III priedo pirmos pastraipos h punkte nurodyto unikalaus veiklos vykdytojo identifikatoriaus dar nėra, skaitmeninį gaminio pasą kuriantis arba atnaujinantis ekonominės veiklos vykdytojas atitinkamo subjekto vardu paprašo suteikti unikalų veiklos vykdytojo identifikatorių ir pateikia tam subjektui išsamią informaciją apie unikalų veiklos vykdytojo identifikatorių, kai jis parengiamas.

Prieš pateikdamas pirmoje pastraipoje nurodytą prašymą, skaitmeninį gaminio pasą kuriantis arba atnaujinantis ekonominės veiklos vykdytojas kreipiasi į tą atitinkamą subjektą, kad šis patvirtintų, jog unikalaus objekto identifikatoriaus nėra.

3. Jei III priedo pirmos pastraipos i punkte nurodyto unikalaus objekto identifikatoriaus dar nėra, skaitmeninį gaminio pasą kuriantis arba atnaujinantis ekonominės veiklos vykdytojas už atitinkamą vietą ar pastatą atsakingo subjekto vardu paprašo suteikti unikalų objekto identifikatorių ir pateikia tam subjektui išsamią informaciją apie unikalų objekto identifikatorių, kai jis parengiamas.

Prieš pateikdamas pirmoje pastraipoje nurodytą prašymą, skaitmeninį gaminio pasą kuriantis arba atnaujinantis ekonominės veiklos vykdytojas gauna atitinkamo subjekto patvirtinimą, kad unikalaus objekto identifikatoriaus nėra.

4. Komisijai pagal 72 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas nustatant taisykles ir procedūras, susijusias su unikalių identifikatorių ir duomenų saitų gyvavimo ciklo valdymu. Visų pirma, tais deleguotaisiais aktais:

a) nustatomos taisyklės organizacijoms, norinčioms tapti unikalius identifikatorius ir duomenų saitus išduodančia agentūra, ir

b) nustatomos taisyklės, taikomos ekonominės veiklos vykdytojams, norintiems patiems sukurti savo unikalius identifikatorius ir duomenų saitus, nesikliaujant unikalius identifikatorius ir duomenų saitus išduodančia agentūra.

5. Pagal 4 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatoma:

a) kriterijai, kuriuos atitinkant galima tapti unikalius identifikatorius ir duomenų saitus išduodančia agentūra;

b) unikalius identifikatorius ir duomenų saitus išduodančios agentūros funkcijos;

c) taisyklės, kuriomis siekiama užtikrinti, kad unikalūs identifikatoriai ir duomenų saitai būtų patikimi, patikrinami ir unikalūs visame pasaulyje;

d) unikalių identifikatorių ir duomenų saitų sukūrimo, priežiūros, atnaujinimo ir pašalinimo taisyklės;

e) taisyklės, susijusios su duomenų valdymu.

6. Nustatydama 4 dalyje nurodytas taisykles ir procedūras Komisija:

a) siekia užtikrinti skirtingų metodų sąveikumą;

b) atsižvelgia į atitinkamus esamus techninius sprendimus ir standartus;

c) užtikrina, kad nustatytos taisyklės ir procedūros išliktų kuo neutralesnės technologiniu požiūriu.

13 straipsnis

Skaitmeninių gaminio pasų registras

1. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 19 d. Komisija sukuria skaitmeninį registrą (toliau – registras), kuriame saugiai laikomi unikalūs identifikatoriai.

Tais atvejais, kai gaminiams ketinama įforminti muitinės procedūrą „išleidimas į laisvą apyvartą“, registre saugomas prekės kodas.

Registre saugomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2023/1542 ([61]) 77 straipsnio 3 dalyje nurodyti baterijų unikalūs identifikatoriai.

Komisija valdo registrą ir užtikrina, kad registre saugomi duomenys būtų tvarkomi saugiai ir laikantis Sąjungos teisės, įskaitant taikytinas asmens duomenų apsaugos taisykles.

2. Komisija pagal 4 straipsnį priimamuose deleguotuosiuose aktuose nurodo bet kokius kitus duomenis, kurie ne tik įtraukiami į skaitmeninį gaminio pasą, bet ir saugomi registre, atsižvelgdama bent į šiuos kriterijus:

a) poreikį užtikrinti galimybę patikrinti skaitmeninio gaminio paso autentiškumą;

b) informacijos aktualumą siekiant pagerinti rinkos priežiūros patikrinimų ir muitinio tikrinimo veiksmingumą ir efektyvumą;

c) poreikį vengti užkrauti neproporcingą administracinę naštą ekonominės veiklos vykdytojams ir muitinėms.

([61]) 2023 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/1542 dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2008/98/EB bei Reglamentas (ES) 2019/1020 ir panaikinama Direktyva 2006/66/EB (OL L 191, 2023 7 28, p. 1).

3. Kiek tai susiję su jos atsakomybe sukurti ir valdyti registrą ir su asmens duomenų, kurie gali būti gauti vykdant tą veiklą, tvarkymu, Komisija laikoma duomenų valdytoju, apibrėžtu Reglamento (ES) 2018/1725 3 straipsnio 8 punkte.

4. Ekonominės veiklos vykdytojas, pateikiantis gaminį rinkai arba pradedantis jį naudoti, į registrą įkelia 1 ir 2 dalyse nurodytus duomenis.

5. Ekonominės veiklos vykdytojui į registrą įkėlus 1 ir 2 dalyse nurodytus duomenis, registras tam ekonominės veiklos vykdytojui automatiškai perduoda unikalų registracijos identifikatorių, susietą su į registrą pagal 4 dalį įkeltais konkretaus gaminio unikaliais identifikatoriais. Šis registro pranešimas nelaikomas atitikties šiam reglamentui ar kitai Sąjungos teisei įrodymu.

Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma registro įgyvendinimo tvarka, įskaitant pirmoje pastraipoje nurodytą pranešimą dėl unikalaus registracijos identifikatoriaus.

Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 73 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Komisija, nacionalinės kompetentingos institucijos ir muitinės turi turėti prieigą prie registro, kad galėtų vykdyti savo pareigas pagal Sąjungos teisę.

14 straipsnis

Interneto portalas, skirtas duomenims skaitmeniniame gaminio pase

Komisija sukuria ir tvarko viešai prieinamą interneto portalą, kuriame suinteresuotieji subjektai gali ieškoti skaitmeniniuose gaminio pasuose pateiktų duomenų ir juos lyginti. Interneto portalas kuriamas taip, kad būtų užtikrinta, jog suinteresuotieji subjektai galėtų ieškoti duomenų ir juos lyginti taip, kad tai atitiktų jų atitinkamas prieigos teises, nurodytas pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

15 straipsnis

Su skaitmeniniu gaminio pasu susijusi muitinės priežiūra

1. Asmuo, ketinantis gaminiui, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, įforminti muitinės procedūrą „išleidimas į laisvą apyvartą“, pateikia muitinei 13 straipsnio 5 dalyje nurodytą to gaminio unikalų registracijos identifikatorių arba sudaro sąlygas su juo susipažinti.

Šios dalies pirma pastraipa taikoma nuo to momento, kai registras pradeda veikti.

2. Muitinė gali išleisti gaminį į laisvą apyvartą tik patikrinusi bent tai, ar 13 straipsnio 5 dalyje nurodytas unikalus registracijos identifikatorius ir prekės kodas, kurie jai buvo pateikti ar su kuriais leista susipažinti, atitinka registre saugomus duomenis.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytas patikrinimas atliekamas elektroniniu būdu ir automatiškai per 3 dalyje nurodytą sujungimą. Jis taikomas nuo to momento, kai pradeda veikti sujungimas.

Išleidimas į laisvą apyvartą nelaikomas atitikties šiam reglamentui ar kitai Sąjungos teisei įrodymu.

3. Komisija registrą sujungia su ES muitinės vieno langelio sertifikatų mainų sistema (ES CSW-CERTEX), taip sudarydama sąlygas automatiniam keitimuisi informacija su nacionalinėmis muitinių sistemomis per Reglamentu (ES) 2022/2399 sukurtą ES muitinės vieno langelio aplinką.

Tas sujungimas turi pradėti veikti per ketverius metus nuo 13 straipsnio 5 dalyje nurodyto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos.

4. Komisija ir muitinė gali gauti ir naudoti skaitmeniniame gaminio pase įrašytus ir į registrą įtrauktus duomenis, kad galėtų vykdyti savo pareigas pagal Sąjungos teisę, įskaitant rizikos valdymą, muitinį tikrinimą ir išleidimą į laisvą apyvartą pagal Reglamentą (ES) Nr. 952/2013.

5. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis Reglamentui (ES) Nr. 952/2013, Reglamento (ES) 2019/1020 VII skyriui ir kitiems Sąjungos teisės aktams.

IV SKYRIUS

ETIKETĖS

16 straipsnis

Etiketės

1. Jei informacijos reikalavimuose nurodyta, kad informacija turi būti pateikiama etiketėje pagal 7 straipsnio 7 dalies c punktą, pagal 4 straipsnį priimamais deleguotaisiais aktais nustatoma:

a) etiketės turinys;

b) etiketės maketas, užtikrinant matomumą ir įskaitomumą;

c) būdas, kuriuo etiketė turi būti rodoma klientams, be kita ko, kai prekiaujama nuotoliniu būdu, atsižvelgiant į 32 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir poveikį atitinkamiems ekonominės veiklos vykdytojams;

d) kai tinkama – elektroninės etikečių generavimo priemonės.

2. Kai informacijos reikalavimai apima 7 straipsnio 4 dalyje nurodytos gaminio veiksmingumo klasės įtraukimą į etiketę, 1 dalies b punkte nurodytas etiketės maketas turi būti aiškus bei lengvai suprantamas ir suteikti galimybę klientams lengvai palyginti gaminio veiksmingumą pagal atitinkamą gaminio parametrą ir rinktis veiksmingesnius gaminius.

3. Jei su energija susijusių gaminių, kurie turi būti ženklinami pagal Reglamentą (ES) 2017/1369 sukurtomis energijos vartojimo efektyvumo etiketėmis, informacija apie atitinkamą gaminio parametrą, įskaitant šio reglamento 7 straipsnio 4 dalyje nurodytas veiksmingumo klases, negali būti įtraukta į energijos vartojimo efektyvumo etiketę ir jeigu tokia informacija laikoma svarbesne bei išsamesne nei į energijos vartojimo efektyvumo etiketę įtraukta informacija, Komisija, įvertinusi riziką, kad klientams gali kilti painiava, ekonominės veiklos operatoriams tenkančią administracinę naštą ir geriausią būdą perduoti tą konkrečią informaciją, gali, jei tikslinga, pareikalauti sukurti etiketę pagal šį reglamentą vietoj pagal Reglamentą (ES) 2017/1369 sukurtos energijos vartojimo efektyvumo etiketės.

4. Nustatydama 1 dalyje nurodytus informacijos reikalavimus, Komisija, kai tinkama, reikalauja, kad etiketėje būtų pateikti duomenų saitai ar kitos priemonės, kuriomis klientai galėtų gauti papildomos informacijos apie gaminį, įskaitant priemones, kuriomis suteikiama prieiga prie skaitmeninio gaminio paso.

5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi bendri etikečių maketo reikalavimai pagal 7 straipsnio 7 dalies d punktą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 73 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

17 straipsnis

Imituojančios etiketės

Gaminiai, ant kurių yra arba prie kurių pridedamos etiketės, kurios, imituodamos 16 straipsnyje numatytas etiketes, gali klaidinti ar painioti klientus ar potencialius klientus, arba gaminiai, kuriuos lydi bet kokia kita informacija, galinti klaidinti ar painioti klientus ar potencialius klientus tame straipsnyje numatytų etikečių atžvilgiu, negali būti teikiami rinkai ar pradedami naudoti.

V SKYRIUS

PRIORITETŲ NUSTATYMAS, PLANAVIMAS IR KONSULTAVIMASIS

18 straipsnis

Prioritetų nustatymas ir planavimas

1. Nustatydama prioritetus dėl gaminių, kuriems turi būti taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai, Komisija analizuoja tai, kiek tie gaminiai gali padėti pasiekti Sąjungos klimato, aplinkos ir energijos vartojimo efektyvumo tikslus, atsižvelgdama į šiuos kriterijus:

a) galimybę pagerinti gaminių aspektus nepatiriant neproporcingų išlaidų, visų pirma atsižvelgiant į:

i) tai, kad nėra arba nepakanka Sąjungos teisės aktų arba kad rinkos jėgomis arba savireguliavimo priemonėmis negalima tinkamai pasiekti tikslo, ir

ii) rinkoje siūlomų lygiaverčių funkcijų gaminių veiksmingumo gaminių aspektais skirtumus;

b) tų gaminių pardavimo ir prekybos jais Sąjungoje apimtis;

c) su tais produktais susijusio poveikio klimatui ir aplinkai, energijos vartojimo, išteklių naudojimo ir atliekų susidarymo pasiskirstymą visoje vertės grandinėje;

d) poreikį reguliariai peržiūrėti ir atsižvelgiant į technologijų ir rinkos pažangą pritaikyti pagal 4 straipsnį priimtus deleguotuosius aktus.

Komisija taip pat siekia įvertinti galimą tų produktų indėlį į vidaus rinkos veikimą ir Sąjungos ekonominį atsparumą.

2. Teikdama pirmenybę aspektams, kuriems turi būti taikomi horizontalieji ekologinio projektavimo reikalavimai, Komisija atsižvelgia į galimybės tuo pačiu deleguotuoju aktu apimti platų spektrą gaminių ir gaminių grupių, atsižvelgiant į šio reglamento tikslus, naudą.

3. Komisija priima darbo planą ir viešai jį skelbia kartu su visais susijusiais parengiamaisiais dokumentais (toliau – darbo planas). Darbo plane nustatomas gaminių grupių, kurioms turi būti teikiamas prioritetas nustatant ekologinio projektavimo reikalavimus, sąrašas ir numatomi reikalavimų nustatymo terminai. Į tą sąrašą įtraukiami gaminio aspektai ir gaminių grupės, kurios turi būti laikomos prioritetinėmis nustatant horizontaliuosius ekologinio projektavimo reikalavimus, taip pat neparduotus vartojimo gaminius, jei tokių yra, kurių atžvilgiu turi būti svarstoma galimybė ekonominės veiklos vykdytojams nustatyti sunaikinimo draudimą, remiantis konsoliduota informacija, pateikta pagal 26 straipsnį, ir visais kitais turimais įrodymais.

Komisija, visų pirma, apsvarsto galimybę įtraukti elektros ir elektroninę įrangą pirmą kartą nustatydama gaminius, jei tokių yra, kurių atžvilgiu ji ketina ekonominės veikloms vykdytojams nustatyti sunaikinimo draudimą.

Darbo planas apima ne trumpesnį kaip trejų metų laikotarpį ir yra reguliariai atnaujinamas.

Priimdama ar atnaujindama darbo planą, Komisija atsižvelgia į 1 ir 2 dalyse nustatytus kriterijus.

4. Komisija, prieš priimdama darbo planą, Europos Parlamentui pateikia darbo plano projektą.

5. Pirmajame darbo plane, kuris turi būti priimtas ne vėliau kaip 2025 m. balandžio 19 d., Komisija teikia pirmenybę šioms gaminių grupėms:

a) geležiai ir plienui;

b) aliuminiui;

c) tekstilės gaminiams, ypač drabužiams ir avalynei;

d) baldams, įskaitant čiužinius;

e) padangoms;

f) plovikliams;

g) dažams;

h) tepalams;

i) cheminėms medžiagoms;

j) su energija susijusiems gaminiams, kuriems ekologinio projektavimo reikalavimai turi būti nustatyti pirmą kartą arba kurių atžvilgiu pagal šį reglamentą turi būti peržiūrėtos esamos priemonės, priimtos pagal Direktyvą 2009/125/EB, ir

k) informacinių ir ryšių technologijų produktams ir kitai elektronikai.

Jeigu kuri nors iš pirmoje pastraipoje nurodytų gaminių grupių neįtraukiama į pirmąjį darbo planą arba įtraukiama kuri nors kita gaminių grupė, Komisija tame darbo plane pagrindžia savo sprendimą.

6. Jei pagal statybos produktų reglamentą nėra tinkamų veiksmingumo reikalavimų ir informavimo reikalavimų, susijusių su cemento aplinkosauginiu pėdsaku ir anglies dioksido pėdsaku, Komisija ne anksčiau kaip 2028 m. gruodžio 31 d. ir ne vėliau kaip 2030 m. sausio 1 d. pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte nustato cementui taikomus ekologinio projektavimo reikalavimus.

7. Komisija kasmet informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie pažangą, padarytą įgyvendinant darbo planą.

19 straipsnis

Ekologinio projektavimo forumas

Komisija įsteigia Ekologinio projektavimo forumą kaip ekspertų grupę, kurioje subalansuotai ir veiksmingai dalyvauja ekspertai, paskirti valstybių narių, ir visos šalys, suinteresuotos atitinkamu gaminiu ar gaminių grupe.

Ekologinio projektavimo forumas visų pirma prisideda:

a) rengiant ekologinio projektavimo reikalavimus;

b) rengiant darbo planus;

c) nagrinėjant nustatytų rinkos priežiūros mechanizmų veiksmingumą;

d) vertinant savireguliavimo priemones ir

e) vertinant neparduotų vartojimo gaminių, kurie nėra išvardyti VII priede, sunaikinimo draudimus.

20 straipsnis

Valstybių narių ekspertų grupė

Komisija įsteigia valstybių narių ekspertų grupę – Ekologinio projektavimo forumo pogrupį, sudarytą iš valstybių narių paskirtų ekspertų.

Tie ekspertai visų pirma prisideda:

a) rengiant ekologinio projektavimo reikalavimus;

b) vertinant savireguliavimo priemones;

c) keičiantis informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais, susijusiais su priemonėmis, kuriomis siekiama geriau laikytis šio reglamento;

d) nustatant prioritetus pagal 26 straipsnį.

21 straipsnis

Savireguliavimo priemonės

1. Ekonominės veiklos vykdytojai gali pateikti Komisijai savireguliavimo priemonę, kuria nustatomi gaminių, kurie nepatenka į pagal 4 straipsnį priimto deleguotojo akto taikymo sritį arba kurie nėra įtraukti į darbo planą, ekologinio projektavimo reikalavimai. Tie veiklos vykdytojai pateikia šio straipsnio 3 dalyje nurodytų kriterijų tenkinimo įrodymus.

2. Į pagal 1 dalį pateiktą savireguliavimo priemonę įtraukiama ši informacija:

a) savireguliavimo priemonę pasirašiusių ekonominės veiklos vykdytojų sąrašas;

b) gaminiams, kuriuos apima savireguliavimo priemonė, taikytini ekologinio projektavimo reikalavimai;

c) išsamus, skaidrus ir objektyvus stebėsenos planas, kuriame aiškiai nurodytos pramonės ir nepriklausomų inspektorių pareigos, įskaitant kriterijus, išdėstytus VI priedo 6 punkte;

d) taisyklės dėl pasirašiusiųjų teiktinos informacijos ir bandymų bei tikrinimų;

e) taisyklės dėl pasekmių, jei pasirašantysis subjektas nesilaiko reikalavimų, įskaitant nuostatas, pagal kurias jis išbraukiamas iš tos savireguliavimo priemonės pasirašiusiųjų subjektų sąrašo, jei jis per tris mėnesius nesiima pakankamų taisomųjų veiksmų, ir

f) raštas, kuriame paaiškinama, kaip pagal 1 dalį pateikta savireguliavimo priemone greičiau arba mažesnėmis sąnaudomis nei pagal 4 straipsnį priimtu deleguotuoju aktu didinamas gaminių aplinkosauginis tvarumas, vadovaujantis šio reglamento tikslais. tas raštas pagrindžiamas įrodymais, kuriuos sudaro struktūrinė techninė, aplinkos ir ekonominė analizė, kuria pagrindžiami savireguliavimo priemonės ekologinio projektavimo reikalavimai ir tikslai ir įvertinamas tų ekologinio projektavimo reikalavimų poveikis.

Savireguliavimo priemonę pasirašę subjektai nuolat atnaujina šioje dalyje nurodytą informaciją ir ją skelbia viešai ir laisvai prieinamoje interneto svetainėje.

Savireguliavimo priemonę pasirašę subjektai Komisijai nedelsdami praneša apie visus savireguliavimo priemonės pasikeitimus, visų pirma apie visus su savireguliavimo priemonę pasirašiusiais subjektais susijusius pasikeitimus.

3. Komisija įvertina pateiktą savireguliavimo priemonę ir prireikus kreipiasi į Sąjungos decentralizuotas agentūras mokslinių konsultacijų. Atlikdama vertinimą Komisija patikrina, ar tenkinami šie kriterijai:

a) savireguliavimo priemonę pateikia bent du ekonominės veiklos vykdytojai;

b) savireguliavimo priemonę pasirašiusių subjektų rinkos dalis, susijusi su gaminiais, kuriems taikoma ta priemonė, sudaro ne mažiau kaip 80 % rinkai pateikiamų arba pradedamų naudoti vienetų;

c) savireguliavimo priemonė padeda pagerinti gaminių aplinkosauginį tvarumą pagal šio reglamento tikslus ir užtikrinti jų laisvą judėjimą vidaus rinkoje greičiau arba mažesnėmis išlaidomis, nei pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, ir apima ekologinio projektavimo reikalavimus, kurie yra būtini šio reglamento tikslams pasiekti;

d) savireguliavimo priemonė atitinka VI priede nustatytus kriterijus;

e) savireguliavimo priemonė atitinka Sąjungos teisę aktus ir Sąjungos tarptautinės prekybos srities įsipareigojimus.

Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriame pateikiamas šio straipsnio kriterijus atitinkančių savireguliavimo priemonių sąrašas. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 73 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

4. Komisija gali bet kada paprašyti pagal 3 dalies antrą pastraipą priimtame įgyvendinimo akte nurodytą priemonę pasirašiusių subjektų per tinkamą laikotarpį pateikti peržiūrėtą ir atnaujintą tos priemonės versiją, atsižvelgiant į atitinkamus rinkos ar technologijų pokyčius, susijusius su atitinkama gaminių grupe. Jei Komisija turi pagrindo manyti, kad šiame straipsnyje nustatyti kriterijai nebetenkinami, pasirašiusieji subjektai per tris mėnesius nuo Komisijos prašymo gavimo dienos pateikia peržiūrėtą ir atnaujintą tos priemonės versiją.

5. Kai savireguliavimo priemonė įtraukiama į įgyvendinimo aktą, priimtą pagal 3 dalies antrą pastraipą, tą priemonę pasirašiusieji subjektai reguliariai, kaip nustatyta tame įgyvendinimo akte, teikia Komisijai pažangos, padarytos siekiant savireguliavimo priemonės tikslų, ataskaitas ir įrodo, kad vis dar tenkinami 3 dalyje nustatyti kriterijai.

VI priedo 6 punkte nurodytas nepriklausomas inspektorius praneša Komisijai apie tai, kad pasirašiusysis subjektas nesilaiko reikalavimų.

Pasirašiusieji subjektai skelbia pažangos ataskaitas, įskaitant nepriklausomo inspektoriaus parengtas atitikties ataskaitas, ir pranešimus apie reikalavimų nesilaikymą ir atitinkamus taisomuosius veiksmus viešai prieinamoje interneto svetainėje.

6. Jei Komisija mano, kad savireguliavimo priemonė, nurodyta pagal 3 dalies antrą pastraipą priimtame įgyvendinimo akte, nebetenkina šiame straipsnyje nustatytų kriterijų arba jei atitinkamą savireguliavimo priemonę pasirašę subjektai nesilaikė 4 dalyje nurodyto termino, ji įgyvendinimo aktais tą priemonę išbraukia iš 3 dalyje nurodyto sąrašo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 73 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

Jei savireguliavimo priemonė išbraukiama iš 3 dalyje nurodyto sąrašo, Komisija pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte gali nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimus, taikytinus gaminiui, kuriam taikoma ta savireguliavimo priemonė.

22 straipsnis

Mažosios ir vidutinės įmonės

1. Įgyvendindama programas, kuriomis gali pasinaudoti MVĮ, visų pirma labai mažos įmonės, Komisija užtikrina, kad būtų iniciatyvų, kurios padeda toms įmonėms integruoti aplinkosauginį tvarumą, įskaitant energijos vartojimo efektyvumą, į jų vertės grandinę.

2. Priimdama deleguotuosius aktus pagal 4 straipsnį, Komisija prireikus su tais deleguotaisiais aktais pateikia skaitmeninių priemonių ir gaires dėl atitinkamame gaminių sektoriuje ar gaminių grupės sektoriuje veikiančių MVĮ, visų pirma labai mažų įmonių, ypatumų, kad tos įmonės galėtų lengviau laikytis šio reglamento. Rengdama šias gaires Komisija konsultuojasi su MVĮ atstovaujančiomis organizacijomis.

3. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad padėtų MVĮ, visų pirma labai mažoms įmonėms, laikytis ekologinio projektavimo reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose. Valstybės narės konsultuojasi su MVĮ atstovaujančiomis organizacijomis dėl priemonių, kurias MVĮ laiko naudingomis.

Tos priemonės apima bent vieno langelio principu veikiančių centrų ar panašių mechanizmų, skirtų informuotumui apie ekologinio projektavimo reikalavimus didinti ir MVĮ, visų pirma labai mažų įmonių, tinklaveikos galimybėms kurti, prieinamumo užtikrinimą, kad jos galėtų prisitaikyti prie ekologinio projektavimo reikalavimų.

Be to, nedarant poveikio taikytinoms valstybės pagalbos taisyklėms, tokios priemonės gali apimti:

a) finansinę paramą, be kita ko, suteikiant fiskalines lengvatas ir investuojant į fizinę ir skaitmeninę infrastruktūrą;

b) galimybę gauti finansavimą;

c) specializuotą vadovų ir darbuotojų mokymą;

d) organizacinę ir techninę paramą.

VI SKYRIUS

NEPARDUOTŲ VARTOJIMO GAMINIŲ SUNAIKINIMAS

23 straipsnis

Bendrieji sunaikinimo prevencijos principai

Ekonominės veiklos vykdytojai imasi būtinų priemonių, kurios, kaip galima pagrįstai tikėtis, padės užkirsti kelią poreikiui sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius.

24 straipsnis

Informacijos apie neparduotus vartojimo gaminius atskleidimas

1. Ekonominės veiklos vykdytojai, kurie neparduotais vartojimo gaminiais atsikrato patys arba kurie pasirūpina, kad neparduotais vartojimo gaminiais būtų atsikratyta jų vardu, atskleidžia:

a) per metus atsikratytų neparduotų vartojimo gaminių skaičių ir svorį, išskaidytus pagal gaminių tipus arba kategorijas;

b) gaminių išmetimo priežastis ir, kai taikytina, nurodo atitinkamą nukrypti leidžiančią nuostatą pagal 25 straipsnio 5 dalį;

c) atsikratytų gaminių dalį, kuri tiesiogiai arba per trečiąjį šalį pristatyta kiekvienai iš toliau nurodytų veiklos rūšių atlikti: parengimo pakartotiniam naudojimui, įskaitant atnaujinimą ir perdarymą, perdirbimo, naudojimo kitu tikslu, pavyzdžiui, energijos iš atliekų naudojimo ir šalinimo operacijoms pagal atliekų hierarchiją, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnyje;

d) priemones, kurių imtasi, ir priemones, kurių planuojama imtis siekiant užkirsti kelią neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimui.

Ekonominės veiklos vykdytojai pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją aiškiai ir matomai atskleidžia bent lengvai prieinamame savo interneto svetainės puslapyje. Ekonominės veiklos vykdytojai, kuriems pagal Direktyvos 2013/34/ES 19a arba 29a straipsnį taikoma pareiga skelbti informaciją apie tvarumą savo vadovybės pranešime, į tą teikiamą informaciją apie tvarumą taip pat gali įtraukti tą informaciją.

Ekonominės veiklos vykdytojai pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją atskleidžia kasmet ir į tą informaciją įtraukia informaciją apie per praėjusius finansinius metus išmestus neparduotus vartojimo gaminius. Jie viešai skelbia kiekvienų metų informaciją. Pirmą kartą atskleidžiama informacija apima neparduotus vartojimo gaminius, kuriais atsikratyta per pirmuosius ištisus šio reglamento galiojimo finansinius metus.

Ši dalis netaikoma labai mažoms ir mažosioms įmonėms.

Ši dalis vidutinėms įmonėms taikoma nuo 2030 m. liepos 19 d.

2. Išskyrus atvejus, kai informacija kompetentingai nacionalinei institucijai yra prieinama pagal kitą teisės aktą, ekonominės veiklos vykdytojai, gavę Komisijos arba kompetentingos nacionalinės institucijos prašymą, pateikia visą informaciją ir dokumentus, būtinus atsikratytų gaminių, apie kuriuos atskleista informacija pagal šio straipsnio 1 dalies c punktą, pristatymui ir priėmimui įrodyti, ir, kai tinkama, informaciją, būtina siekiant parodyti nukrypti leidžiančios nuostatos pagal 25 straipsnio 5 dalį taikytinumą. Tokia informacija ir dokumentai pateikiami popierine arba elektronine forma per 30 dienų nuo prašymo gavimo dienos.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos 1 dalyje nurodytos informacijos atskleidimo detalės ir forma, įskaitant gaminių tipų arba kategorijų išskyrimą ir tai, kaip tokia informacija turi būti patikrinta.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 73 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Pirmasis toks įgyvendinimo aktas priimamas ne vėliau kaip 2025 m. liepos 19 d.

25 straipsnis

Neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimas

1. Nuo 2026 m. liepos 19 d. draudžiama sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius, kaip išvardyta VII priede.

Ši dalis netaikoma labai mažoms ir mažosioms įmonėms.

Ši dalis vidutinėms įmonėms taikoma nuo 2030 m. liepos 19 d.

2. Ekonominės veiklos vykdytojai, kuriems netaikomas 1 dalyje nurodytas draudimas, negali naikinti neparduotų vartojimo gaminių, kurie jiems tiekiami siekiant apeiti tą draudimą.

3. Komisijai pagal 72 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas VII priedas:

a) įtraukiant naujus gaminius, siekiant atsižvelgti į jų sunaikinimo poveikį aplinkai;

b) prireikus atnaujinant įrašus produktų grupėse, kad jie būtų suderinti su jų atitinkamų prekių kodų ar aprašymų pakeitimais, padarytais Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 I priede.

4. Rengdama deleguotąjį aktą, kuris turi būti priimtas pagal 3 dalies a punktą, Komisija:

a) įvertina tam tikrų neparduotų vartojimo gaminių naikinimo mastą ir poveikį aplinkai;

b) atsižvelgia į ekonominės veiklos vykdytojų pagal 24 straipsnio 1 dalį atskleistą informaciją;

c) atlieka poveikio vertinimą, remdamasi patikimiausiais turimais įrodymais ir analizėmis, o prireikus – papildomais tyrimais.

Tame deleguotajame akte nurodoma jo taikymo data ir, kai tinkama, visos pakopinės arba pereinamojo laikotarpio priemonės ar laikotarpiai.

5. Komisija pagal 72 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant nuo draudimo sunaikinti VII priede išvardytus neparduotus vartojimo gaminius nukrypti leidžiančias nuostatas, kai tai tikslinga dėl kurios nors iš toliau nurodytų priežasčių:

a) sveikatos, higienos ir saugos priežasčių;

b) žalos gaminiams, kuri padaryta dėl jų tvarkymo arba aptikta vartotojams grąžinus gaminius ir kurios negalima ištaisyti ekonomiškai efektyviu būdu;

c) gaminių netinkamumo pagal numatytą paskirtį, atsižvelgiant, kai taikoma, į Sąjungos ir nacionalinę teisę bei techninius standartus;

d) dovanojamų gaminių nepriėmimo;

e) gaminių netinkamumo parengti pakartotiniam naudojimui ar perdarymui;

f) gaminių neparduodamumo dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo, įskaitant suklastotus produktus;

g) sunaikinimas yra mažiausią neigiamą poveikį aplinkai darantis variantas.

Tuose deleguotuosiuose aktuose, kai tinkama, taip pat gali būti nustatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytas draudimas sunaikinti neparduotus vartojimo gaminius arba 24 straipsnyje išdėstyta informacijos atskleidimo pareiga taikomi labai mažoms ir mažosioms įmonėms, jei yra pakankamai įrodymų, kad tokiomis įmonėmis naudojamasi siekiant apeiti tą draudimą arba tą prievolę.

Pirmasis 1 pastraipoje nurodytas deleguotasis aktas priimamas ne vėliau kaip 2025 m. liepos 19 d.

26 straipsnis

Konsoliduota informacija apie neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimą

Komisija ne vėliau kaip 2027 m. liepos 19 d. ir vėliau kas 36 mėnesius savo interneto svetainėje skelbia konsoliduotą informaciją apie neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimą, įskaitant šiuos elementus:

a) konkrečioms grupėms priklausančių neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimo mastą per metus, remiantis ekonominės veiklos vykdytojų pagal 24 straipsnio 1 dalį atskleista informacija;

b) palyginamąjį neparduotų vartojimo gaminių sunaikinimo poveikį aplinkai pagal produktų grupę.

VII SKYRIUS

EKONOMINĖS VEIKLOS VYKDYTOJŲ PAREIGOS

27 straipsnis

Gamintojų pareigos

1. Pateikdami rinkai arba pradėdami naudoti gaminius, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, gamintojai užtikrina, kad:

a) tie gaminiai būtų suprojektuoti ir pagaminti laikantis veiksmingumo reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;

b) su tais gaminiais būtų pateikiama informacija, kurios reikalaujama 7 straipsnyje ir pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, ir

c) būtų galima gauti skaitmeninį gaminio pasą, kaip reikalaujama 9 straipsnyje ir pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, įskaitant atsarginę naujausios skaitmeninio gaminio paso versijos, kurią saugo skaitmeninio gaminio paso paslaugos teikėjas pagal 10 straipsnio 4 dalį, kopiją.

2. Prieš pateikdami rinkai arba pradėdami naudoti gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, gamintojai atlieka atitikties vertinimo procedūrą, nustatytą tame deleguotajame akte, arba paveda ją atlikti jų vardu ir parengia reikiamus techninius dokumentus.

Jeigu taikant tą procedūrą įrodoma gaminio, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, atitiktis taikomiems reikalavimams, gamintojai parengia ES atitikties deklaraciją pagal 44 straipsnį ir paženklina gaminį CE ženklu pagal 46 straipsnį. Tačiau jeigu Komisija yra nustačiusi alternatyvias taisykles pagal 4 straipsnio 6 dalies d punktą, gamintojas gaminį atitikties ženklu paženklina pagal tas taisykles.

3. Gamintojai saugo techninius dokumentus ir ES atitikties deklaraciją 10 metų nuo tada, kai gaminys, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, pateikiamas rinkai arba pradedamas naudoti, nebent tame deleguotajame akte būtų nurodytas kitas laikotarpis.

4. Gamintojai užtikrina, kad būtų nustatytos procedūros, užtikrinančios, kad serijinės gamybos gaminiai, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, ir toliau atitiktų taikomus reikalavimus. Gamintojai tinkamai atsižvelgia į gamybos proceso, gaminio projekto ar savybių pakeitimus, taip pat darniųjų standartų, bendrųjų specifikacijų ar kitų techninių specifikacijų, kuriais remiantis deklaruojama gaminio atitiktis arba pagal kuriuos tikrinama jo atitiktis, pakeitimus, o jeigu nustato, kad tokie pakeitimai daro poveikį gaminio atitikčiai, atlieka pakartotinį vertinimą pagal taikytiną atitikties vertinimo procedūrą, kaip nurodyta 2 dalyje, arba paveda atlikti tą pakartotinį vertinimą jų vardu.

5. Gamintojai užtikrina, kad ant jų gaminių, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, būtų nurodytas tipo, partijos ar serijos numeris ar kitas elementas, pagal kurį juos galima identifikuoti, arba, jei to neįmanoma padaryti dėl gaminio dydžio ar pobūdžio, užtikrina, kad reikiama informacija būtų pateikta ant pakuotės arba prie gaminio pridedamame dokumente.

6. Gaminių, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, atveju gamintojai nurodo savo pavadinimą, registruotą prekybinį pavadinimą arba registruotą prekių ženklą, pašto adresą, kuriuo su jais galima susisiekti, ir elektronines ryšio priemones, kuriomis su jais galima susisiekti:

a) skaitmeninio gaminio paso viešojoje dalyje, kai taikytina, ir

b) ant gaminio arba, jei tai neįmanoma, – ant jo pakuotės arba prie gaminio pridedamame dokumente.

Nurodomas vienas pašto adresas, kuriuo galima susisiekti su gamintoju. Kontaktiniai duomenys turi būti aiškūs, suprantami ir įskaitomi.

7. Gamintojai užtikrina, kad prie gaminio, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, būtų skaitmeniniu formatu pridedami nurodymai dėl gaminio („skaitmeninės instrukcijos“), parengti lengvai suprantama atitinkamos valstybės narės nustatyta kalba. Skaitmeninės instrukcijos turi būti aiškios, suprantamos ir įskaitomos, jose turi būti pateikta bent informacija, nustatyta 7 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktyje, kaip nurodyta tame deleguotajame akte.

Tačiau gamintojai popierine forma pateikia glaustą saugos informaciją ir instrukcijas, susijusias su klientų ir kitų susijusių subjektų sveikata ir sauga.

Pateikdamas skaitmenines instrukcijas, gamintojas jas įtraukia į skaitmeninį gaminio pasą ir užtikrina, kad jos būtų prieinamos per atitinkamą duomenų saitą, arba, jei skaitmeninis gaminio pasas netaikytinas, nurodo ant gaminio, arba, jei tai neįmanoma, ant jo pakuotės arba pridedamame dokumente nurodo, kaip gauti prieigą prie skaitmeninių instrukcijų.

Gamintojas pateikia skaitmenines instrukcijas tokiu formatu, kad jas būtų galima parsisiųsti ir išsaugoti elektroniniame įrenginyje, kad naudotojas galėtų bet kada jas pasiekti, ir užtikrina, kad jos būtų prieinamos internetu per numatomą gaminio gyvavimo laikotarpį ir bet kuriuo atveju 10 metų po gaminio pateikimo rinkai arba pradėjimo jį naudoti.

Klientui paprašius pirkimo metu arba ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo to pirkimo, gamintojas per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo nemokamai pateikia skaitmenines instrukcijas popierine forma.

Pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose gali būti nurodyta, kad tam tikra skaitmeninių instrukcijų dalį sudaranti informacija taip pat turi būti pateikiama popierine forma.

8. Gamintojai, manantys arba turintys priežasčių manyti, kad gaminys, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas ir kurį jie pateikė rinkai arba pradėjo naudoti, neatitinka tame deleguotajame akte nustatytų reikalavimų, nepagrįstai nedelsdami imasi būtinų taisomųjų veiksmų, kad užtikrintų to gaminio atitiktį arba nedelsdami jį pašalintų iš rinkos arba atšauktų, jei tikslinga.

Gamintojai nedelsdami informuoja valstybių narių, kuriose jie tiekė gaminį arba kuriose jį pradėjo naudoti, rinkos priežiūros institucijas apie įtariamą neatitiktį ir apie visus taisomuosius veiksmus, kurių imtasi.

9. Gamintojai sukuria viešai prieinamus ryšių kanalus, pvz., telefono numerį, elektroninį adresą arba specialią savo interneto svetainės dalį, atsižvelgdami į asmenų su negalia prieinamumo poreikius, kad klientai galėtų pateikti skundus ar susirūpinimą keliančius klausimus dėl galimos gaminių neatitikties.

Gamintojai saugo skundų ir pastabų registrą tol, kol to reikia šio reglamento tikslais, tačiau ne ilgiau kaip penkerius metus nuo jų pateikimo, ir rinkos priežiūros institucijos prašymu sudaro galimybę su juo susipažinti.

10. Kalbant apie gaminius, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, gavę pagrįstą nacionalinės kompetentingos institucijos prašymą, gamintojai jai lengvai suprantama kalba pateikia visą informaciją ir dokumentus, būtinus tų gaminių atitikčiai įrodyti, įskaitant techninius dokumentus. Ta informacija ir dokumentai pateikiami popierine

arba elektronine forma kuo greičiau ir bet kokiu atveju ne vėliau kaip per 15 dienų nuo nacionalinės kompetentingos institucijos prašymo gavimo.

Gamintojai bendradarbiauja su kompetentinga nacionaline institucija dėl visų taisomųjų veiksmų, kurių imtasi siekiant ištaisyti bet kokią neatitiktį reikalavimams, išdėstytiems taikytiname pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte.

28 straipsnis

Įgaliotieji atstovai

1. Gamintojas rašytiniu įgaliojimu gali paskirti įgaliotąjį atstovą.

Įgaliotojo atstovo įgaliojimas neapima 27 straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų ir techninių dokumentų rengimo.

2. Įgaliotasis atstovas atlieka gamintojo įgaliojime nustatytas užduotis. Įgaliojimu įgaliotajam atstovui suteikiama teisė bent:

a) saugoti ES atitikties deklaraciją ir techninius dokumentus, kad galėtų juos pateikti nacionalinėms rinkos priežiūros institucijoms, 10 metų nuo tada, kai gaminys, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, buvo pateiktas rinkai arba pradėtas naudoti, nebent tame deleguotajame akte būtų nurodytas kitas laikotarpis;

b) bendradarbiauti su nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis dėl visų priemonių, kurių imamasi dėl gaminio, kurį apima įgaliotojo atstovo įgaliojimas, neatitikties atvejų;

c) gavus pagrįstą kompetentingos nacionalinės institucijos prašymą, kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 15 dienų nuo tokio prašymo gavimo dienos pateikti jai lengvai suprantama kalba visą informaciją ir dokumentus, būtinus gaminio atitikčiai įrodyti, įskaitant techninius dokumentus, ir

d) atsisakyti įgaliojimų, jei gamintojas nevykdo savo pareigų pagal šį reglamentą.

29 straipsnis

Importuotojų pareigos

1. Kalbant apie gaminius, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, importuotojai pateikia rinkai tik tuos gaminius, kurie atitinka taikomuose deleguotuosiuose aktuose nustatytus reikalavimus.

2. Prieš pateikdami rinkai gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, importuotojai užtikrina, kad:

a) gamintojas būtų atlikęs atitinkamą atitikties vertinimo procedūrą ir parengęs techninius dokumentus;

b) su gaminiu būtų pateikiama informacija, kurios reikalaujama 7 straipsnyje ir pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, ir

c) būtų galima gauti skaitmeninį gaminio pasą, kaip reikalaujama 9 straipsnyje ir pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, įskaitant atsarginę naujausios skaitmeninio gaminio paso versijos, kurią saugo skaitmeninio gaminio paso paslaugos teikėjas pagal 10 straipsnio 4 dalį, kopiją.

Importuotojas taip pat užtikrina, kad gaminys, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, būtų paženklintas reikalaujamu CE ženklu, nurodytu 45 straipsnyje, kai taikytina, remiantis 46 straipsnyje nurodytomis taisyklėmis ir sąlygomis, arba alternatyviu atitikties ženklu, kaip nustatyta pagal 4 straipsnio 6 dalies d punktą priimtame deleguotajame akte, kad prie jo būtų pridėti reikiami dokumentai ir kad gamintojas būtų įvykdęs 27 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytus reikalavimus.

Jeigu importuotojai mano arba turi priežastį manyti, kad gaminys neatitinka reikalavimų, nustatytų taikomuose pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, jie neteikia gaminio rinkai, kol nebus užtikrinta jo atitiktis.

3. Gaminių, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, atveju importuotojai nurodo savo pavadinimą, registruotą prekybinį pavadinimą arba registruotą prekių ženklą, pašto adresą, kuriuo su jais galima susisiekti, ir elektronines ryšio priemones, kuriomis su jais galima susisiekti:

a) skaitmeninio gaminio paso viešojoje dalyje, kai taikytina, ir

b) ant gaminio arba, jei tai neįmanoma, – ant pakuotės arba prie gaminio pridedamame dokumente.

Kontaktiniai duomenys turi būti aiškūs, suprantami ir įskaitomi.

4. Importuotojai užtikrina, kad prie gaminio, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, būtų pridėtos skaitmeninės instrukcijos, parengtos lengvai suprantama atitinkamos valstybės narės nustatyta kalba. Tokios instrukcijos turi būti aiškios, suprantamos ir įskaitomos, jose turi būti pateikta bent informacija, išdėstyta 7 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktyje, kaip nurodyta pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose. 27 straipsnio 7 dalies ketvirtoje ir penktoje pastraipose nustatytos pareigos taikomos *mutatis mutandis*.

5. Kol atsakomybė už gaminį tenka importuotojams, jie užtikrina, kad sandėliavimo ir transportavimo sąlygos nepakenktų jo atitikčiai reikalavimams, nustatytiems pagal 4 straipsnį priimtame taikytiname deleguotajame akte.

6. Importuotojai, manantys arba turintys priežastį manyti, kad gaminys, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas ir kurį jie pateikė rinkai, neatitinka tame deleguotajame akte nustatytų reikalavimų, nepagrįstai nedelsdami imasi būtinų taisomųjų veiksmų, kad užtikrintų to gaminio atitiktį arba nedelsdami jį pašalintų iš rinkos arba atšauktų, jei tikslinga.

Importuotojai nedelsdami informuoja valstybių narių, kuriose jie tiekė gaminį, rinkos priežiūros institucijas apie įtariamą neatitiktį ir apie visus taisomuosius veiksmus, kurių imtasi.

7. Importuotojai saugo ES atitikties deklaracijos kopiją, kad galėtų ją pateikti rinkos priežiūros institucijoms, ir užtikrina, kad tų institucijų prašymu joms būtų galima pateikti techninius dokumentus, 10 metų po to, kai gaminys, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, pateikiamas rinkai arba pradedamas naudoti, nebent tame deleguotajame akte būtų nurodytas kitas laikotarpis.

8. Kalbant apie gaminius, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, gavę pagrįstą nacionalinės kompetentingos institucijos prašymą, importuotojai jai lengvai suprantama kalba pateikia visą informaciją ir dokumentus, būtinus tų gaminių atitikčiai įrodyti, įskaitant techninius dokumentus. Ta informacija ir dokumentai pateikiami popierine arba elektronine forma kuo greičiau ir ne vėliau kaip per 15 dienų nuo tos institucijos prašymo gavimo.

Importuotojai bendradarbiauja su kompetentinga nacionaline institucija dėl visų taisomųjų veiksmų, kurių imtasi siekiant ištaisyti bet kokią neatitiktį taikytinam pagal 4 straipsnį priimtam deleguotajam aktui.

30 straipsnis

Platintojų pareigos

1. Tiekdami rinkai gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, platintojai rūpestingai laikosi taikytinuose deleguotuosiuose aktuose nustatytų reikalavimų.

2. Prieš tiekdami rinkai gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, platintojai patikrina, ar:

a) gaminys pažymėtas CE ženklu pagal 45 ir 46 straipsnius arba atitikties ženklu, priimtu pagal 4 straipsnio 6 dalies d punktą, ir, kai aktualu, yra pažymėtas arba susietas su skaitmeniniu gaminio pasu pagal tuos deleguotuosius aktus;

b) prie gaminio yra pridėti reikiami dokumentai ir skaitmeninės instrukcijos, parengtos lengvai suprantama atitinkamos valstybės narės nustatyta kalba, ir ar tokios instrukcijos yra aiškios, suprantamos bei įskaitomos ir jose pateikiama bent 7 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktyje nurodyta informacija, kaip nurodyta pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte; 27 straipsnio 7 dalies ketvirtoje ir penktoje pastraipose nustatytos pareigos taikomos *mutatis mutandis,* ir

c) gamintojas ir importuotojas įvykdė 27 straipsnio 5 bei 6 dalyse ir 29 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

3. Jeigu platintojai, prieš pradėdami tiekti gaminį rinkai, mano arba turi pagrindo manyti, kad gaminys neatitinka reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtuose taikytinuose deleguotuosiuose aktuose, jie netiekia gaminio rinkai tol, kol nebus užtikrinta gaminio atitiktis reikalavimams arba gamintojas juos įvykdys.

Kol atsakomybė už gaminį tenka platintojams, jie užtikrina, kad sandėliavimo ir transportavimo sąlygos nepakenktų jo atitikčiai reikalavimams, nustatytiems pagal 4 straipsnį priimtuose taikytinuose deleguotuosiuose aktuose.

4. Platintojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad gaminys, kurį jie tiekia rinkai, neatitinka reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtuose taikytinuose deleguotuosiuose aktuose, užtikrina, kad, jei tai tikslinga, būtų imtasi būtinų taisomųjų veiksmų gaminio atitikčiai užtikrinti, tam gaminiui pašalinti iš rinkos arba jam atšaukti.

Platintojai nedelsdami informuoja valstybių narių, kuriose jie tiekė gaminį, rinkos priežiūros institucijas apie įtariamą neatitiktį ir apie visus taisomuosius veiksmus, kurių imtasi.

5. Jei kompetentinga nacionalinė institucija pateikia pagrįstą prašymą, platintojai pateikia visą gaminio atitikčiai įrodyti būtiną informaciją ir dokumentus, kuriuos jie gali gauti. Ta informacija ir dokumentai pateikiami popierine arba elektronine forma per 15 dienų nuo tos institucijos prašymo gavimo.

Platintojai su kompetentinga nacionaline institucija bendradarbiauja dėl visų taisomųjų veiksmų, kurių imamasi siekiant ištaisyti neatitikties pagal 4 straipsnį priimtam taikytinam deleguotajam aktui atvejus.

31 straipsnis

Prekiautojų pareigos

1. Prekiautojai užtikrina, kad jų klientai ir potencialūs klientai galėtų susipažinti su visa svarbia informacija, pridedama prie gaminių, kaip reikalaujama pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, be kita ko, nuotolinės prekybos atveju.

2. Prekiautojai užtikrina, kad skaitmeninis gaminio pasas būtų lengvai prieinamas klientams ir potencialiems klientams, be kita ko, nuotolinės prekybos atveju, kaip nustatyta 9 straipsnio 2 dalies e punkte ir nurodyta taikytinuose pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

3. Prekiautojai, be kita ko, nuotolinės prekybos atveju:

a) aiškiai rodo klientams ir potencialiems klientams pagal 32 straipsnio 1 dalies b ar c punktą numatytas etiketes;

b) konkretaus modelio vaizdinėje reklamoje arba techninėje reklaminėje medžiagoje pateikia nuorodą į etiketėse, numatytose pagal 32 straipsnio 1 dalies b arba c punktą, esančią informaciją, laikydamiesi pagal 4 straipsnį priimtų taikytinų deleguotųjų aktų, ir

c) neteikia ir nerodo kitų etikečių, ženklų, simbolių ar užrašų, kurie galėtų klaidinti ar painioti klientus ir potencialius klientus dėl etiketėje pateikiamos informacijos apie ekologinio projektavimo reikalavimus.

32 straipsnis

Su etiketėmis susijusios pareigos

1. Kai pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte reikalaujama, kad gaminiai būtų paženklinti 16 straipsnyje nurodyta etikete, gaminius rinkai pateikiantys arba juos naudoti pradedantys ekonominės veiklos vykdytojai:

a) užtikrina, kad pagal tą deleguotąjį aktą prie kiekvieno atskiro gaminio būtų nemokamai pridedama spausdinta etiketė;

b) nemokamai, greitai ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prekiautojo prašymo dienos pateikia jam spausdintas etiketes arba skaitmenines etiketės kopijas ir

c) užtikrina, kad jų etiketės būtų tikslios, ir pateikia techninius dokumentus, kurių pakanka jų etikečių tikslumui įvertinti.

2. Kai pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte reikalaujama, kad gaminiai būtų paženklinti 16 straipsnyje nurodyta etikete, gaminius rinkai tiekiantys arba juos naudoti pradedantys ekonominės veiklos vykdytojai:

a) konkretaus modelio vaizdinėje reklamoje arba techninėje reklaminėje medžiagoje pateikia nuorodą į etiketėje esančią informaciją, kaip nustatyta pagal 4 straipsnį priimtuose taikytinuose deleguotuosiuose aktuose;

b) neteikia ir nerodo kitų etikečių, ženklų, simbolių ar užrašų, kurie galėtų klaidinti ar painioti klientus ar potencialius klientus dėl etiketėje pateikiamos informacijos apie ekologinio projektavimo reikalavimus.

33 straipsnis

Užsakymų vykdymo paslaugų teikėjų pareigos

Užsakymų vykdymo paslaugų teikėjai užtikrina, kad jų tvarkomų gaminių, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, sandėliavimo, pakavimo, adresavimo ar siuntimo sąlygos nepakenktų gaminių atitikčiai tam deleguotajam aktui.

34 straipsnis

Atvejai, kai importuotojams ir platintojams taikomos gamintojų pareigos

Šiame reglamente importuotojai arba platintojai laikomi gamintojais, jeigu jie:

a) savo vardu arba naudodami savo prekių ženklą pateikia rinkai gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, arba

b) modifikuoja tokį rinkai jau pateiktą gaminį taip, kad pasikeistų atitiktis reikalavimams, nustatytiems pagal 4 straipsnį priimtuose taikytinuose deleguotuosiuose aktuose.

35 straipsnis

Elektroninių prekyviečių ir interneto paieškos sistemų paslaugų teikėjų pareigos

1. Šio reglamento tikslais taikomos Reglamento (ES) 2022/2065 11 ir 30 straipsniuose numatytos bendrosios pareigos.

Nedarant poveikio pirmoje pastraipoje nurodytoms bendrosioms pareigoms, elektroninių prekyviečių paslaugų teikėjai bendradarbiauja su rinkos priežiūros institucijomis tų institucijų prašymu ir konkrečiais atvejais, siekdami padėti atlikti bet kokius veiksmus siūlomo ar siūlyto pirkti naudojantis jų teikiamomis paslaugomis gaminio keliamam pavojui pašalinti arba, jei tai neįmanoma – tokiam pavojui sumažinti.

2. Kiek tai susiję su valstybių narių pagal Reglamento (ES) 2019/1020 14 straipsnį suteikiamais įgaliojimais, valstybės narės dėl visų gaminių, kuriems taikomas atitinkamas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, savo rinkos priežiūros institucijoms suteikia įgaliojimus nurodyti elektroninės prekyvietės paslaugos teikėjui imtis veiksmų dėl vieno ar daugiau konkrečių turinio elementų, kuriuose nurodomas reikalavimų neatitinkantis gaminys, be kita ko, juos pašalinti. Toks turinys laikomas neteisėtu turiniu, kaip tai suprantama Reglamento (ES) 2022/2065 3 straipsnio h punkte. Rinkos priežiūros institucijos pagal Reglamento (ES) 2022/2065 9 straipsnį gali pateikti tokius nurodymus.

3. Elektroninės prekyvietės paslaugos teikėjas sukuria po vieną bendrą kontaktinį punktą, kuris yra skirtas tiesiogiai bendrauti su valstybių narių rinkos priežiūros institucijomis atitikties šiam reglamentui klausimais.

Tas vienas bendras kontaktinis punktas gali būti tas pats kontaktinis punktas, kuris nurodytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2023/988 ([62]) 22 straipsnio 1 dalyje arba Reglamento (ES) 2022/2065 11 straipsnio 1 dalyje.

36 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojų pareigos informuoti

1. Kai gaminys, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, rinkai tiekiamas nuotolinės prekybos priemonėmis, ekonominės veiklos vykdytojai užtikrina, kad gaminio siūlyme būtų aiškiai ir matomai pateikiama bent ši informacija:

a) gamintojo pavadinimas, registruotas prekybinis pavadinimas arba registruotas prekių ženklas, taip pat pašto ir elektroninis adresas, kuriuo galima susisiekti su gamintoju;

b) jei gamintojas nėra įsisteigęs Sąjungoje, Sąjungoje įsisteigusio ekonominės veiklos vykdytojo, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2019/1020 4 straipsnio 2 dalyje, pavadinimas, pašto ir elektroninis adresas ir telefono numeris, ir

c) informacija, leidžianti identifikuoti gaminį, įskaitant jo atvaizdą, tipą ir bet kokį kitą gaminio identifikatorių.

2. Ekonominės veiklos vykdytojai, gavę pagrįstą prašymą, rinkos priežiūros institucijoms nurodo:

a) ekonominės veiklos vykdytojo, kuris jiems tiekė gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, pavadinimą;

b) ekonominės veiklos vykdytojo, kuriam jie tiekė tokius gaminius, pavadinimą, taip pat tokių gaminių kiekius ir tikslius modelius.

Ekonominės veiklos vykdytojai turi užtikrinti, kad jie gali pateikti pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją 10 metų po to, kai jiems buvo pateikti atitinkami gaminiai, ir 10 metų po to, kai jie tiekė tokius gaminius, jei 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nėra nustatytas kitas laikotarpis. Ta informacija pateikiama popierine arba elektronine forma per 15 dienų nuo rinkos priežiūros institucijos prašymo gavimo.

3. Pagal 4 straipsnio 6 dalies a punkto iii papunktį reikalaudama, kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai arba importuotojai skaitmeniniu būdu pateiktų su atitinkamu gaminiu susijusias techninių dokumentų dalis, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

a) poreikį sudaryti patogesnes sąlygas rinkos priežiūros institucijoms patikrinti, ar gamintojai, jų įgaliotieji atstovai ir importuotojai laikosi taikomų reikalavimų, ir

b) poreikį vengti užkrauti neproporcingą administracinę naštą ekonominės veiklos vykdytojams, ypač MVĮ.

([62]) 2023 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/988 dėl bendros gaminių saugos, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1025/2012 bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2020/1828 ir panaikinamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB bei Tarybos direktyva 87/357/EEB (OL L 135, 2023 5 23, p. 1).

Komisija nustato, kaip turi būti pateikiamos atitinkamos techninių dokumentų dalys. Jeigu esama skaitmeninio gaminio paso, techniniai dokumentai pateikiami jame.

37 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojų stebėjimo ir ataskaitų teikimo pareigos

1. Reikalaudama, kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai arba importuotojai pateiktų Komisijai informaciją apie gaminio kiekius pagal 4 straipsnio 6 dalies b punktą, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

a) turimus atitinkamo gaminio skverbimosi į rinką įrodymus, būtinus, kad būtų lengviau peržiūrėti tam gaminiui taikomus deleguotuosius aktus, priimtus pagal 4 straipsnį;

b) poreikį vengti užkrauti neproporcingą administracinę naštą ekonominės veiklos vykdytojams, ypač MVĮ, ir

c) reikalaujamos informacijos naudingumą ir to reikalavimo proporcingumą.

Komisija nurodo laikotarpį, su kuriuo susijusi pirmoje pastraipoje nurodyta informacija. Ta informacija diferencijuojama pagal gaminio modelį.

Komisija nurodo priemones, kuriomis turi būti teikiama atitinkama informacija, ir kaip dažnai tokia informacija turi būti teikiama.

Komisija užtikrina, kad pateikta informacija būtų tvarkoma saugiai ir laikantis Sąjungos teisės.

2. Pagal 4 straipsnio 6 dalies c punkto i papunktį reikalaudama, kad gaminys, kai jis naudojamas, gebėtų matuoti savo suvartojamą energiją arba savo veiksmingumą pagal kitus I priede nurodytus aktualius gaminio parametrus, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

a) praktinio naudojimo duomenų naudą galutiniams naudotojams norint suprasti ir valdyti gaminio energijos vartojimą ar veiksmingumą;

b) technines galimybes fiksuoti praktinio naudojimo duomenis;

c) poreikį vengti užkrauti neproporcingą administracinę naštą ekonominės veiklos vykdytojams, ypač MVĮ, ir

d) poreikį užtikrinti, kad nebūtų renkami jokie duomenys, pagal kuriuos būtų galima nustatyti asmenų tapatybę arba daryti išvadas apie asmenų elgesį.

3. Gaminių, kuriems taikomas pagal 4 straipsnio 6 dalies c punktą nustatytas reikalavimas, praktinio naudojimo duomenys fiksuojami ir aiškiai rodomi galutiniam naudotojui, kai tinkama, laikantis šio straipsnio 2 dalyje nustatytų kriterijų.

4. Pagal 4 straipsnio 6 dalies c punkto ii papunktį reikalaudama, kad gamintojai, jų įgaliotieji atstovai ar importuotojai rinktų praktinio naudojimo ne asmens duomenis, nurodytus šio straipsnio 2 dalyje, ir teiktų tokius duomenis Komisijai, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

a) praktinio naudojimo ne asmens duomenų naudą Komisijai norint peržiūrėti ekologinio projektavimo reikalavimus arba aprūpinti rinkos priežiūros institucijas statistine informacija rizika grindžiamos jų analizės reikmėms ir

b) poreikį vengti užkrauti neproporcingą administracinę naštą ekonominės veiklos vykdytojams, ypač MVĮ.

5. 4 dalyje nurodyti reikalavimai, visų pirma, gali apimti:

a) praktinio naudojimo ne asmens duomenų rinkimą, jeigu juos galima pasiekti nuotoliniu būdu internetu, gavus aiškų galutinio naudotojo sutikimą pateikti tuos duomenis, ir

b) tų duomenų teikimą Komisijai bent kartą per metus.

Jei reikalaujama teikti duomenis pagal pirmos pastraipos b punktą, tie duomenys apima, jei turima, modelio identifikavimo numerį, užregistruotą Reglamento (ES) 2017/1369 12 straipsnio 1 dalyje nurodytoje gaminių duomenų bazėje, ir, jei tai susiję su gaminių veiksmingumu, bendrą geografinę informaciją apie gaminius.

6. Komisija atitinkamu deleguotuoju aktu nustato praktinio naudojimo ne asmens duomenų teikimo, nurodyto 4 dalyje, detales ir formatą.

7. Komisija periodiškai vertina pagal 4 dalį gautus praktinio naudojimo ne asmens duomenis ir prireikus skelbia suvestinius duomenų rinkinius.

38 straipsnis

Tiekimo grandinės dalyviams taikomi reikalavimai

Jei tai nurodyta pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte, tiekimo grandinės dalyviai:

a) gamintojų, notifikuotųjų įstaigų ir nacionalinių kompetentingų institucijų prašymu nemokamai jiems pateikia turimą atitinkamą informaciją, susijusią su gaminiais, kuriuos jie tiekia, ir paslaugas, kurias jie teikia;

b) jei a punkte nurodytos informacijos nėra, leidžia gamintojams įvertinti gaminius, kuriuos jie tiekia, ir paslaugas, kurias jie teikia, ir tiems gamintojams suteikia prieigą prie atitinkamų dokumentų ar objektų, ir

c) notifikuotosioms įstaigoms ir nacionalinėms kompetentingoms institucijoms užtikrina galimybę patikrinti atitinkamos informacijos, kuri yra susijusi su jų veikla, tikslumą.

VIII SKYRIUS

GAMINIŲ ATITIKTIS

39 straipsnis

Bandymo, matavimo ir skaičiavimo metodai

1. Siekiant užtikrinti atitiktį ekologinio projektavimo reikalavimams ir patikrinti, ar jų laikomasi, bandymai, matavimai ir skaičiavimai atliekami taikant darniuosius standartus arba kitus patikimus, tikslius ir atkuriamus metodus, kuriuose atsižvelgiama į visuotinai pripažintus pažangiausius metodus. Tokie metodai turi atitikti reikalavimus, skirtus bandymo, matavimo ir skaičiavimo metodams, nustatytais atitinkamuose deleguotuosiuose aktuose, priimtuose pagal 4 straipsnį.

2. Nustatydama reikalavimą naudoti skaitmenines priemones pagal 4 straipsnio 6 dalies c punkto iii papunktį, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

a) poreikį užtikrinti suderintą skaičiavimo metodų taikymą ir

b) poreikį kuo labiau sumažinti administracinę naštą ekonominės veiklos vykdytojams.

Ekonominės veiklos vykdytojams skaitmeninės priemonės turi būti prieinamos nemokamai.

40 straipsnis

Reikalavimų apėjimo ir veiksmingumo pablogėjimo prevencija

1. Ekonominės veiklos vykdytojai nesiima jokių veiksmų, kurie trukdo užtikrinti gaminių atitiktį šiam reglamentui, nepriklausomai nuo to, ar tie veiksmai yra sutartinio, komercinio, techninio ar kito pobūdžio.

2. Gaminių, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, negalima pateikti rinkai ar pradėti naudoti, jei jie sukonstruoti taip, kad bandymo metu jų veikimas ar savybės pasikeistų ir pagerėtų su kuriuo nors iš gaminio parametrų, reglamentuojamų pagal 4 straipsnį priimtais taikytinais deleguotaisiais aktais, susijęs rezultatas.

Taikant šią dalį gaminiai, sukonstruoti taip, kad gebėtų nustatyti, ar yra bandomi, ir pagal tai automatiškai pakeisti savo veiksmingumą, ir gaminiai, kurie iš anksto nustatyti bandymo metu pakeisti savo veiksmingumą, yra laikomi gaminiais, sukonstruotais taip, kad bandymo metu jų veikimas ar savybės pasikeistų.

3. Ekonominės veiklos vykdytojai, pateikiantys rinkai arba pradedantys naudoti gaminį, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, negali nustatyti konkrečių bandymo instrukcijų, dėl kurių gaminio veikimas ar savybės pasikeistų taip, kad pagerėtų su kuriuo nors iš gaminio parametrų, reglamentuojamų pagal 4 straipsnį priimtais taikytinais deleguotaisiais aktais, susijęs rezultatas.

Taikant šią dalį, instrukcijos, pagal kurias prieš bandymą atliekamas rankinis gaminio modifikavimas, dėl kurio pasikeičia gaminio veiksmingumas, yra laikomos bandymui skirtomis instrukcijomis, kurios keičia gaminių veikimą ar savybes.

4. Gaminių, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, negalima pateikti rinkai ar pradėti naudoti, jei jie sukonstruoti taip, kad, tik pradėjus naudoti gaminius, jų veikimas ar savybės netrukus pasikeistų ir jų veiksmingumas pagal kuriuos nors gaminio parametrus, reglamentuojamus taikomais pagal 4 straipsnį priimtais deleguotaisiais aktais, arba jų funkcinis veiksmingumas naudotojo požiūriu pablogėtų.

5. Programinės įrangos ar aparatinės programinės įrangos naujinimai neturi pabloginti gaminio veiksmingumo tiek, kad būtų viršytos atitinkamuose pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatytos priimtinos ribos, pagal jokius gaminio parametrus, reglamentuojamus tais deleguotaisiais aktais, arba funkcinio veiksmingumo naudotojo požiūriu, matuojamo taikant atitikties vertinimui naudotą bandymo metodą, išskyrus atvejus, kai prieš naujinant gaunamas aiškus kliento sutikimas dėl tokio veiksmingumo pablogėjimo. Atsisakius naujinti neturi būti jokių pokyčių.

Programinės įrangos ar aparatinės programinės įrangos naujinimai jokiomis aplinkybėmis neturi pabloginti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyto veiksmingumo tiek, kad gaminys nebeatitiktų reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, taikomuose tuo metu, kai gaminys pateikiamas rinkai arba pradedamas naudoti.

41 straipsnis

Atitikties prielaida

1. Daroma prielaida, kad 39 straipsnyje nurodyti bandymo, matavimo ar skaičiavimo metodai, atitinkantys darniuosius standartus, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, arba jų dalis, atitinka tame straipsnyje nustatytus reikalavimus ir bandymo, matavimo ir skaičiavimo reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, tiek, kiek tiems reikalavimams taikomi tokie darnieji standartai arba jų dalys.

2. Daroma prielaida, kad reikalavimai, susiję su skaitmeniniais gaminio pasais, kurie atitinka darniuosius standartus, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, arba jų dalis atitinka 10 ir 11 straipsniuose nustatytus reikalavimus tiek, kiek tiems reikalavimams taikomi tokie darnieji standartai arba jų dalys.

3. Daroma prielaida, kad gaminiai, atitinkantys darniuosius standartus, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, arba jų dalis, atitinka ekologinio projektavimo reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, tiek, kiek tokie darnieji standartai arba jų dalys taikomi tiems reikalavimams.

4. Daroma prielaida, kad gaminiai, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas ir kuriems pagal Reglamentą (EB) Nr. 66/2010 suteiktas ES ekologinis ženklas, atitinka tame deleguotajame akte nustatytus ekologinio projektavimo reikalavimus tiek, kiek tiems reikalavimams taikomi ES ekologinio ženklo kriterijai, nustatyti pagal to reglamento 16 straipsnio 2 dalį.

42 straipsnis

Bendrosios specifikacijos

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais gaminiams, kuriems taikomi pagal 4 straipsnį priimti deleguotieji aktai, nustatomos ekologinio projektavimo reikalavimus apimančios bendrosios specifikacijos, 10 ir 11 straipsniuose nurodytų skaitmeninių gaminio pasų arba 39 straipsnyje nurodytų bandymo, matavimo ar skaičiavimo metodų esminiai reikalavimai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami tik tuo atveju, kai tenkinamos šios sąlygos:

a) Komisija pagal Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 10 straipsnio 1 dalį paprašė vienos ar daugiau Europos standartizacijos organizacijų parengti darnųjį standartą dėl ekologinio projektavimo reikalavimo, šio reglamento 10 ir 11 straipsniuose nurodytų skaitmeninių gaminio pasų arba šio reglamento 39 straipsnyje nurodyto bandymo, matavimo ar skaičiavimo metodo esminio reikalavimo ir:

   i) prašymas nebuvo priimtas;

   ii) su tuo prašymu susijęs darnusis standartas nebuvo pateiktas iki termino, nustatyto pagal Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 10 straipsnio 1 dalį, arba

   iii) darnusis standartas neatitinka prašymo ir

b) *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* nėra paskelbta jokios nuorodos į darniuosius standartus dėl ekologinio projektavimo reikalavimo arba šio reglamento 10 ir 11 straipsniuose nurodytų skaitmeninių gaminio pasų arba šio reglamento 39 straipsnyje nurodyto bandymo, matavimo ar skaičiavimo metodo esminio reikalavimo pagal Reglamentą (ES) Nr. 1025/2012 ir nėra numatoma, kad tokia nuoroda būtų paskelbta per pagrįstą laikotarpį.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 73 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Prieš rengdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytų įgyvendinimo aktų projektą, Komisija informuoja Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 22 straipsnyje nurodytą komitetą apie tai, kad, jos manymu, šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos yra tenkinamos.

3. Rengdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytų įgyvendinimų aktų, projektą, Komisija atsižvelgia į Ekologinio projektavimo forumo ir valstybių narių ekspertų grupės bei kitų atitinkamų įstaigų nuomones ir deramai konsultuojasi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais.

4. Daroma prielaida, kad 39 straipsnyje nurodyti bandymo, matavimo ir skaičiavimo metodai, atitinkantys šio straipsnio 1 dalyje nurodytais įgyvendinimo aktais nustatytas bendrąsias specifikacijas arba jų dalis, atitinka tame straipsnyje nustatytus reikalavimus ir pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatytus bandymo, matavimo ir skaičiavimo reikalavimus tiek, kiek tiems reikalavimams taikoma tokia bendra specifikacija arba jos dalys.

5. Daroma prielaida, kad gaminiai, kuriems taikomas šis reglamentas ir kurie atitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytais įgyvendinimo aktais nustatytas bendrąsias specifikacijas arba jų dalis, atitinka ekologinio projektavimo reikalavimus, 10 ir 11 straipsniuose nurodytų skaitmeninių gaminio pasų esminius reikalavimus arba 39 straipsnyje nurodytų bandymo, matavimo ar skaičiavimo metodų reikalavimus, nustatytus pagal 4 straipsnį priimtame taikytiname deleguotajame akte, tiek, kiek tuos reikalavimus apima tos bendrosios specifikacijos arba jų dalys.

6. Kai Europos standartizacijos organizacija priima darnųjį standartą ir Komisijai pasiūloma paskelbti jo nuorodą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, Komisija įvertina darnųjį standartą pagal Reglamentą (ES) Nr. 1025/2012.

Kai nuorodos į darnųjį standartą skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, Komisija panaikina 1 dalyje nurodytus įgyvendinimo aktus ar jų dalis, kurios apima tuos pačius ekologinio projektavimo reikalavimus, skaitmeninių gaminio pasų esminius reikalavimus ir bandymo, matavimo ar skaičiavimo metodų reikalavimus.

7. Jei valstybė narė arba Europos Parlamentas mano, kad bendroji specifikacija nevisiškai atitinka ekologinio projektavimo reikalavimus, skaitmeninių gaminio pasų esminius reikalavimus ir bandymo, matavimo ar skaičiavimo metodų reikalavimus, ji (jis) apie tai praneša Komisijai ir pateikia išsamų paaiškinimą. Komisija įvertina tą išsamų paaiškinimą ir, jei tinkama, iš dalies pakeičia įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma atitinkama bendroji specifikacija.

43 straipsnis

Atitikties vertinimas

1. Pagal 4 straipsnio 5 dalį nustatydama taikytiną atitikties vertinimo procedūrą, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

a) atitinkamo modulio tinkamumą gaminio tipui ir atitinkamiems ekologinio projektavimo reikalavimams bei proporcingumą siekiamam viešajam interesui;

b) gaminio keliamo pavojaus pobūdį ir tai, kokiu mastu atitikties įvertinimas prilygsta to pavojaus pobūdžiui ir laipsniui, ir

c) kai būtinas trečiosios šalies dalyvavimas – gamintojo poreikį turėti galimybę pasirinkti Sprendimo Nr. 768/2008/EB II priede nustatytus kokybės užtikrinimo ir gaminio sertifikavimo modulius.

2. Su atitikties vertinimu susiję įrašai ir korespondencija rengiami oficialiąja valstybės narės, kurioje įsisteigusi 1 dalyje nurodytoje atitikties vertinimo procedūroje dalyvaujanti notifikuotoji įstaiga, kalba arba tai įstaigai priimtina kalba.

44 straipsnis

ES atitikties deklaracija

1. ES atitikties deklaracijoje nurodoma, kad atitiktis ekologinio projektavimo reikalavimams, nustatytiems pagal 4 straipsnį priimtuose taikytinuose deleguotuosiuose aktuose, yra įrodyta arba kad pagal 41 straipsnį taikoma atitikties prielaida.

2. ES atitikties deklaracija turi atitikti V priede nustatytą pavyzdį ir joje pateikiami taikytinoje atitikties vertinimo procedūroje nurodyti elementai ir nuoroda į taikytinus deleguotuosius aktus, priimtus pagal 4 straipsnį. Ji nuolat atnaujinama ir išverčiama į valstybės narės, kurios rinkai gaminys pateikiamas ar tiekiamas, reikalaujamą kalbą ar kalbas.

3. Jeigu gaminiui, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, taikomas daugiau nei vienas Sąjungos teisės aktas, kuriuo reikalaujama parengti ES atitikties deklaraciją, parengiama viena bendra su visais tokiais Sąjungos teisės aktais susijusi ES atitikties deklaracija. Tokioje deklaracijoje nurodomi atitinkami Sąjungos teisės aktai ir jų paskelbimo nuorodos. Tai gali būti byla, sudaryta iš atitinkamų atskirų ES atitikties deklaracijų.

4. Parengdamas ES atitikties deklaraciją gamintojas prisiima atsakomybę dėl gaminio atitikties.

45 straipsnis

Bendrieji žymėjimo CE ženklu principai

Ženklinimui CE ženklu taikomi bendrieji principai, nustatyti Reglamento (EB) Nr. 765/2008 30 straipsnyje.

46 straipsnis

Ženklinimo CE ženklu taisyklės ir sąlygos

1. Gaminys ženklinamas CE ženklu taip, kad šis ženklas būtų matomas, įskaitomas ir neištrinamas. Kai taip ženklinti neįmanoma arba negalima dėl gaminio pobūdžio, ženklu ženklinama pakuotė ir pridedami dokumentai.

2. Gaminys ženklinamas CE ženklu prieš jį pateikiant rinkai arba pradedant naudoti.

3. Ant gaminio, kurio gamybos kontrolės etape dalyvauja notifikuotoji įstaiga, greta CE ženklo nurodomas tos notifikuotosios įstaigos identifikacinis numeris.

Notifikuotosios įstaigos identifikavimo numeriu paženklina pati įstaiga arba pagal jos nurodymus tai padaro gamintojas ar jo įgaliotasis atstovas.

4. Po CE ženklo ir, jei taikoma, notifikuotosios įstaigos identifikavimo numerio gali būti piktograma arba kitas ženklas, rodantis konkretų pavojų ar konkretų naudojimo būdą.

5. Valstybės narės tobulina esamas priemones siekdamos užtikrinti, kad būtų tinkamai laikomasi žymėjimą CE ženklu reglamentuojančios tvarkos, o netinkamo žymėjimo naudojimo atveju imasi tinkamų veiksmų.

47 straipsnis

Specialios ženklinimo taisyklės

Pagal 4 straipsnio 6 dalies d punktą nustatydama gaminių, kuriems pagal Sąjungos teisę nėra nustatyti CE ženklinimo reikalavimai, ženklinimo, kuriuo nurodoma atitiktis taikomiems ekologinio projektavimo reikalavimams, taisykles, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

a) poreikį kuo labiau sumažinti administracinę naštą ekonominės veiklos vykdytojams;

b) poreikį užtikrinti derėjimą su kitais ženklais, taikomais konkrečiam gaminiui, ir

c) poreikį išvengti painiavos dėl ženklų pagal kitus Sąjungos teisės aktus reikšmės.

IX SKYRIUS

ATITIKTIES VERTINIMO ĮSTAIGŲ NOTIFIKAVIMAS

48 straipsnis

Notifikavimas

Kai pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose numatyta atlikti trečiosios šalies atitikties vertinimo užduotis, valstybės narės pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms notifikavimo pranešimą apie įstaigas, kurioms leista atlikti tas užduotis.

49 straipsnis

Notifikuojančiosios institucijos

1. Valstybės narės paskiria notifikuojančiąją instituciją, kuri atsako už procedūrų, kurios būtinos atitikties vertinimo įstaigoms vertinti bei notifikuoti ir notifikuotosioms įstaigoms stebėti, be kita ko, ar laikomasi 54 straipsnio nuostatų, nustatymą ir taikymą.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad 1 dalyje nurodytą vertinimą ir stebėjimą turi vykdyti nacionalinė akreditacijos įstaiga, kaip tai suprantama Reglamente (EB) Nr. 765/2008, laikantis to reglamento nuostatų.

3. Jeigu notifikuojančioji institucija paveda arba kitaip patiki atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą, notifikavimą ar stebėjimą įstaigai, kuri nėra vyriausybės subjektas, ši įstaiga turi būti juridinis asmuo ir turi *mutatis mutandis* atitikti 50 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Be to, ji turi turėti su jos veikla susijusios atsakomybės draudimą.

4. Notifikuojančioji institucija prisiima visą atsakomybę už užduotis, kurias atlieka 3 dalyje nurodyta įstaiga.

50 straipsnis

Notifikuojančiosioms institucijoms taikomi reikalavimai

1. Notifikuojančioji institucija turi būti įsteigta taip, kad nekiltų jos ir atitikties vertinimo įstaigų interesų konfliktas.

2. Notifikuojančioji institucija organizuojama ir veikia taip, kad būtų užtikrintas jos veiklos objektyvumas ir nešališkumas.

3. Notifikuojančioji institucija organizuojama taip, kad kiekvieną sprendimą dėl atitikties vertinimo įstaigos notifikavimo priimtų kiti nei vertinimą atlikę kompetentingi asmenys.

4. Notifikuojančioji institucija negali siūlyti ar vykdyti jokios veiklos, kurią vykdo atitikties vertinimo įstaigos, ar teikti konsultavimo paslaugų komerciniu ar konkurenciniu pagrindu.

5. Notifikuojančioji institucija užtikrina informacijos, kurią gauna, konfidencialumą. Tačiau gavusi prašymą ji dalijasi informacija apie notifikuotąsias įstaigas su Komisija, kitų valstybių narių notifikuojančiosiomis institucijomis ir kitomis atitinkamomis nacionalinėmis institucijomis.

6. Notifikuojančioji institucija vertina tik konkrečią atitikties vertinimo įstaigą, kuri kreipėsi dėl notifikavimo, ir neatsižvelgia į patronuojančiųjų ar tos pačios grupės įmonių pajėgumus ar darbuotojus. Notifikuojančioji institucija įvertina, ar ta įstaiga atitinka visus aktualius reikalavimus ir tinka visoms atitikties vertinimo užduotims.

7. Notifikuojančioji institucija turi turėti tiek kompetentingų darbuotojų ir tokį finansavimą, kad to pakaktų jos užduotims tinkamai atlikti.

51 straipsnis

Notifikuojančiųjų institucijų pareiga informuoti

Valstybės narės informuoja Komisiją apie savo procedūras, taikomas vertinant bei notifikuojant atitikties vertinimo įstaigas ir atliekant notifikuotųjų įstaigų stebėjimą, taip pat apie visus jų pakeitimus.

Komisija tą informaciją skelbia viešai.

52 straipsnis

Notifikuotosioms įstaigoms taikomi reikalavimai

1. Atitikties vertinimo įstaiga notifikavimo procedūros tikslais turi atitikti 2–12 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Atitikties vertinimo įstaiga turi būti įsteigta pagal valstybės narės nacionalinę teisę ir turi turėti teisinį subjektiškumą.

3. Atitikties vertinimo įstaiga yra trečiosios šalies įstaiga, nepriklausoma nuo organizacijos ar gaminio, kuriuos ji vertina. Ji privalo neturėti verslo ryšių su jos vertinamais gaminiais suinteresuotomis organizacijomis, ypač gamintojais, jų prekybos partneriais ir jų akcijų turinčiais investuotojais. Tuo netrukdoma notifikuotajai įstaigai vykdyti konkuruojančių gamintojų ar jų gaminių atitikties vertinimo veiklą.

4. Atitikties vertinimo įstaiga, jos aukščiausiojo lygio vadovai ir už atitikties vertinimo užduotis atsakingi darbuotojai negali būti vertinamo gaminio projektuotojai, gamintojai, tiekėjai, importuotojai, platintojai, montuotojai, pirkėjai, savininkai, naudotojai ar techninės priežiūros vykdytojai arba bet kurios iš tų šalių atstovai. Tai netrukdo naudoti vertinamų gaminių, kurie būtini atitikties vertinimo įstaigos veiklai, arba tokių gaminių naudoti asmeniniais tikslais.

Atitikties vertinimo įstaiga, jos aukščiausio lygio vadovai ir už atitikties vertinimo užduotis atsakingi darbuotojai tiesiogiai nedalyvauja projektuojant, gaminant ar konstruojant, parduodant, montuojant ir naudojant tuos gaminius arba atliekant jų techninę priežiūrą ir neatstovauja šią veiklą vykdančioms šalims. Jos nesiima jokios veiklos, kuri gali kliudyti joms

nepriklausomai priimti sprendimus ar sąžiningai atlikti atitikties vertinimo užduotis, dėl kurių joms suteiktas notifikuotosios įstaigos statusas. Tai visų pirma taikoma konsultavimo paslaugoms.

Atitikties vertinimo įstaigos užtikrina, kad jų patronuojančiųjų ar tos pačios grupės įmonių, patronuojamųjų įmonių ar subrangovų veikla neturėtų poveikio jų vykdomos atitikties vertinimo veiklos konfidencialumui, objektyvumui ar nešališkumui.

Atitikties vertinimo įstaiga nepaveda subrangovui arba patronuojamajai įmonei nustatyti ir prižiūrėti vidaus procedūrų, bendrosios politikos, elgesio kodeksų ar kitų vidaus taisyklių, skirti jos darbuotojų konkrečioms užduotims ar priimti atitikties vertinimo sprendimų.

5. Atitikties vertinimo įstaigos ir jų darbuotojai, vykdydami atitikties vertinimo veiklą, laikosi griežčiausių profesinio sąžiningumo reikalavimų ir turi reikiamus techninius konkrečios srities gebėjimus. Be to, jie nepasiduoda jokiam spaudimui ar paskatoms, visų pirma finansinėms, kurie galėtų daryti įtaką jų sprendimui ar jų vykdomos atitikties vertinimo veiklos rezultatams, ypač jei spaudimą daro ar paskatas teikia tos veiklos rezultatais suinteresuoti asmenys ar jų grupės.

6. Atitikties vertinimo įstaiga turi būti pajėgi atlikti visas atitikties vertinimo užduotis, kurios jai pavestos pagal atitinkamą deleguotąjį aktą, priimtą pagal 4 straipsnį, ir dėl kurių jai suteiktas notifikuotosios įstaigos statusas, nepriklausomai nuo to, ar tos užduotys atliekamos pačios atitikties vertinimo įstaigos, ar jos vardu ir atsakomybe.

Visais atvejais ir dėl kiekvienos atitikties vertinimo procedūros ir kiekvienos gaminių rūšies ar kategorijos, dėl kurių atitikties vertinimo įstaigai suteikti notifikuotosios įstaigos įgaliojimai, atitikties vertinimo įstaigoje turi būti:

a) reikiamų darbuotojų, turinčių techninių žinių ir pakankamos bei tinkamos patirties atitikties vertinimo užduotims atlikti;

b) reikiamų procedūrų, pagal kurias atliekamas atitikties vertinimas, aprašus, kuriais užtikrinamas tų procedūrų skaidrumas ir pakartojamumas, be kita ko, aprašą apie tai, kaip atitinkami darbuotojai, jų statusas ir užduotys siejasi su atitikties vertinimo užduotimis, kurių srityje įstaiga ketina būti notifikuota;

c) tinkamą politiką ir procedūras, pagal kurias veikla, kurią ji vykdo kaip notifikuotoji įstaiga, yra atskirta nuo jos kitos veiklos;

d) procedūras, pagal kurias ji galėtų vykdydama veiklą tinkamai atsižvelgti į įmonės dydį, jos veiklos sektorių, jos struktūrą, atitinkamos gaminių technologijos sudėtingumo laipsnį ir į tai, ar gamybos procesas yra masinis, ar serijinis.

Ji turi turėti priemones, būtinas su atitikties vertinimu susijusioms techninėms ir administracinėms užduotims tinkamai atlikti, ir galėti naudotis visa reikiama įranga ar įrenginiais.

7. Už atitikties vertinimo veiklą atsakingi darbuotojai privalo:

a) turėti tinkamą techninį ir profesinį parengimą, apimantį visą atitikties vertinimo veiklą, kuriai atitikties vertinimo įstaiga įgijo notifikuotosios įstaigos statusą;

b) pakankamai gerai išmanyti savo atliekamų vertinimų reikalavimus ir turėti tinkamus įgaliojimus atlikti tuos vertinimus, taip pat tinkamai išmanyti ir suprasti atitinkamus teisės aktus, bandymo, matavimo ir skaičiavimo reikalavimus, taikomus darniuosius standartus arba bendrąsias specifikacijas ir atitinkamas šio reglamento nuostatas bei pagal 4 straipsnį priimtus deleguotuosius aktus;

c) turėti gebėjimų rengti pažymėjimus, daryti įrašus ir rašyti ataskaitas, kuriais patvirtinamas vertinimo atlikimo faktas.

8. Už vertinimo sprendimų priėmimą atsakingi darbuotojai:

a) turi būti įdarbinti atitikties vertinimo įstaigos pagal notifikuojančiosios valstybės narės nacionalinę teisę;

b) neturi turėti jokio kito galimo interesų konflikto;

c) turi būti kompetentingi tikrinti kitų darbuotojų, išorės ekspertų ar subrangovų atliktus vertinimus;

d) jų skaičius turi būti pakankamas veiklos tęstinumui ir nuosekliam požiūriui į atitikties vertinimą užtikrinti.

9. Turi būti užtikrintas atitikties vertinimo įstaigų, jų aukščiausio lygio vadovų ir vertinimą atliekančių darbuotojų nešališkumas.

Atitikties vertinimo įstaigos aukščiausio lygio vadovų ir vertinimą atliekančių darbuotojų atlyginimas neturi priklausyti nuo atliktų įvertinimų skaičiaus ar jų rezultatų.

10. Atitikties vertinimo įstaigos turi apsidrausti civilinės atsakomybės draudimu, išskyrus atvejus, kai atsakomybę pagal nacionalinę teisę prisiima valstybė arba kai už atitikties vertinimą tiesiogiai atsako pati valstybė narė.

11. Atitikties vertinimo įstaigos darbuotojai saugo profesinę paslaptį, susijusią su visa informacija, gauta atliekant atitikties vertinimo užduotis pagal atitinkamus deleguotuosius aktus, priimtus pagal 4 straipsnį, išskyrus atvejus, susijusius su notifikuojančiosiomis institucijomis ir kitomis valstybės narės, kurioje vykdoma veikla, nacionalinėmis institucijomis. Nuosavybės teisės turi būti apsaugotos.

12. Atitikties vertinimo įstaigos dalyvauja atitinkamoje standartizacijos veikloje arba užtikrina, kad vertinimą atliekantys jų darbuotojai būtų apie ją informuoti, ir atsižvelgia į atitinkamas Europos standartizacijos institucijų kompetentingų techninių komitetų parengtas gaires ir rekomendacijas.

53 straipsnis

Atitikties vertinimo įstaigų atitikties prielaida

Jei atitikties vertinimo įstaiga įrodo, kad atitinka kriterijus, nustatytus atitinkamuose darniuosiuose standartuose, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, arba jų dalyse, daroma prielaida, kad ji atitinka 52 straipsnyje nustatytus reikalavimus tiek, kiek taikytini darnieji standartai apima tuos reikalavimus.

54 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų pavaldžiosios įstaigos ir subranga

1. Jei notifikuotoji įstaiga konkrečias su atitikties vertinimu susijusias užduotis paveda atlikti subrangovui ar pavaldžiajai įstaigai, ji užtikrina, kad tas subrangovas arba pavaldžioji įstaiga atitiktų 52 straipsnyje nustatytus reikalavimus, ir apie tai informuoja notifikuojančiąją instituciją.

2. Notifikuotosios įstaigos prisiima visą atsakomybę už subrangovų ar pavaldžiųjų įstaigų atliekamas užduotis, nepriklausomai nuo to, kur jos yra įsteigtos.

3. Pavesti darbą subrangovui arba pavaldžiajai įstaigai galima tik gavus kliento sutikimą.

4. Notifikuotosios įstaigos saugo atitinkamus dokumentus, susijusius su subrangovo arba pavaldžiosios įstaigos kvalifikacijos vertinimu ir stebėjimu ir jų pagal atitinkamus deleguotuosius aktus, priimtus pagal 4 straipsnį, atliktu darbu, kad notifikuojančioji institucija galėtų juos patikrinti.

55 straipsnis

Notifikavimo paraiška

1. Atitikties vertinimo įstaiga notifikavimo paraišką pateikia valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi, notifikuojančiajai institucijai.

2. Prie tos paraiškos pridedamas atitikties vertinimo veiklos, atitikties vertinimo modulio ar modulių ir gaminio ar gaminių, kurių atitiktį vertinti ta įstaiga tvirtina turinti kompetenciją, aprašas ir nacionalinės akreditacijos įstaigos išduotas akreditacijos pažymėjimas (jei toks yra), patvirtinantis, kad atitikties vertinimo įstaiga atitinka 52 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Akreditacijos pažymėjimas turi būti susijęs tik su konkrečiu teisės subjektu, kuris kreipėsi dėl notifikavimo, ir grindžiamas, be atitinkamų darniųjų standartų, atitinkamame deleguotajame akte, priimtame pagal 4 straipsnį, nustatytais specifiniais reikalavimais ir atitikties vertinimo užduotimis.

3. Jeigu tam tikra atitikties vertinimo įstaiga negali pateikti akreditacijos pažymėjimo, ji pateikia notifikuojančiajai institucijai visus patvirtinamuosius dokumentus, būtinus jos atitikčiai 52 straipsnyje nustatytiems reikalavimams patikrinti, patvirtinti ir reguliariai stebėti.

56 straipsnis

Notifikavimo procedūra

1. Notifikuojančiosios institucijos gali notifikuoti tik tas atitikties vertinimo įstaigas, kurios atitinka 52 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

2. Notifikuojančiosios institucijos šias įstaigas notifikuoja Komisijai ir kitoms valstybėms narėms naudodamosi Komisijos parengta ir prižiūrima elektroninio notifikavimo priemone.

3. Notifikavimo pranešime pateikiama išsami informacija apie atitikties vertinimo veiklą, atitikties vertinimo modulį ar modulius, atitinkamą gaminį ar gaminius ir atitinkamą kompetencijos patvirtinimą.

4. Kai notifikavimas nėra grindžiamas akreditacijos pažymėjimu, nurodytu 55 straipsnio 2 dalyje, notifikuojančioji institucija Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pateikia patvirtinamuosius dokumentus, kuriais patvirtinama atitikties vertinimo įstaigos kompetencija ir tai, kad yra nustatyta reguliarų tos įstaigos stebėjimą ir jos tolesnę atitiktį 52 straipsnyje nustatytiems reikalavimams užtikrinsianti tvarka.

5. Atitinkama atitikties vertinimo įstaiga gali vykdyti notifikuotosios įstaigos veiklą, jei per dvi savaites nuo notifikavimo naudojantis akreditacijos pažymėjimu arba per du mėnesius nuo notifikavimo nesinaudojant akreditacija Komisija arba kitos valstybės narės nepateikia prieštaravimų.

Tik tokia įstaiga laikoma notifikuotąja įstaiga pagal šį reglamentą.

6. Notifikavimas įsigalioja kitą dieną po to, kai Komisija įtraukia įstaigą į 57 straipsnio 2 dalyje nurodytą notifikuotųjų įstaigų sąrašą.

Atitinkama įstaiga notifikuotosios įstaigos veiklą gali vykdyti tik po to, kai notifikavimas įsigalioja.

Komisija neskelbia notifikavimo, jei žino arba sužino, kad atitinkama notifikuotoji įstaiga neatitinka 52 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

7. Komisijai ir kitoms valstybėms narėms notifikuojami visi vėlesni atitinkami notifikuotųjų įstaigų įgaliojimų pakeitimai.

57 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų identifikaciniai numeriai ir sąrašai

1. Komisija notifikuotajai įstaigai suteikia identifikacinį numerį.

Komisija suteikia tik vieną identifikacinį numerį net ir tuo atveju, kai įstaiga yra notifikuota pagal kelis Sąjungos aktus.

2. Komisija viešai paskelbia pagal šį reglamentą notifikuotų įstaigų sąrašą, kuriame taip pat nurodomi joms suteikti identifikaciniai numeriai ir veikla, kurią joms pavesta vykdyti kaip notifikuotosioms įstaigoms.

Komisija užtikrina, kad tas sąrašas būtų nuolat atnaujinamas.

58 straipsnis

Notifikavimų pakeitimai

1. Kai notifikuojančioji institucija išsiaiškina arba jai pranešama, kad notifikuotoji įstaiga nebeatitinka 52 straipsnyje nustatytų reikalavimų arba nevykdo savo pareigų, notifikuojančioji institucija atitinkamai apriboja, sustabdo arba panaikina notifikavimo galiojimą, atsižvelgdama į reikalavimų nesilaikymo arba pareigų nevykdymo sunkumą. Apie tai ji atitinkamai nedelsdama informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

2. Jeigu notifikavimo galiojimas apribojamas, sustabdomas arba panaikinamas arba kai notifikuotoji įstaiga nutraukia veiklą, notifikuojančioji valstybė narė imdamasi tinkamų priemonių siekia užtikrinti, kad tos įstaigos bylos būtų tvarkomos kitos notifikuotosios įstaigos arba saugomos, kad su jomis galėtų susipažinti prašymą pateikusios atsakingos notifikuojančiosios institucijos ir rinkos priežiūros institucijos.

59 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų kompetencijos ginčijimas

1. Komisija tiria visus atvejus, kai jai kyla abejonių ar kai jai pranešama apie abejones dėl notifikuotosios įstaigos kompetencijos arba dėl to, ar notifikuotoji įstaiga vis dar atitinka jai taikomus reikalavimus ir vykdo jai pavestas pareigas.

2. Komisijos prašymu notifikuojančioji valstybė narė pateikia jai visą informaciją, susijusią su atitinkamos įstaigos paskyrimo notifikuotąja įstaiga pagrindu arba atitinkamos įstaigos kompetencijos užtikrinimu.

3. Komisija užtikrina, kad visa jai atliekant tyrimą gauta neskelbtina informacija būtų tvarkoma konfidencialiai.

4. Kai Komisija nustato, kad notifikuotoji įstaiga neatitinka arba nebeatitinka jos notifikavimo reikalavimų, ji atitinkamai informuoja notifikuojančiąją valstybę narę ir reikalauja imtis būtinų taisomųjų priemonių, įskaitant, jei būtina, notifikavimo statuso panaikinimą.

Komisija per dvi savaites nuo taisomųjų priemonių, kurių notifikuojančiosios valstybės narės ėmėsi laikydamosi šio dalies pirmos pastraipos, notifikavimo dienos atnaujina 57 straipsnio 2 dalyje nurodytų notifikuotųjų įstaigų sąrašą.

60 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų veiklos pareigos

1. Notifikuotosios įstaigos atlieka atitikties vertinimą pagal atitikties vertinimo procedūras, nustatytas pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

2. Atitikties vertinimai atliekami laikantis proporcingumo principo, išvengiant nereikalingos naštos ekonominės veiklos vykdytojams. Notifikuotosios įstaigos savo veiklą vykdo tinkamai atsižvelgdamos į įmonės dydį, jos veiklos sektorių, jos struktūrą, atitinkamo gaminio technologijos sudėtingumą ir į tai, ar gamybos procesas yra masinis, ar serijinis.

Vis dėlto jos veikia pakankamai griežtai ir užtikrina tokį apsaugos lygį, kokio reikia, kad gaminys atitiktų atitinkamus reikalavimus.

3. Jeigu notifikuotoji įstaiga nustato, kad gamintojas neatitinka aktualių reikalavimų arba atitinkamų darniųjų standartų, bendrųjų specifikacijų ar kitų techninių specifikacijų, ji reikalauja, kad tas gamintojas imtųsi tinkamų taisomųjų priemonių, kad būtų galima atlikti galutinį atitikties vertinimą, nebent trūkumų pašalinti neįmanoma – tokiu atveju ji neišduoda sertifikato arba nepaskelbia patvirtinimo sprendimo.

4. Jeigu po sertifikato išdavimo ar patvirtinimo sprendimo paskelbimo notifikuotoji įstaiga, vykdydama atitikties stebėjimą pagal atitikties procedūras, numatytas pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte arba patvirtinimo sprendime, nustato, kad gaminys arba gamintojas neatitinka arba nebeatitinka reikalavimų, ji pareikalauja, kad gamintojas imtųsi tinkamų taisomųjų priemonių, ir prireikus sustabdo arba panaikina sertifikato arba patvirtinimo sprendimo galiojimą.

5. Jeigu taisomųjų priemonių nesiimama arba jos nedaro reikiamo poveikio, notifikuotoji įstaiga atitinkamai apriboja, sustabdo arba panaikina pažymėjimų arba patvirtinimo sprendimų galiojimą.

61 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų pareiga informuoti

1. Notifikuotosios įstaigos informuoja notifikuojančiąją instituciją apie:

a) kiekvieną atsisakymą išduoti pažymėjimą, kiekvieną pažymėjimo galiojimo apribojimą, sustabdymą ar panaikinimą;

b) visas aplinkybes, turinčias įtakos notifikavimo aprėpčiai ir sąlygoms;

c) kiekvieną prašymą suteikti informaciją, kurį jos gavo iš rinkos priežiūros institucijų dėl atitikties vertinimo veiklos;

d) jei prašoma, atitikties vertinimo veiklą, vykdomą pagal jai, kaip notifikuotajai įstaigai, suteiktus įgaliojimus, ir bet kokią kitą vykdomą veiklą, įskaitant tarpvalstybinę veiklą ir subrangą.

2. Notifikuotosios įstaigos kitoms pagal šį reglamentą notifikuotoms įstaigoms, kurios vykdo panašią tos pačios gaminių grupės atitikties vertinimo veiklą, teikia atitinkamą informaciją klausimais, susijusiais su neigiamais ir, jei prašoma, teigiamais atitikties vertinimo rezultatais.

3. Kai Komisija arba valstybės narės rinkos priežiūros institucija pateikia kitos valstybės narės teritorijoje įsisteigusiai notifikuotajai įstaigai prašymą dėl tos notifikuotosios įstaigos atlikto atitikties vertinimo, to prašymo kopiją ji nusiunčia tos kitos valstybės narės notifikuojančiajai institucijai. Atitinkama notifikuotoji įstaiga nedelsdama ir ne vėliau kaip per 15 dienų atsako į tą prašymą. Notifikuojančioji institucija užtikrina, kad notifikuotoji įstaiga patenkintų tokius prašymus.

4. Kai notifikuotosios įstaigos turi įrodymų arba gauna įrodymus dėl to, kas pateikta žemiau, jos atitinkamai paskelbia įspėjimą ir dalijasi tais įrodymais su atitinkama rinkos priežiūros institucija arba notifikuojančiąja institucija; įrodymai dėl to, kad:

a) kita notifikuotoji įstaiga neatitinka 52 straipsnyje nustatytų reikalavimų ar nevykdo savo pareigų;

b) rinkai pateikiamas gaminys neatitinka ekologinio projektavimo reikalavimų, nustatytų taikytinuose pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, arba

c) rinkai pateikiamas gaminys dėl savo fizinės būklės gali kelti didelį pavojų.

62 straipsnis

Dalijimasis patirtimi

Komisija užtikrina, kad būtų organizuojamas valstybių narių institucijų, atsakingų už notifikavimo politiką, dalijimasis patirtimi.

63 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų veiklos koordinavimas

1. Komisija užtikrina tinkamą pagal šį reglamentą notifikuotų įstaigų veiklos koordinavimą ir bendradarbiavimą ir tinkamą to įgyvendinimą pasitelkiant notifikuotųjų įstaigų grupę ar grupes, įskaitant, kai tikslinga, pagal tą patį pagal 4 straipsnį priimtą deleguotąjį aktą notifikuotų arba su panašiomis atitikties vertinimo užduotimis susijusių įstaigų grupes.

Notifikuotosios įstaigos atitinkamos grupės darbe dalyvauja tiesiogiai arba per paskirtus atstovus.

2. Notifikuotosios įstaigos kaip bendrąsias gaires taiko visus atitinkamus dokumentus, parengtus kaip 1 dalyje nurodytų grupių darbo rezultatą.

3. Koordinavimu ir bendradarbiavimu šio straipsnio 1 dalyje nurodytose grupėse siekiama užtikrinti suderintą šio reglamento ir pagal 4 straipsnį priimtų deleguotųjų aktų taikymą. Tai darydamos tos grupės atsižvelgia į atitinkamas Europos standartizacijos institucijų kompetentingų techninių komitetų paskelbtas gaires ir rekomendacijas.

X SKYRIUS

PASKATOS

64 straipsnis

Valstybių narių paskatos

1. Kai valstybės narės teikia paskatas dėl gaminių, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, tos paskatos turi būti skirtos dviem aukščiausioms Sąjungos lygmeniu užpildytoms veiksmingumo klasėms arba, kai aktualu, ES ekologiniu ženklu pažymėtiems gaminiams.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, jei valstybės narės teikia paskatas su energija susijusiems gaminiams arba padangoms, kuriems taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas ir kuriems taip pat taikomi energijos vartojimo efektyvumo arba degalų naudojimo efektyvumo ženklinimo reikalavimai, atitinkamai taikoma Reglamento (ES) 2017/1369 7 straipsnio 2 dalis ir Reglamento (ES) 2020/740 11 straipsnis.

65 straipsnis

Žalieji viešieji pirkimai

1. Perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai, laikydamiesi Direktyvos 2014/24/ES arba 2014/25/ES, skiria viešąsias sutartis, atitinkančias pagal šio straipsnio 2 dalį nustatytus minimaliuosius reikalavimus dėl gaminių, kuriems taikomi pagal 4 straipsnį priimti deleguotieji aktai, arba darbų ar paslaugų pirkimo, kai tie gaminiai naudojami veiklai, kuri yra tų sutarčių dalykas (toliau – minimalieji reikalavimai).

2. Minimalieji reikalavimai nustatomi, kai tinkama, siekiant skatinti aplinkos atžvilgiu tvarių gaminių, kuriems taikomi pagal 4 straipsnį priimti deleguotieji aktai, pasiūlą ir paklausą, atsižvelgiant į viešųjų sutarčių, skirtų atitinkamoms gaminių grupėms, vertę ir apimtį, taip pat į tai, ar perkančiosioms organizacijoms bei perkantiesiems subjektams ekonomiškai pagrįsta pirkti aplinkos atžvilgiu tvaresnius gaminius nepatiriant neproporcingų išlaidų.

3. Komisijai suteikiami įgaliojimai įgyvendinimo aktais nustatyti 1 dalyje nurodytus minimaliuosius reikalavimus – technines specifikacijas, sutarties skyrimo kriterijus, sutarties vykdymo sąlygas arba tikslus.

Minimalieji reikalavimai nustatomi atsižvelgiant į gaminių aspektus, nurodytus pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte, taikomame atitinkamoms gaminių grupėms, kiek tai aktualu toms gaminių grupėms.

Tie minimalieji reikalavimai grindžiami dviem aukščiausiomis veiksmingumo klasėmis, aukščiausiais balais arba, jei jų nėra, geriausiais galimais veiksmingumo lygiais, kaip nustatyta pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte, taikomame atitinkamoms gaminių grupėms.

Sutarties skyrimo kriterijai, kai tinkama, turi turėti minimalų 15–30 % lyginamąjį svorį sutarties skyrimo procese, kad galėtų daryti didelį poveikį sutarčių skyrimo procedūros, kuria skatinama pasirinkti aplinkos atžvilgiu tvariausius gaminius, rezultatams.

Pagal tikslus reikalaujama, kad kasmet ar daugiamečiu pagrindu ne mažiau kaip 50 % viešųjų pirkimų, vykdomų perkančiųjų organizacijų ar perkančiųjų subjektų lygmeniu arba bendru nacionaliniu lygmeniu, būtų aplinkos atžvilgiu tvariausių gaminių, kaip nurodyta ketvirtoje pastraipoje, viešieji pirkimai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 73 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

XI SKYRIUS

RINKOS PRIEŽIŪRA

66 straipsnis

Planuojama rinkos priežiūros veikla

1. Kiekviena valstybė narė Reglamento (ES) 2019/1020 13 straipsnyje nurodytoje nacionalinėje rinkos priežiūros strategijoje pateikia skirsnį apie rinkos priežiūros veiklą, suplanuotą siekiant užtikrinti, kad su šiuo reglamentu ir pagal šio reglamento 4 straipsnį priimtais deleguotaisiais aktais susijusios atitinkamos patikros, įskaitant, kai tinkama, fizines ir laboratorines patikras, būtų atliktos tinkamu mastu.

Pirmoje pastraipoje nurodytame skirsnyje įrašoma bent:

a) gaminiai arba reikalavimai, kurie buvo įvardyti rinkos priežiūros prioritetais, atsižvelgiant į administracinio bendradarbiavimo grupės (toliau – ADCO), įsteigtos pagal Reglamento (ES) 2019/1020 30 straipsnio 2 dalį, pagal 68 straipsnio 1 dalies a punktą nustatytus bendrus prioritetus ir pagal 67 straipsnio 2 dalį pateiktas ataskaitas;

b) rinkos priežiūros veikla, suplanuota siekiant sumažinti ar pašalinti tų prioritetinių gaminių ar reikalavimų neatitiktį, įskaitant patikrų, kurios turi būti atliktos per nacionalinės rinkos priežiūros strategijos taikymo laikotarpį, pobūdį.

2. 1 dalies antros pastraipos a punkte nurodyti rinkos priežiūros prioritetai nustatomi remiantis objektyviais kriterijais, įskaitant:

a) neatitikties mastą, pastebėtą rinkoje, patenkančioje į rinkos priežiūros institucijos kompetenciją;

b) reikalavimų nesilaikymo poveikį aplinkai;

c) jei yra, iš galutinių naudotojų ir vartotojų organizacijų gautų skundų skaičių arba iš kitų ekonominės veiklos vykdytojų ar žiniasklaidos gautą kitokią informaciją;

d) atitinkamų gaminių skaičių, tiekiamų į rinką, patenkančią į rinkos priežiūros institucijos kompetenciją, ir

e) atitinkamų ekonominės veiklos vykdytojų, veikiančių rinkoje, patenkančioje į rinkos priežiūros institucijos kompetenciją, skaičių.

3. Jei nustatyta, kad atitinkamų kategorijų gaminiai kelia didelę neatitikties riziką, 1 dalyje nurodytos patikros, kai tinkama, apima fizines ir laboratorines tinkamų ėminių patikras.

Neatitikties pagal 4 straipsnį priimtiems deleguotiesiems aktams atveju rinkos priežiūros institucijos turi teisę iš atsakingo ekonominės veiklos vykdytojo susigrąžinti dokumentų tikrinimo ir fizinio gaminių bandymo išlaidas.

67 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir lyginamoji analizė

1. Rinkos priežiūros institucijos į Reglamento (ES) 2019/1020 34 straipsnyje nurodytą informacinę ir komunikacijos sistemą įveda informaciją apie sankcijų, skirtų dėl neatitikties šiam reglamentui, pobūdį ir griežtumą.

2. Komisija kas ketverius metus iki birželio 30 d. parengia ataskaitą, remdamasi į Reglamento (ES) 2019/1020 34 straipsnyje nurodytą informacinę ir komunikacijos sistemą rinkos priežiūros institucijų įvesta informacija.

Toje ataskaitoje pateikiama:

a) informacija apie per ketverius ankstesnius kalendorinius metus rinkos priežiūros institucijų pagal Reglamento (ES) 2019/1020 34 straipsnio 4 ir 5 dalis atliktų patikrų pobūdį ir skaičių;

b) informacija apie nustatytos neatitikties lygius ir apie per praėjusius ketverius kalendorinius metus skirtų sankcijų, susijusių su gaminiais, kuriems taikomi pagal šio reglamento 4 straipsnį priimti deleguotieji aktai, pobūdį ir griežtumą;

c) šios dalies a ir b punktuose nurodytos informacijos palyginimas su veikla, numatyta pagal 66 straipsnio 1 dalį parengtame skirsnyje apie rinkos priežiūros veiklą;

d) rinkos priežiūros institucijų orientaciniai lyginamieji rodikliai, susiję su patikrų dažnumu ir taikomų sankcijų pobūdžiu ir griežtumu;

e) rinkos priežiūros institucijų prioritetų, susijusių su gaminiais ir reikalavimais, sąrašas.

3. Komisija šio straipsnio 2 dalyje nurodytą ataskaitą paskelbia Reglamento (ES) 2019/1020 34 straipsnyje nurodytoje informacinėje ir komunikacijos sistemoje ir ją paviešina. Pirmoji iš tų ataskaitų paskelbiama ne vėliau kaip 2028 m. liepos 19 d.

68 straipsnis

Rinkos priežiūros koordinavimas ir parama

1. Šio reglamento tikslais ADCO posėdžiauja reguliariai ir, kai būtina, Komisijai arba dviem ar daugiau dalyvaujančių rinkos priežiūros institucijų pateikus pagrįstą prašymą.

Vykdydama Reglamento (ES) 2019/1020 32 straipsnyje nustatytas užduotis, ADCO padeda įgyvendinti pagal 66 straipsnio 1 dalį parengtą skirsnį apie rinkos priežiūros veiklą ir nustato:

a) 66 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus bendrus rinkos priežiūros prioritetus, grindžiamus 66 straipsnio 2 dalyje nurodytais objektyviais kriterijais;

b) Sąjungos paramos prioritetus pagal 2 dalį;

c) pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatytus reikalavimus, kurie taikomi arba aiškinami skirtingai ir kurie turėtų būti pagal šio straipsnio 2 dalį organizuojamų bendrų mokymo programų arba priimamų gairių prioritetai.

2. Remdamasi ADCO nustatytais prioritetais, Komisija:

a) organizuoja bendrus rinkos priežiūros ir bandymų projektus bendro intereso srityse;

b) organizuoja bendras investicijas į rinkos priežiūros pajėgumus, įskaitant įrangą ir IT priemones;

c) rengia bendrus rinkos priežiūros institucijų, muitinių, notifikuojančiųjų institucijų ir notifikuotųjų įstaigų darbuotojų mokymo programas, be kita ko, programas, susijusias su teisingu reikalavimų, nustatytų pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, aiškinimu ir taikymu, taip pat su metodais ir būdais, susijusiais su tokių reikalavimų taikymu arba atitikties jiems tikrinimu;

d) parengia pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatytų reikalavimų taikymo ir vykdymo užtikrinimo gaires, be kita ko, aprašo bendrą veiksmingos rinkos priežiūros praktiką ir metodiką;

e) prireikus konsultuojasi su suinteresuotaisiais subjektais ir ekspertais.

Kai tikslinga, Sąjunga finansuoja pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nurodytus veiksmus.

3. Komisija teikia techninę ir logistinę paramą siekdama užtikrinti, kad ADCO atliktų savo užduotis, nustatytas šiame straipsnyje ir Reglamento (ES) 2019/1020 32 straipsnyje, kai tokios užduotys yra susijusios su šiuo reglamentu.

XII SKYRIUS

APSAUGOS PROCEDŪROS

69 straipsnis

Nacionaliniu lygmeniu pavojų keliančių gaminių atveju taikoma procedūra

1. Jeigu rinkos priežiūros institucijos turi pakankamai priežasčių manyti, kad gaminys, kuriam taikomas pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas, kelia pavojų, jos atlieka vertinimą, apimantį visus šiame reglamente arba tame deleguotajame akte nustatytus ir su pavojumi susijusius reikalavimus.

Jeigu atlikdamos tą vertinimą rinkos priežiūros institucijos nustato, kad gaminys neatitinka reikalavimų, nustatytų šiame reglamente arba pagal 4 straipsnį priimtuose taikomuose deleguotuosiuose aktuose, jos nedelsdamos pareikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas per pagrįstą rinkos priežiūros institucijų nustatytą laikotarpį, kuris atitinka neatitikties pobūdį ir, kai aktualu, laipsnį, imtųsi tinkamų ir proporcingų taisomųjų veiksmų neatitikčiai pašalinti. Tie taisomieji veiksmai, kurių turi imtis ekonominės veiklos vykdytojas, be kita ko, gali apimti Reglamento (ES) 2019/1020 16 straipsnio 3 dalyje išvardytus veiksmus.

Rinkos priežiūros institucijos apie tai atitinkamai informuoja atitinkamą notifikuotąją įstaigą.

2. Kai rinkos priežiūros institucijos mano, kad neatitiktis neapsiriboja jų nacionaline teritorija, jos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie vertinimo rezultatus ir taisomuosius veiksmus, kurių jų reikalavimu turi imtis ekonominės veiklos vykdytojas.

3. Atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas užtikrina, kad visų tinkamų taisomųjų veiksmų būtų imtasi visų atitinkamų gaminių, kuriuos jis patiekė rinkai visoje Sąjungoje, atžvilgiu.

4. Jeigu per 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą laikotarpį atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas nesiima tinkamų taisomųjų veiksmų arba neatitiktis nepašalinama, rinkos priežiūros institucijos imasi visų tinkamų laikinųjų priemonių uždrausti arba apriboti gaminio tiekimą jų nacionalinei rinkai, kad gaminys būtų pašalintas iš rinkos arba atšauktas.

Apie tas priemones jos nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

5. Pagal šio straipsnio 4 dalį Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pateiktina informacija turi būti perduodama per Reglamento (ES) 2019/1020 34 straipsnyje nurodytą informacinę ir komunikacijos sistemą ir ji turi apimti visus turimus duomenis, visų pirma reikalavimų neatitinkančiam gaminiui identifikuoti būtinus duomenis, gaminio kilmę, tariamos neatitikties ir faktinės neatitikties pobūdį, nacionalinių priemonių, kurių imtasi, pobūdį bei trukmę ir atitinkamo ekonominės veiklos vykdytojo pateiktus argumentus. Rinkos priežiūros institucijos taip pat nurodo, ar neatitikties priežastis yra:

a) tai, kad gaminys neatitinka reikalavimų, nustatytų pagal šio reglamento 4 straipsnį priimtame atitinkamame deleguotajame akte, arba

b) šio reglamento 41 ir 42 straipsniuose nurodytų darniųjų standartų arba bendrosios specifikacijos, kuriais remiantis daryta atitikties prielaida, trūkumai.

6. Valstybės narės, išskyrus procedūrą pradėjusią valstybę narę, nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie visas priimtas priemones ir pateikia visą turimą papildomą informaciją, susijusią su atitinkamo gaminio neatitiktimi, ir, jei nesutinka su priimta nacionaline priemone, pateikia prieštaravimus.

7. Jeigu per tris mėnesius nuo 4 dalyje nurodytos informacijos gavimo nei jokia valstybė narė, nei Komisija nepateikia prieštaravimo dėl laikinosios priemonės, kurios ėmėsi valstybė narė, ta priemonė laikoma pagrįsta. Siekiant atsižvelgti į atitinkamų gaminių ar reikalavimų ypatumus, toje laikinojoje priemonėje gali būti nurodytas ne trijų mėnesių, o kitas laikotarpis.

8. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamam gaminiui būtų taikomos tinkamos ribojamosios priemonės, pavyzdžiui, gaminys būtų nedelsiant pašalintas iš jų rinkos.

70 straipsnis

Sąjungos apsaugos procedūra

1. Jei, užbaigus 69 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytą procedūrą, pateikiami prieštaravimai dėl priemonės, kurios ėmėsi valstybė narė, arba jei Komisija mano, kad nacionalinė priemonė prieštarauja Sąjungos teisei, Komisija nedelsdama pradeda konsultacijas su valstybėmis narėmis ir su atitinkamu ekonominės veiklos vykdytoju ar vykdytojais ir įvertina tą nacionalinę priemonę. Remdamasi to vertinimo rezultatais, Komisija įgyvendinimo aktu priima sprendimą, ar nacionalinė priemonė yra pagrįsta, ar ne.

Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 73 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Komisija sprendimą skiria visoms valstybėms narėms ir apie jį nedelsdama praneša joms ir atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui ar vykdytojams.

2. Jeigu nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, visos valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad reikalavimų neatitinkantis gaminys būtų pašalintas iš jų rinkos, ir atitinkamai informuoja Komisiją.

Jeigu nacionalinė priemonė laikoma nepagrįsta, atitinkama valstybė narė tą priemonę panaikina.

3. Kai atitinkama nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, o gaminio neatitikties reikalavimams priežastimi laikomi šio reglamento 41 straipsnyje nurodytų darniųjų standartų trūkumai, Komisija taiko Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 11 straipsnyje numatytą procedūrą.

4. Jeigu nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, o gaminio neatitiktis siejama su 42 straipsnyje nurodytų bendrųjų specifikacijų trūkumais, Komisija nedelsdama priima įgyvendinimo aktus, kuriais iš dalies keičiamos arba panaikinamos atitinkamos bendrosios specifikacijos.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 73 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

71 straipsnis

Formali neatitiktis

1. Valstybė narė reikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas pašalintų neatitiktį, jei yra nustačiusi vieną iš toliau nurodytų faktų:

a) gaminys CE ženklu paženklintas pažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 765/2008 30 straipsnį arba šio reglamento 46 straipsnį;

b) gaminys nepaženklintas CE ženklu;

c) notifikuotosios įstaigos identifikaciniu numeriu paženklinta pažeidžiant 46 straipsnį arba nepaženklinta, nors to reikėjo;

d) neparengta ES atitikties deklaracija;

e) ES atitikties deklaracija parengta netinkamai;

f) techninių dokumentų nėra, jie neišsamūs arba juose yra klaidų;

g) 27 straipsnio 6 dalyje ar 29 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija nepateikta, neteisinga ar neišsami;

h) neįvykdytas bet kuris kitas 27 ar 29 straipsnyje arba pagal 4 straipsnį priimtame taikytiname deleguotajame akte numatytas administracinis reikalavimas.

2. Jeigu 1 dalyje nurodyta neatitiktis nepašalinama, atitinkama valstybė narė imasi visų tinkamų priemonių, kad būtų apribotas ar uždraustas gaminio tiekimas rinkai arba užtikrinta, kad gaminys būtų atšauktas ar pašalintas iš rinkos.

XIII SKYRIUS

DELEGUOTIEJI ĮGALIOJIMAI IR KOMITETO PROCEDŪRA

72 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. Įgaliojimai priimti 4 straipsnyje, 10 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 11 straipsnio trečioje pastraipoje, 12 straipsnio 4 dalyje ir 25 straipsnio 3 ir 5 dalyse nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2024 m. liepos 18 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 4 straipsnyje, 10 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 11 straipsnio trečioje pastraipoje, 12 straipsnio 4 dalyje ir 25 straipsnio 3 ir 5 dalyse nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 4 straipsnį, 10 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, 11 straipsnio trečią pastraipą, 12 straipsnio 4 dalį arba 25 straipsnio 3 ar 5 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

73 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

XIV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

74 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Valstybės narės nedelsdamos praneša apie tas taisykles ir tas priemones Komisijai ir jai praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal šį straipsnį nustatytomis sankcijomis būtų deramai atsižvelgiama į atitinkamai:

a) pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę;

b) atitinkamais atvejais į tai, ar pažeidimas padarytas tyčia ar dėl aplaidumo;

c) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens finansinę padėtį;

d) ekonominę naudą, kurią atsakingu laikomas fizinis ar juridinis asmuo gauna įvykdęs pažeidimą, jei ją galima nustatyti;

e) dėl pažeidimo padarytą žalą aplinkai;

f) bet kokius veiksmus, kurių ėmėsi atsakingas fizinis ar juridinis asmuo, siekdamas sušvelninti ar atlyginti padarytą žalą;

g) tai, ar pažeidimas yra kartotinis, ar pavienis;

h) bet kokį kitą sunkinantį ar lengvinantį veiksnį, taikomą atvejo aplinkybėmis.

3. Šio reglamento pažeidimo atveju valstybės narės turėtų galėti taikyti bent šias sankcijas:

a) baudas;

b) laikiną pašalinimą iš viešųjų pirkimų procedūrų.

75 straipsnis

Stebėsena ir vertinimas

1. Kartu su atitinkamais parengiamaisiais dokumentais, skirtais darbo planui pagal 18 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą atnaujinti, Komisija parengia ekologinio projektavimo reikalavimų ataskaitą, kad būtų galima stebėti gaminių, kuriems taikomas šis reglamentas, aplinkosauginio tvarumo ir žiediškumo gerinimą.

2. Ne vėliau kaip 2030 m. liepos 19 d., o po to kas šešerius metus Komisija atlieka šio reglamento ir jo poveikio vidaus rinkos veikimui vertinimą, susijusį, be kita ko, su pakartotinio naudojimo ir atnaujinimo sektoriumi, 1 straipsnio 2 dalies h punkte nustatyta išimtimi, VI skyriuje nurodytomis pareigomis, visų pirma mažosioms ir labai mažoms įmonėms taikomomis išimtimis, ir gaminių aplinkosauginio tvarumo gerinimui. Atlikdama šį vertinimą, Komisija įvertina, ar įmanoma numatyti automatinį ekologinio projektavimo reikalavimų pritaikymą atsižvelgiant į rinkai pateikiamų gaminių veiksmingumo gerinimą. Komisija savo vertinimo pagrindinių faktų ataskaitą pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui ir paskelbia ją viešai.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai 1 ir 2 dalyse nurodytoms ataskaitoms parengti reikalingą informaciją.

4. Ne vėliau kaip 2028 m. liepos 19 d. Komisija apsvarsto galimą socialinio tvarumo reikalavimų įtraukimo į šio reglamento taikymo sritį naudą. Komisija savo vertinimo pagrindinių faktų ataskaitą pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui ir paskelbia ją viešai.

5. Jei tikslinga, Komisija kartu su 2 ir 4 pastraipose nurodytomis ataskaitomis pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamas šis reglamentas.

76 straipsnis

Vartotojų teisių gynimas

Jei gaminys neatitinka pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatytų ekologinio projektavimo reikalavimų, už vartotojo patirtą žalą atsako šie ekonominės veiklos vykdytojai:

a) gamintojas arba

b) jei gamintojas nėra įsisteigęs Sąjungoje ir nedarant poveikio jo paties atsakomybei, importuotojas ar gamintojo įgaliotasis atstovas arba

c) jei importuotojas nėra įsisteigęs Sąjungoje arba nėra gamintojo įgaliotojo atstovo, – užsakymų vykdymo paslaugų teikėjas.

Tų ekonominės veiklos vykdytojų atsakomybė už žalą nedaro poveikio kitų teisių gynimo priemonių, kuriomis vartotojai gali naudotis pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę, taikymui.

77 straipsnis

Direktyvos (ES) 2020/1828 dalinis pakeitimas

Direktyvos (ES) 2020/1828 I priedo 27 punktas pakeičiamas taip:

„(27) 2024 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1726, kuriuo nustatoma tvarių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo sistema, iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2020/1828 ir Reglamentas (ES) 2023/1542 ir panaikinama Direktyva 2009/125/EB (OL L, 2024/1726, 2024 6 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj).“

78 straipsnis

Reglamento (ES) 2023/1542 dalinis pakeitimas

Reglamento (ES) 2023/1542 77 straipsnis papildomas šia dalimi:

„10. Ekonominės veiklos vykdytojas, pateikiantis bateriją rinkai arba pradedantis ją naudoti, į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2024/1726 (*) 13 straipsnio 1 dalyje nurodytą registrą įkelia unikalų identifikatorių.

(*) 2024 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1726, kuriuo nustatoma tvarių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo sistema, iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2020/1828 ir Reglamentas (ES) 2023/1542 ir panaikinama Direktyva 2009/125/EB (OL L, 2024/1726, 2024 6 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj).“

79 straipsnis

Panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Direktyva 2009/125/EB panaikinama nuo 2024 m. liepos 18 d., išskyrus:

a) Direktyvos 2009/125/EB redakcijos, taikytinos 2024 m. liepos 17 d., 1 ir 2 straipsnius, 8 straipsnio 2 dalį, 11, 14, 15, 18 ir 19 straipsnius ir I, II, IV, V ir VII priedus, kurie toliau taikomi vietoj šio reglamento 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 19 ir 20 straipsnių ir I, II, III ir IV priedų:

   i) iki 2026 m. gruodžio 31 d. – fotovoltinėms plokštėms, patalpų ir kombinuotiesiems šildytuvams, vandens šildytuvams, kietojo kuro vietiniams patalpų šildytuvams, oro kondicionieriams, įskaitant šilumos siurblius „oras-oras“ ir patogumo ventiliatorius, kietojo kuro katilams, oro šildymo ir vėsinimo gaminių vėdinimo įrenginiams, dulkių siurbliams, maisto gaminimo prietaisams, vandens siurbliams, pramoniniams ventiliatoriams, apytakiniams siurbliams, išoriniams maitinimo šaltiniams, kompiuteriams, serveriams ir duomenų saugojimo gaminiams, galios transformatoriams, pramoniniams šaldymo įrenginiams ir vizualizavimo įrangai;

   ii) iki 2030 m. gruodžio 31 d. – gaminiams, reglamentuojamiems įgyvendinimo priemonėmis, priimtomis pagal Direktyvos 2009/125/EB 15 straipsnį, tačiau tik tiek, kiek būtini pakeitimai siekiant spręsti techninius klausimus tų įgyvendinimo priemonių atžvilgiu;

b) Direktyvos 2009/125/EB redakcijos, taikytinos 2024 m. liepos 17 d., 1 straipsnio 3 dalį, 2 straipsnį, 3 straipsnio 1 dalį, 4, 5 ir 8 straipsnius, 9 straipsnio 3 dalį, 10, 14 ir 20 straipsnius ir IV, V ir VI priedus, kurie toliau taikomi gaminiams, reglamentuojamiems įgyvendinimo priemonėmis, priimtomis pagal tos direktyvos 15 straipsnį, iki tol, kol tokios priemonės bus panaikintos arba paskelbtos nebeaktualiomis, vietoj šio reglamento 1, 2, 27 ir 29 straipsnių, 41 straipsnio 4 dalies, 43 straipsnio 2 dalies, 44, 45 bei 46 straipsnių ir 74 straipsnio bei IV ir V priedų.

Šios dalies b punktas pradedamas taikyti, kai Komisija pagal Direktyvos 2009/125/EB 15 straipsnį priima įgyvendinimo priemones dėl a punkto i ir ii papunkčiuose nurodytų gaminių.

2. Gaminiams, reglamentuojamiems pagal Direktyvos 2009/125/EB 15 straipsnį priimtomis įgyvendinimo priemonėmis, taikomi šio reglamento 3, 40 ir 66–71 straipsniai.

3. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal VIII priede pateiktą atitikties lentelę.

4. Gaminių, pateiktų rinkai arba pradėtų naudoti pagal Direktyvą 2009/125/EB iki deleguotojo akto, priimto pagal šio reglamento 4 straipsnį dėl tų pačių gaminių, taikymo pradžios datos, gamintojas 10 metų nuo paskutinio iš tų gaminių pagaminimo dienos per 10 dienų nuo rinkos priežiūros institucijų arba Komisijos prašymo gavimo dienos pateikia patikrinti elektroninę su atitikties vertinimu ir atitikties deklaracija susijusių dokumentų versiją.

80 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2024 m. birželio 13 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkė	*Pirmininkė*
R. METSOLA	H. LAHBIB

I PRIEDAS

Gaminio parametrai

Siekiant patobulinti su gaminiu susijusius aspektus, kai tinkama, pavieniui arba kartu naudojami šie parametrai, prireikus papildomi kitais parametrais:

a) gaminio arba jo komponentų patvarumas ir patikimumas, išreiškiamas garantuota gaminio naudojimo trukme, technine naudojimo trukme, vidutine trukme tarp gedimų, informacijos apie tikrąjį naudojimą pateikimu ant gaminio, atsparumu įtempiams arba senėjimui;

b) taisymo ir techninės priežiūros paprastumas, išreiškiamas atsarginių dalių savybėmis, prieinamumu, pristatymo laiku ir įperkamumu, moduliškumu, suderinamumu su visuotinai prieinamais įrankiais ir atsarginėmis dalimis, taisymo ir techninės priežiūros instrukcijų prieinamumu, naudojamų medžiagų ir komponentų skaičiumi, standartinių komponentų naudojimu, komponentų ir medžiagų kodavimo standartų naudojimu komponentams ir medžiagoms identifikuoti, reikalingų procesų skaičiumi ir sudėtingumu ir tuo, ar reikalingi specialūs įrankiai, išardymo gaminio nesugadinant ir pakartotinio surinkimo paprastumu, prieigos prie gaminio duomenų sąlygomis, prieigos prie reikiamos aparatinės ir programinės įrangos arba jų naudojimo sąlygomis;

c) modernizavimo, pakartotinio naudojimo, perdarymo ir atnaujinimo paprastumas, išreiškiamas: naudojamų medžiagų ir komponentų skaičiumi, standartinių komponentų naudojimu, komponentų ir medžiagų kodavimo standartų naudojimu komponentams ir medžiagoms identifikuoti, reikalingų procesų ir įrankių skaičiumi ir sudėtingumu, išardymo gaminio nesugadinant ir pakartotinio surinkimo paprastumu, prieigos prie gaminio duomenų sąlygomis, prieigos prie reikiamos aparatinės ir programinės įrangos arba jų naudojimo sąlygomis, prieigos prie bandymų protokolų ar visuotinai neprieinamos bandymų įrangos sąlygomis, garantijų, skirtų perdirbtiems ar atnaujintiems gaminiams, prieinamumu, prieigos prie intelektinės nuosavybės teisėmis saugomų technologijų arba jų naudojimo sąlygomis, moduliškumu;

d) į grąžinamąjį perdirbimą orientuotas projektavimas, perdirbimo paprastumas ir kokybė, išreiškiami: lengvai perdirbamų medžiagų naudojimu, galimybe saugiai, lengvai ir nesugadinant gaminio prieiti prie perdirbamų komponentų ir medžiagų arba komponentų ir medžiagų, kurių sudėtyje yra pavojingųjų medžiagų, medžiagų sudėtimi ir homogeniškumu, didelio grynumo medžiagų rūšiavimo galimybe, naudojamų medžiagų ir komponentų skaičiumi, standartinių komponentų naudojimu, komponentų ir medžiagų kodavimo standartų naudojimu komponentams ir medžiagoms identifikuoti, reikiamų procesų ir įrankių skaičiumi ir sudėtingumu, išardymo gaminio nesugadinant ir pakartotinio surinkimo paprastumu, prieigos prie gaminio duomenų sąlygomis, prieigos prie aparatinės ir programinės įrangos arba jų naudojimo sąlygomis;

e) techninių sprendimų, trukdančių gaminius ir komponentus pakartotinai naudoti, modernizuoti, taisyti, atlikti jų techninę priežiūrą, juos atnaujinti, perdaryti ir perdirbti, vengimas;

f) medžiagų, visų pirma susirūpinimą keliančių medžiagų, – atskirų, kaip medžiagų sudedamųjų dalių arba esančių mišiniuose – naudojimas gaminių gamybos proceso metu arba lemiantis jų buvimą gaminiuose, įskaitant kai tie gaminiai tampa atliekomis, ir jų poveikis žmonių sveikatai ir aplinkai;

g) energijos, vandens ir kitų išteklių naudojimas ar suvartojimas viename ar daugiau gaminio gyvavimo ciklo etapų, įskaitant fizinių veiksnių arba programinės įrangos ir aparatinės programinės įrangos atnaujinimo poveikį gaminio efektyvumui, įskaitant poveikį miškų naikinimui;

h) perdirbtų medžiagų naudojimas arba kiekis ir galimybė naudoti gaminio medžiagas, įskaitant svarbiausiąsias žaliavas;

i) tvarių atsinaujinančiųjų medžiagų naudojimas arba kiekis;

j) gaminio ir jo pakuotės svoris ir tūris, taip pat gaminio ir pakuotės santykis;

k) naudotų sudedamųjų dalių įkomponavimas;

l) tinkamam naudojimui ir techninei priežiūrai reikalingų vartojimo reikmenų kiekis, savybės ir prieinamumas, išreiškiami, *inter alia*, kiekiu, techniniu gyvavimo ciklu, galimybe pakartotinai naudoti, taisyti ir perdaryti, masės / išteklių veiksmingumu bei sąveikumu;

m) gaminio aplinkosauginis pėdsakas, išreiškiamas gaminio poveikio aplinkai per gyvavimo ciklą kiekybiniu įvertinimu pagal taikytiną deleguotąjį aktą, atsižvelgiant į vieną ar daugiau poveikio aplinkai kategorijų arba bendrą poveikio kategorijų rinkinį;

n) gaminio anglies dioksido pėdsakas;

o) gaminio žaliavų naudojimo pėdsakas;

p) mikroplastiko ir nanoplastiko atsiskyrimas, išreiškiamas atsiskyrimu per atitinkamus gaminio gyvavimo ciklo etapus, įskaitant gamybos, vežimo, naudojimo ir gyvavimo ciklo pabaigos etapus;

q) per vieną ar daugiau gaminio gyvavimo ciklo etapų į orą, vandenį ar dirvožemį išmetami teršalai, išreiškiami išmetamų teršalų kiekiu ir pobūdžiu, įskaitant triukšmą;

r) susidariusių atliekų, įskaitant plastiko ir pakuočių atliekas, kiekis ir jų pakartotinio naudojimo paprastumas, taip pat susidariusių pavojingųjų atliekų kiekis;

s) funkcinis veiksmingumas ir naudojimo sąlygos, be kita ko, išreiškiami, veiksmingumu naudojant pagal numatytą paskirtį, atsargumo priemonėmis, reikiamais įgūdžiais, suderinamumu su kitais gaminiais ar sistemomis;

t) lengvųjų konstrukcijų projektavimas, išreiškiamas medžiagų suvartojimo mažinimu, konstrukcijų apkrovos ir įtempio optimizavimu, funkcijų integravimu medžiagoje arba atskirame gaminio komponente, mažesnio tankio ar didelio tamprumo medžiagų bei hibridinių medžiagų naudojimu atsižvelgiant į medžiagų taupymą, perdirbimą ir kitus žiediškumo aspektus, ir atliekų mažinimu.

II PRIEDAS

Veiksmingumo reikalavimų nustatymo procedūra

Konkretiems gaminiams taikomi arba horizontalieji veiksmingumo reikalavimai nustatomi taip:

Atliekant techninę, aplinkosauginę ir ekonominę analizę atrenkami tam tikri rinkoje esančio atitinkamo gaminio (-ių) reprezentatyvūs modeliai ir nustatomos techninės galimybės pagerinti gaminio veiksmingumą pagal I priede nurodytus gaminio parametrus, atsižvelgiant į galimybių ekonominį gyvybingumą ir vengiant bet kokio reikšmingo kito poveikio aplinkai per gyvavimo ciklą padidėjimo ir didelio veiksmingumo arba naudingumo vartotojams sumažėjimo.

Atliekant pirmoje pastraipoje nurodytą analizę taip pat nustatomi rinkoje esantys pagal nagrinėjamą parametrą veiksmingiausi gaminiai ir technologijos bei nauji technologiniai patobulinimai.

Atliekant pirmoje pastraipoje nurodytą analizę ir nustatant reikalavimus atsižvelgiama į tarptautinėse rinkose esančių gaminių veiksmingumą ir kitų šalių teisėje nustatytus lyginamuosius standartus.

Remiantis pirmoje pastraipoje nurodyta analize ir atsižvelgiant į ekonomines ir technines galimybes, įskaitant pagrindinių išteklių ir technologijų prieinamumą, taip pat į tobulinimo galimybes, nustatomi lygiai ar nekiekybiniai reikalavimai.

Bet kokia I priedo f punkte nurodytų medžiagų koncentracijos riba grindžiama išsamia medžiagų ir jų nustatytų alternatyvų tvarumo analize ir neturi daryti reikšmingo neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar aplinkai. Nustatant bet kokį veiksmingumo reikalavimą, susijusį su medžiagomis, kaip nurodyta I priedo f punkte, atsižvelgiama į esamus atitinkamų Sąjungos įstaigų atliktus nagrinėjamų medžiagų cheminės saugos vertinimus, taip pat į Komisijos parengtus cheminių ir kitų medžiagų kūrimo atsižvelgiant į saugą ir tvarumą kriterijus. Siūlomomis koncentracijos ribomis taip pat atsižvelgiama į įgyvendinamumo aspektus, pavyzdžiui, analitinio aptikimo ribas.

Kai tinkama, atliekant pirmoje pastraipoje nurodytą analizę atsižvelgiama į tikėtiną klimato kaitos poveikį gaminiui per jo numatomą naudojimo trukmę ir į gaminio potencialą didinti klimato atsparumą per visą jo gyvavimo ciklą.

Atliekama jautrumo analizė, apimanti svarbius veiksnius, pavyzdžiui, energijos ar kitų išteklių kainą, žaliavų ir reikiamų technologijų kainą, gamybos išlaidas, diskonto normas ir, jeigu reikia, įskaičiuojamos ir išorinės aplinkos apsaugos išlaidos, įskaitant išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, kurio išvengta.

Rengiant pirmoje pastraipoje nurodytą analizę atsižvelgiama į svarbią informaciją, gautą vykdant kitą Sąjungos veiklą, įskaitant, be kita ko, esamas sektorių veiksmų gaires, kaip nurodyta Reglamente (ES) 2021/1119, ir techninę informaciją, kuria remiantis parengtas Reglamentas (EB) Nr. 66/2010, Direktyva 2010/75/ES arba kuri yra gauta pagal juos, pagal Reglamentą (ES) 2020/852 priimtus techninės analizės kriterijus ir ES žaliųjų viešųjų pirkimų kriterijai.

Tai taip pat taikoma informacijai, gautai iš kitose pasaulio dalyse taikomų esamų programų, pagal kurias nustatomi specialūs ekologinio projektavimo reikalavimai gaminiams, kuriais prekiaujama su Sąjungos ekonominiais partneriais.

III PRIEDAS

Skaitmeninis gaminio pasas

(nurodytas 9–12 straipsniuose)

Su skaitmeniniu gaminio pasu susijusiuose reikalavimuose, nustatytuose pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, nurodoma, kokie duomenys turi būti arba gali būti įtraukti į skaitmeninį gaminio pasą iš šių elementų:

a) informacija, kurios reikalaujama pagal 7 straipsnio 2 dalies b punktą ir 7 straipsnio 5 dalį arba pagal kitus Sąjungos teisės aktus, taikomus atitinkamai gaminių grupei;

b) unikalus gaminio identifikatorius, kurio lygmuo nurodytas taikomame pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte;

c) Tarptautinės standartizacijos organizacijos / Tarptautinės elektrotechnikos komisijos standarte ISO/IEC 15459-6 numatytas pasaulinės prekybos identifikacinis numeris arba lygiavertis gaminių ar jų dalių identifikacinis numeris;

d) atitinkami prekių kodai, pavyzdžiui, TARIC kodas, apibrėžtas Reglamente (EEB) Nr. 2658/87;

e) atitikties dokumentai ir informacija, kurių reikalaujama pagal šį reglamentą arba kitus gaminiui taikomus Sąjungos teisės aktus, pavyzdžiui, atitikties deklaracija, techniniai dokumentai arba atitikties sertifikatai;

f) naudotojo vadovai, instrukcijos, įspėjimai arba saugos informacija, kurių reikalaujama kita gaminiui taikoma Sąjungos teise;

g) su gamintoju susijusi informacija, pavyzdžiui, jo unikalus veiklos vykdytojo identifikatorius ir 27 straipsnio 7 dalyje nurodyta informacija;

h) unikalūs veiklos vykdytojų identifikatoriai, išskyrus gamintojų identifikatorius;

i) unikalūs objektų identifikatoriai;

j) informacija, susijusi su importuotoju, įskaitant 29 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją ir jo ekonominės veiklos vykdytojo registracijos ir identifikavimo (EORI) kodą;

k) Sąjungoje įsisteigusio ekonominės veiklos vykdytojo, atsakingo už Reglamento (ES) 2019/1020 4 straipsnyje arba Reglamento (ES) 2023/988 15 straipsnyje nustatytų užduočių vykdymą arba panašias užduotis pagal kitą gaminiui taikomą Sąjungos teisę, pavadinimas, kontaktiniai duomenys ir unikalus veiklos vykdytojo identifikatorius;

l) nuoroda į skaitmeninio gaminio paso paslaugos teikėją, laikantį skaitmeninio gaminio paso atsarginę kopiją.

Duomenų saitas, b punkte nurodytas unikalus gaminio identifikatorius, g, h bei k punktuose nurodyti unikalūs veiklos vykdytojo identifikatoriai ir i punkte nurodyti unikalūs objekto identifikatoriai, kai aktualu atitinkamiems gaminiams, atitinka ISO/IEC 15459-1:2014, ISO/IEC 15459-2:2015, ISO/IEC 15459-3:2014, ISO/IEC 15459-4:2014, ISO/IEC 15459-5:2014 bei ISO/IEC 15459-6:2014 standartus.

Pagal 4 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nurodoma su ekologinio projektavimo reikalavimais susijusi informacija, kurią gamintojai gali įtraukti į skaitmeninį gaminio pasą kartu su informacija, kurios reikalaujama pagal 9 straipsnio 2 dalies a punktą, įskaitant informaciją apie konkrečius gaminiui taikomus savanoriškus ženklus. Tai apima ir tai, ar gaminiui pagal Reglamentą (EB) Nr. 66/2010 suteiktas ES ekologinis ženklas.

IV PRIEDAS

Gamybos vidaus kontrolė

(A modulis)

1. Gamybos vidaus kontrolė yra atitikties vertinimo procedūra, kurią taikydamas gamintojas įvykdo 2, 3 ir 4 punktuose nustatytas prievoles ir, prisiimdamas visą atsakomybę, užtikrina ir patvirtina, kad gaminys atitinka pagal 4 straipsnį priimto deleguotojo akto reikalavimus.

2. Techniniai dokumentai

   Gamintojas parengia techninius dokumentus. Dokumentai turi būti parengti taip, kad jais remiantis būtų galima įvertinti gaminio atitiktį pagal 4 straipsnį priimto deleguotojo akto reikalavimams. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia vertinimui, apima gaminio projektavimą, gamybą ir veikimą. Kai taikytina, techniniuose dokumentuose pateikiami bent šie elementai:

   — bendras gaminio aprašas ir jo numatoma paskirtis,

   — projekto koncepcijos ir gamybos brėžiniai ir sudedamųjų dalių, surenkamųjų mazgų, grandinių ir kt. schemos,

   — tiems brėžiniams ir schemoms bei gaminio veikimui suprasti būtini aprašymai bei paaiškinimai,

   — visiškai arba iš dalies taikomų darniųjų standartų, bendrųjų specifikacijų arba kitų atitinkamų techninių specifikacijų, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendimų, kuriais užtikrinama atitiktis reikalavimams, aprašymas. Jei darnieji standartai taikyti iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodoma, kurios dalys taikytos,

   — atliktų projekto skaičiavimų, tikrinimų rezultatai ir kt.,

   — matavimų, atliktų pagal ekologinio projektavimo reikalavimus, rezultatai, įskaitant išsamią informaciją apie šių matavimų atitiktį ekologinio projektavimo reikalavimams, nustatytiems pagal 4 straipsnį priimtame deleguotajame akte,

   — bandymų ataskaitos ir

   — informacijos, pateiktos laikantis informacijos reikalavimų pagal 7 straipsnį, kopija.

3. Gamyba

   Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos procesu ir jo stebėsena būtų užtikrinta gaminio atitiktis 2 punkte nurodytiems techniniams dokumentams ir pagal 4 straipsnį priimto deleguotojo akto reikalavimams.

4. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

   Ant kiekvieno gaminio, atitinkančio pagal 4 straipsnį priimto deleguotojo akto reikalavimus, gamintojas pritvirtina reikiamą atitikties ženklą.

   Gamintojas parengia rašytinę kiekvieno gaminio modelio atitikties deklaraciją pagal 44 straipsnį ir saugo ją kartu su techniniais dokumentais dešimt metų po gaminio pateikimo rinkai arba eksploatacijos pradžios, kad kompetentingos nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminys, kuriam ji buvo parengta.

   Atitikties deklaracijos kopija pateikiama atitinkamoms institucijoms paprašius.

5. Įgaliotasis atstovas

   4 punkte nustatytas gamintojų pareigas jų vardu ir atsakomybe gali vykdyti jų įgaliotasis atstovas, jeigu tos pareigos yra nurodytos įgaliojime.

V PRIEDAS

ES atitikties deklaracija

(nurodyta 44 straipsnyje)

1) Nr. … (unikalus gaminio identifikatorius):

2) gamintojo ir, jei taikoma, gamintojo įgaliotojo atstovo pavadinimas ir adresas:

3) ši atitikties deklaracija išduota tik gamintojo atsakomybe:

4) deklaracijos objektas (gaminio aprašas, kurio pakanka jam vienareikšmiškai identifikuoti ir atsekti; jei tai būtina gaminiui identifikuoti, prie jo gali būti pridėtas atvaizdas):

5) 4 punkte nurodytas deklaracijos objektas atitinka šį reglamentą, pagal 4 straipsnį priimtą deleguotąjį aktą ir, kai taikoma, kitus Sąjungos derinamuosius teisės aktus:

6) nuorodos į atitinkamus darniuosius standartus arba naudojamas bendrąsias specifikacijas arba nuorodos į kitas techninės specifikacijas, pagal kurias deklaruojama atitiktis:

7) kai taikoma, notifikuotoji įstaiga … (pavadinimas, numeris) atliko … (dalyvavimo procese aprašymas) ir išdavė sertifikatą arba patvirtinimo sprendimą … (numeris):

8) kai tinkama, nuoroda į kitą Sąjungos teisę, kurioje yra numatytas žymėjimas CE ženklu:

9) asmens, įgalioto prisiimti įsipareigojimus gamintojo arba gamintojo įgaliotojo atstovo vardu, tapatybė ir parašas:

10) papildoma informacija:

Subjekto, kurio vardu pasirašoma, pavadinimas:

(išdavimo vieta ir data):

(vardas, pavardė, pareigos) (parašas):

VI PRIEDAS

Savireguliavimo priemonių kriterijai

(nurodyti 21 straipsnyje)

Vertinant savireguliavimo priemones pagal 21 straipsnį naudojamas šis nebaigtinis kriterijų sąrašas:

1. Atvirumas dalyvauti

Savireguliavimo priemonės turi būti atviros visiems veiklos vykdytojams, pateikiantiems rinkai gaminį, kuriam taikoma savireguliavimo priemonė, įskaitant MVĮ ir trečiųjų valstybių veiklos vykdytojus, tiek parengiamajame, tiek įgyvendinimo etape. Ekonominės veiklos vykdytojai, ketinantys nustatyti savireguliavimo priemonę, turėtų viešai paskelbti apie savo ketinimą tai padaryti prieš pradedant priemonės rengimo procesą.

2. Tvarumas ir pridėtinė vertė

Savireguliavimo priemonės turi atitikti šio reglamento politikos tikslus ir turi derėti su darnaus vystymosi ekonominiais ir socialiniais aspektais. Savireguliavimo priemonėse turi būti laikomasi integruoto požiūrio į aplinkos, vartotojų interesų, sveikatos, gyvenimo kokybės ir ekonominių interesų apsaugą.

3. Reprezentatyvumas

Pagal 21 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos b punktą pramonė ir su ja susiję susivienijimai, dalyvaujantys taikant savireguliavimo priemonę, turi atstovauti didžiąją atitinkamo ekonomikos sektoriaus dalį. Būtina užtikrinti, kad būtų laikomasi Sąjungos konkurencijos teisės, visų pirma SESV 101 straipsnio dėl antikonkurencinių susitarimų.

4. Kiekybiniai ir tarpiniai tikslai

Pasirašiusiųjų savireguliavimo priemonėse nustatyti tikslai turi būti išdėstyti aiškiai, kiekybiškai įvertinama forma ir nedviprasmiškai, pradedant aiškiai nustatyta baze. Jeigu savireguliavimo priemonė yra ilgalaikė, būtina įtraukti tarpinius tikslus. Turi būti sudarytos sąlygos prieinamu ir patikimu būdu naudojant aiškius ir patikimus rodiklius stebėti, kaip siekiama tikslų ir tarpinių rodiklių.

5. Pilietinės visuomenės dalyvavimas

Siekiant užtikrinti skaidrumą, savireguliavimo priemonės turi būti skelbiamos, be kita ko, internete – viešai ir laisvai prieinamoje Komisijos interneto svetainėje – ir kitomis elektroninėmis informacijos sklaidos priemonėmis.

Suinteresuotieji subjektai, įskaitant valstybes nares, pramonę, aplinkos apsaugos nevyriausybines organizacijas ir vartotojų asociacijas, raginami teikti pastabas dėl savireguliavimo priemonės.

6. Stebėsena ir ataskaitų teikimas

Turi būti atrinktas ir paskirtas nepriklausomas inspektorius, kuris stebėtų, kaip pasirašiusieji laikosi savireguliavimo priemonės. Savireguliavimo priemone nepriklausomam inspektoriui turi būti suteikta teisė patikrinti, ar laikomasi savireguliavimo priemonės reikalavimų. Savireguliavimo priemonėje taip pat turi būti nustatyta nepriklausomo inspektoriaus atrankos tvarka ir taisyklės, kuriomis užtikrinama, kad inspektorius neturėtų interesų konfliktų ir turėtų reikiamų įgūdžių, kad galėtų patikrinti, ar laikomasi savireguliavimo priemonės reikalavimų.

Kasmet kiekvienas pasirašęs subjektas turi pateikti visą informaciją ir duomenis, būtinus nepriklausomam inspektoriui, kad jis galėtų patikimai patikrinti, ar pasirašęs subjektas laikosi savireguliavimo priemonės.

Kiekvieno vienų metų ataskaitinio laikotarpio pabaigoje nepriklausomas inspektorius turi parengti atitikties ataskaitą.

Jei pasirašęs subjektas nesilaiko savireguliavimo priemonės reikalavimų, jis turi imtis taisomųjų veiksmų. Nepriklausomas inspektorius praneša kitiems savireguliavimo priemonėje dalyvaujantiems pasirašiusiesiems apie tai, kad pasirašęs subjektas nesilaiko reikalavimų, ir apie taisomuosius veiksmus, kurių ketina imtis pasirašęs subjektas.

Nepriklausomas inspektorius, visų pirma teikdamas atitikties ataskaitą, turėtų atsižvelgti į rinkos priežiūros institucijos rinkos priežiūros veiklos, kurią vykdant buvo nustatyta, kad nesilaikoma savireguliavimo priemonės reikalavimų, rezultatus ir turi būti imamasi taisomųjų veiksmų.

7. Savireguliavimo priemonės administravimo išlaidų efektyvumas

Savireguliavimo priemonės administravimo išlaidos, ypač stebėsenos išlaidos, neturi sudaryti neproporcingos administracinės naštos, palyginti su jos tikslais ir kitomis turimomis politikos priemonėmis.

VII PRIEDAS

Vartojimo gaminiai, kuriuos ekonominės veiklos vykdytojams draudžiama sunaikinti

Prekių kodai ir aprašymai paimti iš Kombinuotosios nomenklatūros, kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 1 straipsnio 2 dalyje ir kaip išdėstyta jo I priede ta redakcija, kuri galiojo 2024 m. birželio 28 d.

Prekių kodas	Aprašymas
1. Drabužiai ir drabužių priedai	
4203	Drabužiai ir drabužių priedai iš išdirbtos arba kompozicinės odos:
61	Megzti arba nerti drabužiai ir jų priedai
62	Drabužiai ir jų priedai, išskyrus megztus ir nertus
6504	Skrybėlės ir kiti galvos apdangalai, pinti arba pagaminti iš bet kurių medžiagų juostelių sujungimo būdu, su pamušalu ar be pamušalo arba su apdirbtais ar neapdirbtais kraštais
6505	Skrybėlės ir kiti galvos apdangalai, megzti arba nerti ar pagaminti iš nėrinių, veltinio arba iš kitų tekstilės medžiagų rietime (bet ne juostelių pavidalo), su pamušalu ar be pamušalo arba su apdirbtais ar neapdirbtais kraštais; tinkleliai plaukams iš bet kurios medžiagos, su pamušalu ar be pamušalo arba su apdirbtais ar neapdirbtais kraštais
2. Avalynė	
6401	Neperšlampama avalynė, su guminiais arba plastikiniais išoriniais padais ir batviršiais, kurios batviršiai nepritvirtinti prie padų ir batviršių detalės nesujungtos siūlėmis, kniedėmis, vinimis, varžtais, kaiščiais arba panašiais būdais
6402	Kita avalynė su guminiais arba plastikiniais išoriniais padais ir batviršiais
6403	Avalynė su išoriniais padais iš gumos, plastikų, odos arba kompozicinės odos ir su odiniais batviršiais
6404	Avalynė su išoriniais padais iš gumos, plastikų, odos arba kompozicinės odos ir su batviršiais iš tekstilės medžiagų
6405	Kita avalynė

VIII PRIEDAS

Atitikties lentelė

Direktyva 2009/125/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	—
4 straipsnis	29 straipsnis
5 straipsnis	44, 45 ir 46 straipsniai
6 straipsnis	3 straipsnis
7 straipsnis	69, 70 ir 71 straipsniai
8 straipsnis	27 ir 43 straipsniai
9 straipsnis	41 straipsnis
10 straipsnis	—
11 straipsnis	38 straipsnis
12 straipsnis	68 straipsnis
13 straipsnis	22 straipsnis
14 straipsnis	7 straipsnis
15 straipsnis	4 ir 5 straipsniai
16 straipsnis	18 straipsnis
17 straipsnis	21 straipsnis
18 straipsnis	19 straipsnis
—	24 straipsnis
—	28 straipsnis
—	30–40 straipsniai
—	42 straipsnis
—	47–67 straipsniai
—	72 straipsnis
19 straipsnis	73 straipsnis
20 straipsnis	74 straipsnis
21 straipsnis	75 straipsnis
22 straipsnis	—
23 straipsnis	—
24 straipsnis	79 straipsnis
25 straipsnis	80 straipsnis
26 straipsnis	—
I priedas	5, 7 straipsniai, I priedas
II priedas	II priedas
—	III priedas

Direktyva 2009/125/EB	Šis reglamentas
III priedas	—
IV priedas	IV priedas
V priedas	—
VI priedas	V priedas
VII priedas	8 straipsnis
VIII priedas	VI priedas
IX priedas	—
X priedas	VIII priedas